

Ê-xê-chiên

¹ Năm thứ ba mươi, ngày mồng năm tháng tư, khi ta đang ở giữa phu tù, trên bờ sông Kê-ba, các tầng trời mở ra, và ta xem những sự hiện thấy của Đức Chúa Trời.

² Ngày mồng năm tháng ấy, bấy giờ là năm thứ năm sau khi vua Giê-hô-gia-kin bị bắt làm phu tù,

³ lời của Đức Giê-hô-va được phán riêng cho thầy tế lễ Ê-xê-chi-ên, con trai Bu-xi, tại trong đất người Canh-đê, trên bờ sông Kê-ba. Ấy là tại đó mà tay Đức Giê-hô-va đặt trên người.

⁴ Nay, ta thấy có luồng gió bão đến từ phương bắc, một đám mây lớn bọc lửa giải sáng khắp tư bề; từ giữa nó, thấy như loài kim bóng nhoáng ra từ chính giữa lửa.

⁵ Từ giữa nó, thấy giống như bốn vật sống, hình trạng như vậy: bộ giống người,

⁶ mỗi con có bốn mặt và bốn cánh.

⁷ Chân nó thẳng, bàn chân như bàn chân bò con đực; sáng ngời như đồng bóng nhoáng.

⁸ Dưới những cánh nó, bốn bên đều có tay người; bốn con có mặt và có cánh mình như sau này:

⁹ cánh tiếp giáp nhau khi đi, không xây lại, mỗi con cứ đi thẳng tới.

¹⁰ Còn như hình mặt nó, thì bốn con đều có mặt người; bốn con đều có mặt sư tử ở bên hữu;

bốn con đều có mặt bò ở bên tả; và bốn con đều có mặt chim ưng.

¹¹ Những mặt và cánh phân rẽ ra bởi trên cao; mỗi con có hai cánh giáp với nhau, và có hai cánh che thân mình.

¹² Mỗi con đi thẳng tới: thần khiến đi đâu thì đi đó, không xây mình lại trong khi đi.

¹³ Hình trạng của những vật sống ấy giống như hình trạng than đỏ và đuốc lửa; lửa lên xuống giữa các vật sống ấy, lửa nhoáng sáng và có chớp từ nó phát ra.

¹⁴ Các vật sống ấy chạy đi và trở lại như hình trạng chớp nhoáng.

¹⁵ Vả, đang khi ta ngắm xem các vật sống ấy, này, trên đất có một cái bánh xe ở kề bên các vật sống ấy, mỗi một trong bốn mặt đều có một bánh xe.

¹⁶ Hình và kiểu những bánh xe ấy giống như bích ngọc; hết thấy bốn bánh đều giống nhau; hình và kiểu như là bánh xe trong bánh xe.

¹⁷ Khi đi tới, thì đều đi bốn phía mình: khi đi không phải xây lại.

¹⁸ Vòng bánh xe cao và dễ sợ; và vòng bánh xe của bốn con đều đầy những mắt.

¹⁹ Khi các vật sống đi, các bánh xe cũng đi kề bên; các vật sống bị cất lên khỏi đất, các bánh xe cũng bị cất lên như vậy.

²⁰ Thần muốn đi đâu thì các vật sống đi đó; thần đi đó thì các bánh xe cũng bị cất lên kề bên các vật sống; vì thần của vật sống đó ở trong các bánh xe.

²¹ Khi các vật sống đi, chúng nó cũng đi; dừng,

chúng nó cũng dừng; và khi các vật sống bị cất lên khỏi đất, thì các bánh xe cũng bị cất lên lề bên, vì thân của vật sống ở trong các bánh xe.

²² Ý trên đầu vật sống, thấy một vòng khung, giống như thủy tinh dễ sợ, giải ra trên đầu chúng nó.

²³ Dưới vòng khung đó, các cánh nó sẽ thẳng ra, cái này đối với cái kia. Các vật ấy mỗi con có hai cánh che thân thể mình ở bên này và bên kia.

²⁴ Khi đi tới, ta nghe tiếng của những cánh chúng nó, như nước lớn âm âm, như tiếng của Đấng Toàn năng, tiếng om sòm như tiếng một đạo binh vậy. Khi dừng lại, thì xủ cánh xuống.

²⁵ Lúc chúng nó dừng lại và xủ cánh xuống, thì từ nơi vòng khung trên đầu có tiếng vang ra.

²⁶ Bên trên vòng khung giải trên đầu các vật sống, có hình như cái ngai, trạng nó như là bích ngọc; trên hình ngai ấy có hình như người ở trên nó.

²⁷ Trong ngai và mọi nơi chung quanh, ta cũng thấy như đồng bóng nhoáng, giống lửa, từ trạng ngang lưng người ấy trở lên; và từ trạng ngang lưng trở xuống, ta thấy như lửa sáng hừng chung quanh.

²⁸ Ành sáng thấy chung quanh đó giống như ánh sáng của cái mống trong mây khi đang mưa. Aáy là tỏ ra hình trạng của sự vinh quang Đức Giê-hô-va. Ta thấy thì sắp mặt xuống, và nghe tiếng của một Đấng phán cùng ta.

2

¹ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, chân người hãy đứng, ta sẽ phán cùng người.

² Ngài vừa phán cùng ta như vậy, thì Thần vào trong ta, làm cho chân ta đứng lên, và ta nghe Đấng đã phán cùng ta.

³ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, ta sai người đến cùng con cái Y-sơ-ra-ên, đến các dân bạn nghịch nổi loạn nghịch cùng ta; chúng nó và tổ phụ mình đã phạm phép nghịch cùng ta cho đến chính ngày nay.

⁴ Aáy là con cái dày mặt cứng lòng, ta sai người đến cùng chúng nó. Khá nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va có phán như vậy!

⁵ Còn như chúng nó, hoặc nghe người, hoặc chẳng khứng nghe, vì là nhà bạn nghịch, ít nữa chúng nó cũng biết rằng ở giữa mình đã có một đấng tiên tri.

⁶ Nhưng, hỡi con người, người chớ sợ chúng nó, và chớ sợ lời chúng nó, dầu gai gổc ở với người, và người ở giữa bọ cạp mặc lòng. Phải, dầu chúng nó là nhà bạn nghịch, người cũng đừng sợ lời chúng nó, và đừng kinh hãi mặt chúng nó.

⁷ Vậy, người khá đem lời ta nói cùng chúng nó, dầu nghe, dầu chẳng khứng nghe; vì chúng nó rất là bạn nghịch.

⁸ Nhưng, hỡi con người, hãy nghe điều ta phán cùng người; chớ bạn nghịch như nhà nổi loạn ấy; hãy mở miệng, ăn lấy vật ta ban cho.

⁹ Ta bèn xem, này, có một cái tay giơ đến ta,

cầm một bản sách cuộn.

¹⁰ Bản ấy giở ra trước mặt ta, có chữ đã chép, cả trong và ngoài; ấy là những lời ca thương, than thở, khốn nạn đã chép vào đó.

3

¹ Ngài bèn phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy ăn vật người thấy; hãy ăn cuốn này, rồi đi, và nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên.

² Ta mở miệng ra, và Ngài khiến ta ăn cuốn ấy.

³ Ngài phán: Hỡi con người, hãy lấy cuốn ta cho người mà khiến bụng ăn và làm đầy ruột. Vậy ta ăn lấy, thì trong miệng ngọt như mật.

⁴ Ngài lại phán: Hỡi con người, hãy đi, hãy đến cùng nhà Y-sơ-ra-ên, đem những lời ta, thuật lại cho chúng nó.

⁵ Vả, ấy chẳng phải ta sai người đến cùng dân nói tiếng mọi rợ khó hiểu; bèn là đến cùng nhà Y-sơ-ra-ên.

⁶ Thật, chẳng phải ta sai người đến cùng nhiều dân nói tiếng mọi rợ khó hiểu, mà người không thể hiểu lời chúng nó; nếu ta sai người đến cùng chúng nó, chắc chúng nó sẽ nghe người.

⁷ Nhưng nhà Y-sơ-ra-ên sẽ chẳng nghe người, vì nó không muốn nghe ta; bởi chưng cả nhà Y-sơ-ra-ên đều cứng trán cứng lòng.

⁸ Nay, ta làm cho mặt người dạn nghịch cùng mặt chúng nó, trán người cứng nghịch cùng trán chúng nó.

⁹ Ta làm cho trán người cứng như kim cương, cứng hơn đá lửa. Đừng sợ và đừng run rẩy vì bộ

mặt chúng nó, dầu chúng nó là nhà bạn nghịch mặt lòng!

¹⁰ Đoạn, Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nhận vào lòng và nghe vào tai mọi lời ta sẽ phán cùng người.

¹¹ Hãy đi, đến cùng những kẻ bị đày, cùng các con cái của dân người. Khá nói cùng chúng nó, dầu chúng nó nghe, dầu chẳng khứng nghe, người cũng nói với rằng: Chúa Giê-hô-va có phán như vậy.

¹² Bấy giờ Thần cất ta lên, và ta nghe có tiếng ào ào rất lớn ở đằng sau ta rằng: Đáng chúc phước cho sự vinh hiển Đức Giê-hô-va từ nơi Ngài!

¹³ Ta cũng nghe tiếng cánh của các vật sống đập cái này với cái khác, tiếng của những bánh xe kề các vật ấy, và tiếng ào ào rất lớn.

¹⁴ Đoạn, Thần cất ta lên và đem ta đi; ta đi, lòng ta đầy sự cay đắng nóng nẩy, tay Đức Giê-hô-va đặt trên ta cách mạnh mẽ.

¹⁵ Ta bèn đi đến Tê-nô-bít cùng những kẻ bị đày ở trên bờ sông Kê-ba. Ta dừng lại nơi họ đang ở, và trú lại giữa họ bảy ngày, buồn rầu lặng lẽ.

¹⁶ Khỏi bảy ngày, có lời của Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

¹⁷ Hỡi con người, ta đã lập ngươi lên đặng canh giữ nhà Y-sơ-ra-ên; khá nghe lời từ miệng ta, và thay ta răn bảo chúng nó.

¹⁸ Khi ta nói với kẻ dữ rằng: Mầy chắc sẽ chết! Nếu người không răn bảo nó, không nói với nó

đăng khuyên nó từ bỏ đường xấu để cứu mạng mình, thì người dự đó sẽ chết trong tội lỗi nó; nhưng ta sẽ đòi huyết nó nơi tay người.

¹⁹ Trái lại, nếu người răn bảo kẻ dữ, mà nó không từ bỏ sự dữ cùng đường xấu mình, thì nó sẽ chết trong tội lỗi nó; còn người, thì giải cứu được linh hồn mình.

²⁰ Cũng một lẽ ấy, nếu người công bình bỏ sự công bình mà phạm tội, và ta đặt sự ngăn trở trước mặt nó, thì nó sẽ chết. Thế thì, vì người không răn bảo người ấy, nên nó sẽ chết trong tội lỗi nó, và không còn được ghi nhớ những việc công bình nó đã làm; nhưng ta sẽ đòi huyết nó nơi tay người.

²¹ Trái lại, nếu người răn bảo người công bình, khiến đừng phạm tội, mà thật ra nó không phạm tội, thì chắc nó sẽ sống, vì đã nghe lời răn bảo; còn người, thì giải cứu được linh hồn mình.

²² Tại đó, tay Đức Giê-hô-va ở trên ta, và Ngài phán cùng ta rằng: Hãy chờ dậy, đi trong nơi đồng bằng, tại đó ta sẽ phán cùng người.

²³ Vậy ta chờ dậy và ra đi trong đồng bằng. Đây, sự vinh hiển Đức Giê-hô-va đứng đó, như sự vinh hiển ta đã thấy trên bờ sông Kê-ba. Ta bèn ngã sấp mặt xuống,

²⁴ thì Thần vào trong ta, làm cho chân ta đứng lên. Đoạn, Ngài phán cùng ta, và bảo rằng: Hãy đi, giam mình trong nhà người.

²⁵ Hỡi con người, này, người ta sẽ lấy dây trói người, và người không thể đi ra giữa chúng nó.

²⁶ Ta sẽ khiến lưới người dính với cuống họng

người: người sẽ căm, không quở trách chúng nó được; vì chúng nó là nhà bạn nghịch.

²⁷ Nhưng khi ta phán cùng người, ta sẽ mở miệng người, và người khá bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ai nghe, hãy nghe; ai không nghe, thì đừng nghe! Vì chúng nó là nhà bạn nghịch.

4

¹ Hỡi con người, hãy lấy một tấm ngói, đặt nó trước mặt người, và vẽ thành Giê-ru-sa-lem ở trên.

² Người khá vây hãm nó; dựng đồn, đắp lũy nghịch cùng nó; đóng quân vây bọc lấy, và đặt máy phá thành xung quanh nghịch cùng nó.

³ Lại hãy lấy một chảo sắt, đặt nó làm cái tường sắt giữa người và thành; rồi người xây mặt lại cùng nó; nó sẽ bị vây, và người sẽ vây nó. Đó sẽ là một điềm cho nhà Y-sơ-ra-ên.

⁴ Kế đó, người khá nằm nghiêng mình bên tả, và để tội lỗi nhà Y-sơ-ra-ên tại đó. Người nằm như vậy bao nhiêu ngày, thì mang lấy tội lỗi chúng nó cũng bấy nhiêu.

⁵ Vì ta đã định cho người một số ngày bằng với số năm của tội lỗi chúng nó, là ba trăm chín mươi ngày, người sẽ mang lấy tội lỗi nhà Y-sơ-ra-ên như vậy.

⁶ Và lại, khi những ngày ấy đã mãn, người khá nằm nghiêng mình bên hữu, và mang lấy tội lỗi của nhà Giu-đa, trải bốn mươi ngày, ta định cho người mỗi một ngày thay vì một năm.

⁷ Người khá xây mặt và quay cánh tay trần về sự vây hãm thành Giê-ru-sa-lem; người khá nói tiên tri nghịch cùng nó.

⁸ Này, ta dùng dây trói người, và người sẽ chẳng quay bên này bên kia, cho đến những ngày người vây thành đã trọn.

⁹ Cũng hãy lấy lúa mì, mạch nha, đậu, biển đậu, kê và đại mạch, để vào một bình, dùng làm bánh cho mình; người nằm nghiêng bao nhiêu ngày, thì người sẽ ăn bánh ấy trong bấy nhiêu ngày, tức là ba trăm chín mươi ngày.

¹⁰ Đồ ăn người sẽ ăn, cứ mỗi ngày nặng hai mươi siếc-lơ; người sẽ ăn theo thì giờ.

¹¹ Nước người uống cũng sẽ lường, là một phần sáu hin; theo thì giờ mà uống.

¹² Người sẽ ăn bánh ấy như bánh mạch nha, mà phải dùng phân người nấu chín trước mắt chúng nó.

¹³ Đức Giê-hô-va lại phán: Aáy con cái Y-sơ-ra-ên sẽ ăn bánh dơ bẩn của chúng nó như vậy, trong các nước mà ta sẽ đuổi chúng nó đến.

¹⁴ Ta bèn nói: Ôôi! hỡi Chúa Giê-hô-va, này, linh hồn tôi chẳng hề bị ô uế. Từ lúc còn nhỏ đến bây giờ, tôi chẳng hề ăn con vật đã chết tự nhiên, hoặc bị thú vật xé; và chẳng có thịt gớm ghiếc nào đã vào trong miệng tôi.

¹⁵ Ngài đáp rằng: Ta cho phép người lấy phân bò thay phân người; người khá dùng nó mà hấp bánh.

¹⁶ Đoạn, Ngài lại phán: Hỡi con người, này, ta sẽ bẻ gãy bánh trong Giê-ru-sa-lem đi; chúng nó

sẽ cân bánh mà ăn, và sợ hãi, lườm nước mà uống, và sưng sờ.

¹⁷ Thế thì chúng nó thiếu bánh và nước, cùng nhau thất kinh, và hao mòn trong tội lỗi mình.

5

¹ Hỡi con người, còn như người, hãy lấy một cái gương bén như dao cạo râu, lấy mà đưa qua trên đầu và râu người. Rồi dùng cân cân, và chia tóc.

² Khi những ngày vây thành đã mãn, người hãy đốt nó một phần ba tại giữa thành; rồi lấy một phần ba khác, dùng gương mà đánh nó tại chung quanh thành. Sau lại, hãy rắc tan một phần ba cuối cùng ra trước gió, chính ta sẽ tuốt gương theo sau.

³ Trong những cái còn lại, người khá lấy một ít mà buộc vào vật áo choàng mình;

⁴ còn những cái sau rốt, hãy lấy một vài cái quăng trong lửa và đốt cháy. Từ đó sẽ có lửa phát ra kịp đến cả nhà Y-sơ-ra-ên.

⁵ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Kìa là thành Giê-ru-sa-lem, ta đã đặt nó giữa các dân tộc, và các nước bao xung quanh nó.

⁶ Bởi nó bạm nghịch luật lệ ta, làm đều dữ hơn các dân tộc, trái phép tắc ta hơn các nước chung quanh; vì chúng nó khinh bỏ luật lệ ta, và không bước theo phép tắc ta.

⁷ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Tại các người là rối loạn hơn các dân tộc chung quanh, không bước theo phép tắc ta, cũng không giữ luật lệ ta; tại các người cũng không

làm theo luật lệ của các dân tộc chung quanh mình,

⁸ vì có đó Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta, chính ta nghịch cùng người; và ta sẽ làm sự đoán phạt giữa người cho các dân tộc đều thấy.

⁹ Vì có mọi sự gớm ghiếc của người, ta sẽ làm giữa người một sự mà trước kia ta chưa hề làm, sau này cũng không hề làm nữa.

¹⁰ ỳ giữa người, cha sẽ ăn thịt con, con sẽ ăn thịt cha. Ta sẽ làm sự đoán phạt nghịch cùng người; và mọi kẻ sót lại của người, ta sẽ làm cho nó tan lạc ra mọi gió.

¹¹ Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, tại người đã làm ô uế nơi thánh ta bởi những sự xấu hổ gớm ghiếc, nên ta cũng chắc sẽ xây mắt chẳng tiếc người. Mắt ta sẽ không dè tiếc, ta sẽ không thương xót.

¹² Một phần ba trong người sẽ chết dịch, sẽ bị cơn đói kém làm tiêu mòn ở giữa người; một phần ba sẽ ngã dưới lưỡi gươm trong tứ vi người; còn một phần ba nữa, ta sẽ làm tan lạc ra mọi gió, và lấy gươm đuổi theo nó.

¹³ Sự giận ta sẽ được trọn như vậy, và ta sẽ khiến cơn thanh nộ ta thôi nghịch cùng chúng nó, ta sẽ được yên ủi; và khi ta làm trọn sự giận trên chúng nó rồi, thì chúng nó sẽ biết rằng ấy chính ta, Đức Giê-hô-va, đã nói trong sự sốt sắng ta.

¹⁴ Vả lại, ta sẽ làm người ra hoang vu và có nhuốc nhơ trong các nước chung quanh người, và trước mắt kẻ đi qua.

¹⁵ Vậy khi ta sẽ nổi giận xét đoán người, nhân

sự thanh nộ trách phạt người, người sẽ bị nhuốc nhơ và chê bai, làm gương và gở lạ cho các nước chung quanh người. Chính ta là Đức Giê-hô-va phán như vậy!

¹⁶ Ta sẽ bắn trên chúng nó những tên độc của sự đói kém làm cho chết, mà ta sẽ bắn để hủy diệt các người; ta sẽ thêm sự đói kém trên các người, và sẽ bẻ gãy bánh của các người đi.

¹⁷ Ta sẽ giáng sự đói kém cho các người, và sai thú dữ đến làm cho người cô độc. Ôan dịch và sự đổ máu sẽ trải qua giữa người; ta lại sẽ sai gươm xuống trên người nữa. Chính ta là Đức Giê-hô-va đã phán vậy!

6

¹ Có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta như vậy:

² Hỡi con người, hãy xây mặt về các núi của Y-sơ-ra-ên, và nói tiên tri nghịch cùng nó,

³ rằng: Hỡi các núi của Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời của Chúa Giê-hô-va. Chúa Giê-hô-va phán cùng các núi, các đồi, hầm hố, và nơi trũng như vậy: Này, ta, chính ta sẽ giá gươm trên các người, và hủy hoại các nơi cao của các người.

⁴ Bàn thờ các người sẽ bị phá hoang, tượng mặt trời các người sẽ bị bẻ gãy; ta sẽ ném bỏ những kẻ bị giết của các người trước mặt thần tượng các người.

⁵ Ta sẽ đặt những xác chết con cái Y-sơ-ra-ên ra trước mặt thần tượng chúng nó, và rải hài cốt các người khắp chung quanh bàn thờ các người.

⁶ Hễ nơi nào các người ở, thì thành ấp sẽ bị hủy hoại, các nơi cao sẽ bị hoang vu, đến nỗi bàn thờ các người bị hủy hoại hoang vu, thần tượng bị đập bể và không còn nữa, tượng mặt trời nát ra từng mảnh, và mọi công việc của các người thành ra hư không.

⁷ Những kẻ bị giết sẽ ngã xuống giữa các người, các người sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va!

⁸ Dầu vậy, khi các người bị tan lạc ra các nước, ta sẽ còn để dân sót lại, vì giữa các nước các người sẽ có một vài người được thoát khỏi mũi gươm.

⁹ Những kẻ trong các người được thoát ấy sẽ nhớ đến ta trong các nước mà chúng nó bị bắt đến, thể nào ta đã buồn rầu trong lòng, vì lòng tà dâm của chúng nó đã lừa bỏ ta, và mắt chúng nó hành dâm theo thần tượng mình. Bấy giờ chúng nó tự oán hận mình, vì cố mọi sự dữ chúng nó đã làm bởi những việc gớm ghiếc của mình.

¹⁰ Chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, và lời ta đã nói giáng tai vạ cho chúng nó chẳng phải là lời hư không vậy.

¹¹ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hãy vỗ tay giậm chân mà rằng: Than ôi! vì mọi sự dữ đáng gớm của nhà Y-sơ-ra-ên; vì nó sẽ chết bởi gươm đao, đói kém, và ôn dịch.

¹² Kẻ nào xa sẽ chết bởi ôn dịch. Kẻ nào gần sẽ ngã dưới lưỡi gươm. Kẻ nào sống sót, là kẻ bị vây, sẽ chết bởi đói kém; đối với chúng nó, ta sẽ làm cho trọn sự giận của ta.

¹³ Khi những kẻ bị giết của chúng nó nằm giữa đám thần tượng xung quanh bàn thờ, trên mỗi gò cao, trên mọi đỉnh núi, dưới mọi cây xanh và cây dễ rụng, khắp những nơi chúng nó dâng hương thơm ngào ngạt cho thần tượng mình, bấy giờ các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

¹⁴ Vậy ta sẽ giang tay nghịch cùng chúng nó, hễ nơi nào chúng nó ở, thì ta sẽ làm cho đất đó ra hoang vu hủy phá, từ đồng vắng cho đến Đíp-lát. Thế thì chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

7

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, Chúa Giê-hô-va phán cùng đất Y-sơ-ra-ên như vậy: Sự cuối rốt đây này! Sự cuối rốt đã đến cho bốn góc đất!

³ Bây giờ, ấy là sự cuối rốt cho người. Ta sẽ xô cơn giận ta trên người, theo đường lối người mà đoán xét người, và khiến đổ lại trên người những sự gớm ghiếc.

⁴ Mắt ta chẳng đoái tiếc người; ta chẳng thương xót người; nhưng ta sẽ giáng đường lối người trên người, và những sự gớm ghiếc sẽ ở giữa người. Các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

⁵ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Tai vạ, tai vạ có một: này, nó đến!

⁶ K" cuối cùng đến, k" cuối cùng này đến; nó tỉnh thức mà nghịch cùng người, kia, nó đến kia!

⁷ Hỡi dân trong đất, sự bại hoại định cho người đã đến; k" đã đến, ngày gần rồi, là ngày có tiếng ồn ào, không còn tiếng reo mừng trên các núi.

⁸ Nay ta hầu kíp đổ sự thịnh nộ ta trên người, và làm cho trọn sự giận ta nghịch cùng người; ta sẽ đoán xét người theo cách người ăn ở, và khiến đổ lại trên người những sự gớm ghiếc người.

⁹ Mắt ta chẳng đoái tiếc người, ta chẳng thương xót người đâu. Ta sẽ tùy theo đường lối người báo trả người, sự gớm ghiếc người sẽ ở giữa người. Các người sẽ biết rằng chính ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng đánh phạt.

¹⁰ Này, ngày đây! Này, ngày đến! Sự bại hoại định cho người đã đến; gây đã trở bông, sự kiêu căng đã nẩy nụ.

¹¹ Sự cường bạo đã dấy lên làm gây gian ác; chúng nó sẽ chẳng còn chi hết, chẳng còn ai của đám đông chúng nó, chẳng còn gì của sự giàu có chúng nó, chẳng còn sự sang trọng giữa họ nữa.

¹² K" đến, ngày gần tới! Kẻ mua chớ vui, kẻ bán chớ buồn; vì có cơn giận trên cả đoàn dân nó.

¹³ Vì kẻ bán dầu còn sống, cũng không thể trở lại lấy của mình đã bán; vì sự hiện thấy chỉ về cả đoàn dân nó, sẽ chẳng ai trở lại; và chẳng ai sẽ nhờ sự gian ác đời mình mà bổ sức lại.

¹⁴ Kèn đã thổi, mọi sự đều sẵn sàng rồi; nhưng chẳng ai ra trận, vì cơn giận ta ở trên cả đoàn dân nó.

¹⁵ ỳ ngoài thì gươm dao, ở trong thì ôn dịch và

đói kém! Kẻ nào ở ngoài đồng sẽ chết bởi gươm dao; kẻ nào ở trong thành, thì cơn đói kém và ôn dịch sẽ vồ nuốt lấy.

¹⁶ Song những người nào được trốn sẽ thoát khỏi, và sẽ ở trên núi như bò câu ở đồng trũng, mọi người trong chúng nó than vãn, ai nấy vì sự gian ác mình.

¹⁷ Mọi tay đều mòn mỏi, mọi đầu gối đều yếu như nước!

¹⁸ Chúng nó sẽ thắt lưng bằng bao gai, bị sự kinh khiếp bao bọc; mọi mặt đều hổ thẹn, mọi đầu đều trọc trọi.

¹⁹ Chúng nó sẽ quăng bạc mình ra ngoài đường phố, vàng chúng nó sẽ ra như đồ ô uế; hoặc vàng, hoặc bạc, cũng không thể cứu chúng nó nơi ngày cơn giận của Đức Giê-hô-va; không thể làm cho chúng nó no lòng, không thể làm cho chúng nó đầy ruột, vì ấy là đồ làm cho chúng nó sa vào tội lỗi!

²⁰ Những đồ trang sức chúng nó đã làm có kiêu ngạo cho mình; chúng nó dùng đồ ấy mà làm hình tượng gớm ghiếc và đồ đáng ghét. Vậy nên, ta đã làm cho đồ ấy ra như sự ô uế cho chúng nó!

²¹ Ta sẽ phó những đồ ấy làm mồi cho tay dân ngoại, làm của cướp cho kẻ dữ trong thế gian; chúng nó sẽ làm ô uế nó.

²² Ta sẽ xây mặt khỏi chúng nó, người ta sẽ làm dơ nhớp nơi cấm của ta; những kẻ trộm cướp sẽ vào đó và làm ô uế.

²³ Khá sầm sứa xiềng xích! Vì trong đất đầy những tội làm đổ máu, và trong thành đầy

những sự tàn bạo.

²⁴ Ta sẽ đem những kẻ rất hung ác trong các dân ngoại đến để choán lấy nhà chúng nó; ta sẽ làm cho sự kiêu ngạo của kẻ mạnh tắt đi; các nơi thánh của nó sẽ bị ô uế.

²⁵ Sự hủy diệt đến! Chúng nó sẽ tìm sự bình an, nhưng tìm không được.

²⁶ Tai vạ chồng trên tai vạ, tin dữ kế lấy tin dữ. Chúng nó sẽ tìm sự hiện thấy nơi kẻ tiên tri; nhưng luật pháp lìa khỏi thầy tế lễ, trí mưu lìa khỏi các trưởng lão.

²⁷ Vua sẽ thương khóc, quan trưởng sẽ mặc lấy sự nảo, tay của dân trong đất đều run rẩy. Ta sẽ đải chúng nó theo cách chúng nó ăn ở; chúng nó đáng thể nào thì ta xét đoán cho thể ấy, chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

8

¹ Năm thứ sáu, ngày mồng năm tháng sáu, khi ta đang ngồi trong nhà, và các trưởng lão Giu-đa ngồi trước mặt ta, thì tay Chúa Giê-hô-va giáng trên ta.

² Bấy giờ ta thấy, và này, có hình giống như hình trạng lửa. Từ hình trạng ngang lưng người ấy trở xuống, thì là lửa; còn từ lưng trở lên, thì như hình trạng sáng chói, tựa đồng bóng nhoáng.

³ Người ấy giơ ra như hình cái tay, nắm lấy một lọn tóc trên đầu ta. Thần cất ta lên giữa quăng đất và trời, trong sự hiện thấy của Đức Chúa Trời đem ta đến thành Giê-ru-sa-lem, nơi

cửa vào sân trong, về phía bắc, là nơi có chỗ ngồi của hình tượng sự ghen tương làm cho nổi ghen.

⁴ Đây, tại đó có sự vinh hiển của Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên, như ta đã xem trong sự hiện thấy tại đồng bằng.

⁵ Ngài bèn phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy ngược mắt về phía bắc. Vậy ta ngược mắt về phía bắc, và đây, nơi phía bắc cửa bàn thờ, chỗ lối vào, có hình tượng của sự ghen tương.

⁶ Ngài lại phán cùng ta rằng: Hỡi con người, người có thấy sự những kẻ này làm, tức là những sự gớm ghiếc lớn mà nhà Y-sơ-ra-ên đã phạm tại đây, đặng làm cho ta xa nơi thánh ta chăng? Song người sẽ còn thấy sự gớm ghiếc lớn khác nữa!

⁷ Đoạn, Ngài dắt ta đến cửa hành lang; ta nhìn xem, thấy một lỗ trong vách.

⁸ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy xoi vách đi. Khi ta xoi vách xong, thì thấy có một cái cửa.

⁹ Ngài lại phán: Hãy vào xem những sự gian ác đáng gớm mà chúng nó làm ra ở đây.

¹⁰ Vậy ta vào, xem thấy; và đây, có mọi thứ hình tượng côn trùng và thú vật gớm ghiếc, mọi thần tượng của nhà Y-sơ-ra-ên đã vẽ trên chung quanh tường.

¹¹ Trước mặt các thần tượng ấy đứng bảy mươi trưởng lão của nhà Y-sơ-ra-ên, giữa đám họ có Gia-a-xa-nia, con trai Sa-phan, mỗi người tay cầm lư hương, khói thơm bay lên như ngút.

¹² Ngài bèn phán: Hỡi con người, người có thấy

sự các trưởng lão nhà Y-sơ-ra-ên mỗi người làm trong nơi tối tăm, trong phòng vẽ hình tượng của mình không? Vì chúng nó nói rằng: Đức Giê-hô-va không thấy chúng ta đâu; Đức Giê-hô-va đã lìa bỏ đất này!

¹³ Ngài lại phán rằng: Người sẽ còn thấy những sự gớm ghê lớn khác nữa mà chúng nó làm!

¹⁴ Ngài dẫn ta đến lối vào cửa nhà Đức Giê-hô-va, cửa ấy về phía bắc; này, tại đó ta thấy những đàn bà ngồi mà khóc Tham-mu.

¹⁵ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, thấy chưa? Người sẽ còn thấy những sự gớm ghê lớn hơn nữa!

¹⁶ Kế đó, Ngài đem ta vào hành lang trong của nhà Đức Giê-hô-va; này, nơi lối vào đền thờ Đức Giê-hô-va, giữa hiên cửa và bàn thờ, ta thấy có ước chừng hai mươi lăm người sắp lưng về phía đền thờ Đức Giê-hô-va và xây mặt về phía đông, hướng về phương đông mà thờ lạy mặt trời.

¹⁷ Ngài bèn phán cùng ta rằng: Hỡi con người, thấy chưa? Nhà Giu-đa phạm những sự gớm ghê mà nó phạm ở đây, há là sự nhỏ mọn sao? vì nó làm cho tội ác mình đầy dẫy trong đất; và còn xây lại chọc giận ta. Này, chúng nó lấy nhánh cây để gần mũi mình!

¹⁸ Vậy nên ta cũng sẽ làm y theo cơn giận; mắt ta chẳng đoái tiếc chúng nó, và ta không thương xót đâu. Dầu chúng nó kêu la om sòm vang đến tai ta, ta chẳng thềm nghe chúng nó.

9

¹ Ngài kêu lớn tiếng trong lỗ tai ta rằng: Khá khiến những kẻ cai trị thành này hãy đến gần, ai nấy khá cầm khí giới hủy diệt trong tay mình.

² Và này, có sáu người từ cửa trên về phía bắc mà đến, mỗi người cầm khí giới giết lát trong tay. Giữa bọn họ có một người mặc vải gai, lưng đeo sừng mực. Sáu người bước vào, đứng bên bàn thờ bằng đồng.

³ Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên bèn dấy lên khỏi chê-ru-bin, là nơi thường ngự, mà đến ngạch cửa nhà; Đức Giê-hô-va gọi người mặc vải gai, lưng đeo sừng mực

⁴ mà phán rằng: Hãy trải qua giữa thành tức giữa Giê-ru-sa-lem, ghi dấu trên trán những người nào than thở khóc lóc về mọi sự gớm ghê đã phạm giữa thành này.

⁵ Rồi Ngài phán cùng những người kia cách như cho tôi nghe rằng: Hãy qua trong thành đằng sau nó, và đánh; mắt người chó đẻ đói tiếc, và đừng thương xót.

⁶ Nào già cả, nào trai trẻ, nào gái đồng trinh, nào con nít, đàn bà, hãy giết hết; nhưng chó đẻ lại gần một kẻ nào là kẻ đã có ghi dấu; và khá bắt đầu từ nơi thánh ta. Vậy các người ấy bắt đầu từ các người già cả ở trước mặt nhà.

⁷ Ngài lại phán cùng họ rằng: Hãy làm ô uế nhà, làm cho xác chết đầy dẫy các hành lang! Hãy ra! Họ bèn ra và đánh trong thành.

⁸ Trong khi họ đánh, thì ta ở lại một mình. Ta bèn ngã sấp mặt xuống và kêu lên rằng: ôi!

hỡi Chúa Giê-hô-va, Chúa hầu đồ cơn giận trên thành Giê-ru-sa-lem mà diệt hết thủy dân sót của Y-sơ-ra-ên, hay sao?

⁹ Ngài phán rằng: Sự gian ác của nhà Y-sơ-ra-ên và của Giu-đa lớn quá lắm thay; đất đầy những máu, trong thành đầy sự trái phép; vì chúng nó nói rằng: Đức Giê-hô-va đã lìa bỏ đất này, Đức Giê-hô-va chẳng thấy chi hết.

¹⁰ Về phần ta, mắt ta cũng chẳng đoái tiếc chúng nó, và ta không thương xót; ta sẽ làm cho đường lối chúng nó đổ lại trên đầu chúng nó.

¹¹ Nay, người mặc vải gai, lưng đeo sừng mực, đến trình việc rằng: Tôi đã làm y như lời Ngài truyền.

10

¹ Ta nhìn xem, này, trên vòng khung giang ra trên đầu các chê-ru-bin có vật gì như là đá bích ngọc, hình trạng như hình cái gai.

² Ngài bèn phán cùng người mặc vải gai rằng: Hãy vào trong các khoảng bánh xe quay chóng ở dưới chê-ru-bin; khá từ giữa các chê-ru-bin lấy những than lửa đó bỏ đầy cả hay tay người, rồi rải ra trên thành này. Người ấy vào nơi đó trước mặt ta.

³ Khi người vào, thì các chê-ru-bin đứng bên hữu nhà; mây đầy hành lang trong.

⁴ Sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va bèn dấy lên từ chê-ru-bin, đứng nơi ngạch cửa nhà; nhà đầy

mây, và hành lang đầy sự chói sáng của vinh quang Đức Giê-hô-va.

⁵ Tiếng của những cánh chê-ru-bin vang ra đến hành lang ngoài, giống như tiếng của Đức Chúa Trời Toàn năng, khi Ngài phán.

⁶ Khi Đức Giê-hô-va đã truyền lệnh cho người mặc vải gai rằng: Hãy lấy lửa từ giữa khoảng các bánh xe quay chóng, giữa các chê-ru-bin, thì người vào và đứng bên một bánh xe.

⁷ Rồi một chê-ru-bin từ giữa các chê-ru-bin giơ tay ra đến lửa giữa các chê-ru-bin, và lấy lửa đem đặt vào tay người mặc vải gai; người này tiếp lấy rồi thì ra.

⁸ Vả, nơi dưới cánh các chê-ru-bin có tỏ ra hình một cái tay người.

⁹ Ta còn nhìn xem, này, có bốn bánh xe kề bên các chê-ru-bin, bánh xe kề một chê-ru-bin, và một bánh xe khác kề một chê-ru-bin khác; hình trạng những bánh xe ấy giống như bích ngọc.

¹⁰ Theo như hình trạng các bánh xe ấy, bốn cái có đồng một hình như một bánh xe ở trong bánh xe.

¹¹ Khi chúng nó đi tới, đều đi bốn phía mình, khi đi chẳng xây lại; tùy theo cái đầu hướng về bên nào, thì chúng nó đi theo; khi đi chẳng xây lại.

¹² Cả mình các chê-ru-bin, lưng, tay, cánh, bánh xe, khắp chung quanh đều đầy những mắt, tức các bánh xe mà bốn chê-ru-bin ấy có.

¹³ Bấy giờ ta nghe gọi bánh xe ấy là bánh xe quay chóng.

¹⁴ Mỗi chê-ru-bin có bốn mặt: thứ nhất là mặt

chê-ru-bin; thứ nhì, mặt người; thứ ba, mặt sư tử; thứ tư, mặt chim ưng.

¹⁵ Đoạn, các kê-ru-bin dấy lên: ấy là vật sống mà ta thấy trên bờ sông Kê-ba.

¹⁶ Khi các kê-ru-bin đi, thì các bánh xe đi kèm chúng nó; khi các kê-ru-bin sè cánh để dấy lên khỏi đất, thì các bánh xe không quay khỏi bên chúng nó.

¹⁷ Khi các kê-ru-bin dừng lại, các bánh xe cùng dừng lại; khi dấy lên, cùng dấy lên; vì thần của vật sống ấy ở trong các bánh xe vậy.

¹⁸ Sự vinh hiển Đức Giê-hô-va ra khỏi ngạch cửa nhà, và đứng trên các kê-ru-bin.

¹⁹ Các kê-ru-bin sè cánh dấy lên khỏi đất, mà ra trước mặt ta, và các bánh xe ở kèm nó; chúng nó dừng nơi lối vào cửa đông nhà Đức Giê-hô-va, và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên ở trên chúng nó.

²⁰ Ấy đó là vật sống mà ta thấy dưới Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, trên bờ sông Kê-ba, và ta biết nó là kê-ru-bin.

²¹ Mỗi kê-ru-bin có bốn mặt và bốn cánh; dưới cánh có hình như tay người.

²² Về phần hình trạng của các mặt nó, ấy là những mặt mà ta thấy trên bờ sông Kê-ba, cả hình trạng và chính mình chúng nó; và chúng nó đều đi thẳng tới trước.

11

¹ Vả lại, Thần cất ta lên và đem đến cửa đông nhà Đức Giê-hô-va, là cửa ở về phía đông. Này, nơi lối vào cửa có hai mươi lăm người; giữa bọn

đó, ta thấy có Gia-a-xa-nia con trai A-xua, và Phê-la-tia con trai Bê-na-gia, đều là quan trưởng của dân.

² Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, đó là những người toan tính sự gian ác, bày đặt mưu gian trong thành này.

³ Chúng nó nói rằng: Hiện nay chưa gần k” xây nhà! Thành này là nôi, chúng ta là thịt.

⁴ Vậy nên, hãy nói tiên tri nghịch cùng chúng nó, hỡi con người hãy nói tiên tri đi!

⁵ Thần của Đức Giê-hô-va bèn đổ trên ta, và phán rằng: Hãy nói đi! Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên! các ngươi đã nói làm vậy; vì ta biết những sự nghĩ trong trí các ngươi.

⁶ Các ngươi đã giết rất nhiều người trong thành này, và làm đầy xác chết trong các đường phố nó.

⁷ Cho nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Những kẻ bị giết mà các ngươi đã để ở giữa thành, ấy là thịt, mà thành là nôi; còn các ngươi sẽ bị đem ra khỏi giữa nó.

⁸ Các ngươi sợ gươm dao; ta sẽ khiến gươm dao đến trên các ngươi, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

⁹ Ta sẽ đem các ngươi ra khỏi giữa thành này, sẽ phó các ngươi trong tay dân ngoại, và làm sự đoán phạt giữa các ngươi.

¹⁰ Các ngươi sẽ ngã bởi gươm; ta sẽ đoán xét các ngươi trong bờ cõi Y-sơ-ra-ên, các ngươi sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

¹¹ Thành này sẽ chẳng làm nôi cho các ngươi, các ngươi sẽ chẳng làm thịt giữa nó; ta sẽ đoán xét các ngươi trong bờ cõi Y-sơ-ra-ên.

¹² Bấy giờ các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, vì các người đã không bước theo lề luật ta, không giữ theo mạng lệnh ta; nhưng đã làm theo mạng lệnh các nước chung quanh mình.

¹³ Vả, trong khi ta nói tiên tri, thì Phê-la-tia, con trai Bê-na-gia, chết. Ta bèn ngã sấp mặt xuống và kêu lớn tiếng rằng: Ôi! Hỡi Chúa Giê-hô-va, Ngài hầu diệt hết dân sót của Y-sơ-ra-ên hay sao?

¹⁴ Có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta rằng:

¹⁵ Hỡi con người, dân cư thành Giê-ru-sa-lem đã nói cùng anh em người, chính anh em người, là những kẻ bà con người, và cả nhà Y-sơ-ra-ên, hết cả mọi người, rằng: Hãy lìa xa Đức Giê-hô-va; đất này đã được ban cho chúng ta làm cơ nghiệp.

¹⁶ Vậy nên, khá nói cùng chúng nó: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Phải, ta đã dời chúng nó nơi xa trong các dân tộc, đã làm tan tác chúng nó trong nhiều nước, ta còn sẽ tạm là nơi thánh cho chúng nó trong các nước chúng nó đi đến.

¹⁷ Vậy nên, hãy nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta sẽ nhóm các người lại từ giữa các dân, sẽ thu các người từ những nước mà các người đã bị tan tác, và ta sẽ ban đất Y-sơ-ra-ên cho các người.

¹⁸ Chúng nó sẽ đến đó, và sẽ trừ bỏ mọi vật đáng ghét và mọi sự gớm ghiếc của nó khỏi đó.

¹⁹ Ta sẽ ban cho chúng nó một lòng đồng nhau, phú thần mới trong các người; bỏ lòng đá khỏi xác thịt chúng nó, và sẽ cho chúng nó lòng thịt;

²⁰ để chúng nó noi theo lề luật ta, giữ và làm theo mạng lịnh ta. Chúng nó sẽ làm dân ta, và ta làm Đức Chúa Trời chúng nó.

²¹ Nhưng, những kẻ để lòng bước theo sự ham mê của vật đáng ghét và những sự gớm ghiếc, thì ta sẽ làm cho đường lối chúng nó đổ lại trên đầu chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

²² Bấy giờ, các chê-ru-bin sẽ cánh lên, và có các bánh xe ở bên nó; sự vinh hiển của Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên cũng ở trên chúng nó.

²³ Sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va dấy lên từ giữa thành, và đứng trên núi phía đông thành.

²⁴ Thần cất ta lên, và trong sự hiện thấy ta bị Thần của Đức Chúa Trời đem đi trong Canh-đê, đến nơi những kẻ phu tù; sự hiện thấy đã hiện ra cho ta bèn lên khỏi ta.

²⁵ Bấy giờ ta thuật lại cho những kẻ phu tù mọi sự mà Đức Giê-hô-va đã tỏ cho ta biết.

12

¹ Có lời Đức Giê-hô-va lại phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, người ở giữa nhà bạn nghịch, chúng nó có mắt để thấy mà không thấy, có tai để nghe mà không nghe; vì ấy là nhà bạn nghịch.

³ Vậy, hỡi con người, người khá sửa soạn đồ vật dời đi, và dời đi giữa ban ngày cho chúng nó xem. Trước mắt chúng nó hãy từ nơi người ở mà dời đi chỗ khác; chúng nó dầu là nhà bạn nghịch có lẽ sẽ nghĩ lại chẳng.

⁴ Người khá đem đồ vật mình như đồ vật của kẻ dời đi, giữa ban ngày, trước mắt chúng nó;

chính mình người ra đi về buổi chiều, trước mắt chúng nó, như kẻ đi đày.

⁵ Cũng ở trước mắt chúng nó, người khá xoi một cái lỗ qua tường, rồi từ lỗ đó đem đồ vật ra.

⁶ Trước mắt chúng nó, người để đồ vật lên vai, và đem đi lúc trời tối. Người khá che mặt, đặng không thấy đất này; vì ta đã đặt người làm một dấu cho nhà Y-sơ-ra-ên.

⁷ Ta làm theo lời Chúa đã phán dặn: mang đồ vật đi giữa ban ngày như đồ vật kẻ dời đi, đến chiều ta lấy chính tay mình mà xoi tường. Ta đem đồ vật đi trong lúc tối, và vác trên vai ta trước mắt chúng nó.

⁸ Sớm mai có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

⁹ Hỡi con người, nhà Y-sơ-ra-ên, là nhà bạn nghịch ấy, há chẳng từng hỏi người rằng: Người làm gì?

¹⁰ Hãy trả lời cho chúng rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Gánh nặng này chỉ về vua trong Giê-ru-sa-lem, cùng cả nhà Y-sơ-ra-ên ở trong đó.

¹¹ Người khá nói rằng: Ta là điếm cho các người. Chúng nó sẽ gặp điều như ta đã làm; sẽ đi đày, sẽ đi làm phu tù.

¹² Vua giữa chúng nó sẽ vác trên vai mình mà đi ra trong lúc tối. Chúng nó sẽ đục lỗ qua tường để mang đồ ra; người sẽ che mặt, vì mắt người sẽ không thấy đất này.

¹³ Ta cũng sẽ giăng lưới ta trên người, người sẽ mắc vào bẫy ta; và ta sẽ đem người qua Ba-

by-lôn, là đất của người Canh-đê. Nhưng người sẽ không thấy đất ấy, dầu chết tại đó.

¹⁴ Những kẻ ở xung quanh người để giúp người, và các đạo binh người, thì ta sẽ làm cho tan ra mọi gió, và ta sẽ tuốt gươm mà đuổi theo.

¹⁵ Khi ta làm tan tác chúng nó trong các dân tộc và rải ra trong các nước, chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

¹⁶ Dầu vậy, ta sẽ chứa lại một số ít trong chúng nó thoát khỏi gươm dao, đói kém, ôn dịch; đặt chúng nó có thể thuật lại mọi sự gồm ghiếc của mình trong các dân mà chúng nó sẽ đến ở; và chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

¹⁷ Đoạn, có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta như vậy:

¹⁸ Hỡi con người, người khá ăn bánh trong sự kinh khủng, uống nước với sự run rẩy và sợ hãi.

¹⁹ Người khá nói cùng dân trong đất rằng: Đây là điều mà Chúa Giê-hô-va phán về dân cư Giê-ru-sa-lem, về đất của Y-sơ-ra-ên: Chúng nó sẽ ăn bánh trong sự sợ hãi, và uống nước trong sự kinh khủng, đặt đất này bị hoang vu, mất hết của cải, bởi cố sự cường bạo của cả dân cư đó.

²⁰ Các thành đông dân sẽ trở nên gò trống, đất sẽ bị hoang vu; và các người sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

²¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta rằng:

²² Hỡi con người, các người có một lời tục ngữ trong đất của Y-sơ-ra-ên, rằng: Những ngày kéo dài, mọi sự hiện thấy chẳng ứng nghiệm! lời ấy nghĩa là gì?

²³ Aáy vậy, hãy nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta sẽ làm cho lời tục ngữ ấy dứt đi, không ai dùng nó làm tục ngữ nữa trong Y-sơ-ra-ên. Song khá nói cùng chúng nó rằng: Những ngày gần đến, mọi sự hiện thấy hầu ứng nghiệm.

²⁴ Thật, sẽ chẳng còn có một sự hiện thấy nào là giả dối, hoặc một sự bói khoa nào là a dua trong nhà Y-sơ-ra-ên.

²⁵ Vì ta là Đức Giê-hô-va, ta sẽ nói, và lời ta nói sẽ làm thành, không hoãn lại nữa. Hỡi nhà bạn nghịch! Aáy là đang ngày các người mà ta sẽ rao lời tiên tri và sẽ làm thành, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

²⁶ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta như vậy:

²⁷ Hỡi con người, này, nhà Y-sơ-ra-ên có kẻ nói rằng: Sự hiện thấy của người này thấy là chỉ về lâu ngày về sau, và người nói tiên tri về thời còn xa.

²⁸ Vậy nên, hãy nói cùng chúng nó: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Chẳng có lời nào của ta sẽ hoãn lại nữa, song lời ta nói sẽ làm thành, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

13

¹ Có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta như vậy:

² Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng các tiên tri của Y-sơ-ra-ên, là những kẻ đang nói tiên tri, và hãy bảo cho những kẻ nói tiên tri bởi lòng riêng mình rằng: Hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va.

³ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho những tiên tri đại dốt, theo thần riêng mình, mà chưa từng thấy gì cả.

⁴ Hỡi Y-sơ-ra-ên, các tiên tri người cũng như những con cáo trong chốn hoang vu!

⁵ Các người chưa lên nơi phá tan, và không xây tường cho nhà Y-sơ-ra-ên, đứng đứng vững trong cơn chiến trận nơi ngày Đức Giê-hô-va.

⁶ Chúng nó đã thấy sự phỉnh phờ, và sự bói khoa giả dối. Chúng nó nói rằng: Đức Giê-hô-va phán, (song Đức Giê-hô-va đã không sai chúng nó), và chúng nó khiến người ta mong cho lời mình được ứng nghiệm.

⁷ Khi ta chưa từng phán, mà các người nói rằng: Đức Giê-hô-va có phán, vậy các người há chẳng thấy sự hiện thấy phỉnh phờ và nói sự bói khoa giả dối, hay sao?

⁸ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va có phán như vậy: Vì các người nói những lời giả dối, thấy những sự phỉnh phờ, này, ta nghịch cùng các người, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

⁹ Tay ta sẽ nghịch cùng những tiên tri thấy sự hiện thấy phỉnh phờ, bói những sự giả dối. Chúng nó sẽ không dự vào hội bàn dân ta nữa, không được ghi vào sổ nhà Y-sơ-ra-ên nữa, và không vào trong đất của Y-sơ-ra-ên; các người sẽ biết ta là Chúa Giê-hô-va.

¹⁰ Thật vậy, bởi chúng nó lừa dối dân ta mà rằng: Bình an; mà chẳng có bình an chi hết. Khi có ai xây tường, này, chúng nó trét vôi chưa sùi bọt lên!

¹¹ Hãy nói cùng những kẻ trét vôi chưa sùi bọt

ràng tường ấy sẽ xiêu đổ. Mưa to sẽ xảy đến. Hỡi mưa đá lớn, bay sẽ sa xuống; và gió bão sẽ xé rách nó.

¹² Nay, khi tường sụp xuống, người ta há chẳng nói cùng các người rằng: Chớ nào vôî mà các người đã trét trên tường ở đâu?

¹³ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta sẽ nhân giận khiến gió bão xé rách nó; ta sẽ nhân cơn thanh nộ sai mưa dầm đến, và nhân sự tức giận sai mưa đá lớn phá diệt nó.

¹⁴ Cũng vậy, ta sẽ dỡ cái tường mà các người đã trét vôî chưa sùi bọt, xô nó suốt đất, đến nỗi chân nền bày ra. Tường sẽ đổ, các người sẽ bị diệt giữa nó, và biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

¹⁵ Ta sẽ làm trọn cơn giận nghịch cùng tường và kẻ trét vôî chưa sùi bọt như vậy: và ta sẽ nói cùng các người rằng: Tường chẳng còn nữa, kẻ trét vôî cũng vậy;

¹⁶ tức là các tiên tri của Y-sơ-ra-ên nói tiên tri về Giê-ru-sa-lem, xem sự hiện thấy bình an cho thành ấy, mà không có bình an, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁷ Hỡi con người, người khá xây mặt nghịch cùng các con gái của dân người, là những kẻ nói tiên tri bởi lòng riêng mình; và người khá nói tiên tri nghịch cùng chúng nó.

¹⁸ Bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho những đàn bà vì mọi cùi tay may gối, và y theo tầm thước mà làm khăn cho đầu, để săn linh hồn. Uô, kìa! các người muốn săn linh hồn dân ta, và giữ linh hồn nó để làm lợi cho mình hay sao?

¹⁹ Các người vì mấy nhấm mạch nha, mấy miếng bánh mà làm nhục ta giữa dân ta, các người nói dối dân ta, là kẻ nghe lời dối trá các người, để mà giết những kẻ không đáng chết, cho sống những kẻ không đáng sống.

²⁰ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta ghét những cái gối của các người, vì bởi đó các người sẵn linh hồn như đánh bẫy chim; ta sẽ xé ra khỏi cánh tay các người, và thả linh hồn mà các người đã sẵn, như chim bay đi.

²¹ Ta cũng sẽ xé khăn các người, cứu dân ta ra khỏi tay các người, chúng nó sẽ không ở trong tay các người để bị sẵn nữa; bấy giờ các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

²² Vì các người lấy sự dối trá làm buồn lòng kẻ công bình mà ta chưa từng làm cho lo phiền, và các người làm mạnh tay kẻ dữ đang nó không xây bỏ đường xấu mình để được sống,

²³ vì cố đó, các người sẽ không thấy sự hiện thấy thính phờ, và không bói khoa nữa. Ta sẽ cứu dân ta thoát khỏi tay các người, và các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

14

¹ Một vài trưởng lão kia của Y-sơ-ra-ên đến cùng ta, ngồi trước mặt ta.

² Bấy giờ có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta như vậy:

³ Hỡi con người, những kẻ này mang thần tượng mình vào trong lòng, và đặt trước mặt mình sự gian ác mình làm cho vấp phạm; vậy

ta há để cho chúng nó cầu hỏi ta một chút nào sao?

⁴ Cho nên, hãy nói cùng chúng nó mà bảo rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Hễ người nào trong nhà Y-sơ-ra-ên mang thần tượng mình vào lòng, và đặt trước mặt mình sự gian ác mình làm cho vấp phạm, nếu người ấy đến cùng kẻ tiên tri, thì ta, Đức Giê-hô-va, chính ta sẽ trả lời cho nó y như thần tượng đồng nhiều của nó,

⁵ hầu cho ta bắt được nhà Y-sơ-ra-ên trong chính lòng nó, vì chúng nó nhân thần tượng mình mà xa lạ ta.

⁶ Vậy nên, hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Hãy trở lại, xây bỏ thần tượng các người, xây mặt khỏi mọi sự gớm ghiếc của các người.

⁷ Thật vậy, hết thấy những người nhà Y-sơ-ra-ên, hết thấy khách lạ trú ngụ trong Y-sơ-ra-ên, hệ ai lìa xa ta, mà mang thần tượng mình vào lòng, và đặt trước mặt mình sự gian ác mình làm cho vấp phạm, đến cùng kẻ tiên tri để vì chính mình cầu hỏi ta, thì chính ta, Đức Giê-hô-va, sẽ trả lời cho nó.

⁸ Ta sẽ sắp mặt lại nghịch cùng người ấy, khiến nó nên gở lạ, dẫu, và tục ngữ, và dứt nó khỏi giữa dân ta. Bấy giờ các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

⁹ Nếu kẻ tiên tri bị đổ mà nói lời nào, ấy chính ta, Đức Giê-hô-va, đã để tiên tri đó bị đổ, và ta sẽ giá tay trên nó, diệt nó khỏi giữa dân Y-sơ-ra-ên của ta.

¹⁰ Cả hai sẽ đều chịu tội mình: tội của kẻ tiên

tri sẽ giống như tội của kẻ cầu hỏi,

¹¹ để cho nhà Y-sơ-ra-ên chẳng còn lầm lạc xa ta nữa, và chẳng làm ô uế mình nữa bởi mọi sự phạm phép của nó; nhưng đặng chúng nó được làm dân ta, và ta làm Đức Chúa Trời chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹² Đoạn, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

¹³ Hỡi con người, nếu đất nào làm sự trái phép mà phạm tội nghịch cùng ta, và nếu ta giá tay trên nó, bẻ gãy bánh của nó, giáng cho sự đói kém, và diệt hết người và vật trong nó,

¹⁴ thì dầu trong đất đó có ba người này, là Nô-ê, Đa-ni-ên, và Gióp, cũng chỉ cứu được linh hồn mình bởi sự công bình mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Nếu ta khiến các thú dữ trải qua trong đất, làm cho hủy hoại, trở nên hoang vu, đến nỗi chẳng ai đi qua nữa vì có các thú ấy,

¹⁶ thì dầu trong đất có ba người đó, Chúa Giê-hô-va phán, thật như ta hằng sống, họ cũng chẳng cứu được con trai con gái; chỉ một mình họ được cứu, nhưng đất sẽ hoang vu.

¹⁷ Hay là, nếu ta sai gươm dao đến trên đất đó, mà rằng: Gươm dao hãy trải qua đất, đến nỗi ta diệt người và vật nó,

¹⁸ thì dầu trong đất có ba người đó, Chúa Giê-hô-va phán, thật như ta hằng sống, họ cũng chẳng cứu được con trai con gái, nhưng chỉ một mình họ được cứu.

¹⁹ Hay là, nếu ta sai ôn dịch đến trong đất đó,

nếu ta đổ cơn giận mà làm chảy máu nó đang diệt hết người và vật khỏi nó,

²⁰ thì dầu có Nô-ê, Đa-ni-ên và Gióp ở đó, Chúa Giê-hô-va phán, thật như ta hằng sống, họ cũng chẳng cứu được nào con trai nào con gái, chỉ một mình họ cứu được linh hồn mình bởi sự công bình mình thôi.

²¹ Vậy, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Ta lấy bốn sự đoán phạt nặng nề, tức là gươm dao, đói kém, thú dữ, và ôn dịch mà giáng cho Giê-ru-sa-lem, đừng hủy diệt khỏi nó người và thú vật, sự đó quá hơn là đường nào!

²² Dầu vậy, này, trong đó còn có kẻ sót lại, cả con trai con gái sẽ bị đem ra: này, chúng nó sẽ đi ra đến cùng các người; các người sẽ thấy đường lối và việc làm của chúng nó, thì sẽ tự yên ủi mình về tai vạ ta đã giáng trên Giê-ru-sa-lem, tức về mọi sự ta đã giáng trên nó.

²³ Phải, khi các người thấy đường lối và việc làm chúng nó, thì chúng nó sẽ yên ủi các người; và các người sẽ biết mọi sự ta đã làm trong nó, thì ta chẳng làm vô cớ, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

15

¹ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, cây nho ở trong các cây khác, và nhánh nho ở trong cây rừng, thì có hơn gì không?

³ Người ta có thể lấy gỗ bởi nó để làm việc gì? Có dùng làm đỉnh để treo vật gì được chăng?

⁴ Này, nó bị ném vào lửa để làm củi, khi lửa đã thiêu hai đầu, và khúc giữa cũng cháy, thì còn dùng được việc gì?

⁵ Này, khi nó còn nguyên, chẳng dùng làm gì được; huống nữa là, khi lửa đã thiêu nuốt và nó đã bị đốt cháy, thì còn dùng làm trò chi được ư!

⁶ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Như cây nho trong các cây rừng mà ta lấy làm củi, ném vào trong lửa, thì ta cũng sẽ phó dân cư Giê-ru-sa-lem như vậy.

⁷ Ta sẽ để mặt ta nghịch cùng chúng nó. Chúng nó sẽ ra khỏi lửa, nhưng lửa sẽ thiêu đốt chúng nó đi; và khi ta để mặt nghịch cùng chúng nó, các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

⁸ Ta sẽ làm đất này ra hoang vu, vì chúng nó đã phạm tội, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

16

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

² Hỡi con người, hãy làm cho Giê-ru-sa-lem biết những sự gớm ghiếc của nó.

³ Người khác nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán cùng Giê-ru-sa-lem như vậy: Bởi cội rễ và sự sanh ra của mày ở đất Ca-na-an; cha mày là người A-mô-rít, mẹ là người Hê-tít.

⁴ Về sự mày sanh ra, trong ngày mày mới đẻ, rún mày chưa cắt, chưa rửa mày trong nước cho được thanh sạch, chưa xát bằng muối, chưa bọc bằng khăn.

⁵ Chẳng có mắt nào thương mây, chẳng làm một việc trong những việc đó cho mây vì lòng thương xót mây; song mây đã bị quăng giữa đồng trống trong ngày mây sanh ra, vì người ta góm mây.

⁶ Khi ta qua gần mây, thấy mây tắm trong máu mình, ta phán cùng mây rằng: Dầu ở giữa máu mây, hãy sống! Thật, ta phán cùng mây rằng: Dầu ở giữa máu mây, hãy sống!

⁷ Ta đã làm cho mây thêm nhiều ra, như vật đồng ruộng mọc lên. Mây đã nảy nở, lớn lên, và trở nên đẹp đẽ lắm. Vú mây dậy lên, tóc mây dài ra, nhưng hải còn ở lỗ và trần truồng.

⁸ Khi ta qua gần mây, và nhìn mây, này, tuổi mây này, mây đã đến tuổi yêu mến. Ta lấy áo ngoài ta trùm trên mây, che sự trần truồng mây. Phải, ta thề cùng mây và kết giao ước với mây, thì mây trở nên của ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

⁹ Ta rửa mây trong nước, làm cho sạch máu vấy mình mây, và xúc dầu cho.

¹⁰ Ta mặc áo thêu cho mây, cho mây mang giày sắc lam, thắt lưng mây bằng vải gai mịn, đắp cho mây bằng hàng lụa.

¹¹ Ta lấy đồ trang sức giồi cho mây, xỏ vòng vào tay, mang kiềng vào cổ,

¹² tra khoen nơi mũi, đeo hoa vào tai, và đội mào đẹp trên đầu mây.

¹³ Như vậy, mây được trang sức bằng vàng bằng bạc; áo xống của mây bằng vải gai mịn, bằng hàng lụa, bằng đồ thêu; mây nuôi mình bằng bột mì lọc, bằng mật ong và bằng dầu.

Mây đã trở nên cực đẹp, và thanh vượng đến nỗi được ngôi hoàng hậu.

¹⁴ Danh tiếng mây lừng lẫy trong các nước bởi sắc đẹp mây; vì sự đẹp là trọn vẹn bởi oai nghi của ta mà ta đã đặt trên mây, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Nhưng mây cậy sắc đẹp mình; cậy danh tiếng mình mà buông sự dâm dục, hành dâm cùng mọi kẻ trái qua, phó mình mây cho nó.

¹⁶ Mây dùng áo xông mình, và làm các nơi cao cho mình, trang sức nhiều mùi, và làm sự dâm loạn tại đó; điều ấy sẽ chẳng đến, cũng sẽ chẳng có bao giờ.

¹⁷ Mây cũng đã lấy những đồ trang sức trọng thể, làm bằng vàng và bạc mà ta đã ban cho mây; mây dùng làm hình người nam, rồi hành dâm với nó.

¹⁸ Mây lấy áo xông thêu của mình mà đắp cho chúng nó, lấy dầu và hương của ta bày ra trước mặt chúng nó.

¹⁹ Bánh mà ta đã ban cho mây, bột mì lọc, dầu, và mật ong mà ta cho mây ăn, thì mây đem mà bày ra hết trước mặt chúng nó, để làm mùi thơm tho. Thật, có sự ấy, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

²⁰ Mây đã bắt những con trai con gái mà mây đã sanh ra cho ta, đem dâng cho chúng nó dâng nuốt đi. Những sự dâm ô đó há phải là nhỏ mọn sao?

²¹ Mây đã giết con cái ta, và đã đưa qua trên lửa mà nộp cho chúng nó.

²² Giữa mọi sự gớm ghiếc và sự tà dâm mây, mây không nhớ lúc còn thơ trẻ, khi mây hải còn

ở lỗ, trường trần hết cả, tắm trong máu mình.

²³ Chúa Giê-hô-va phán: Khốn nạn, khốn nạn cho mây! sau khi mây làm mọi sự dấy ấy,

²⁴ lại xây vòng khung cho mình, dựng nơi cao cho mình trên mọi đường phố.

²⁵ Nơi lối vào các đường phố, mây xây nơi cao mình, và đã làm cho sự đẹp để mây nên gồm giếc, mây đã nộp mình cho mọi người đi qua, và thêm nhiều sự tà dâm mây.

²⁶ Mây đã hành dâm với những người Ê-díp-tô, là người lân cận mây có thân thể mạnh mẽ, mây đã thêm nhiều sự tà dâm đặng chọc giận ta.

²⁷ Vậy, ta đã giang tay ta trên mây; bớt phần đã chỉ định cho mây, và phó mây cho ý muốn của kẻ ghét mây, tức các con gái Phi-li-tin, chúng nó đã mắc cỡ về sự hành dâm của mây.

²⁸ Mây cũng đã hành dâm cùng những người A-si-ri, vì mây không no chán. Sau khi đã phạm tội tà dâm với chúng nó, mây còn chưa no chán.

²⁹ Vả, mây đã thêm nhiều sự dâm dục với đất Ca-na-an cho đến Canh-đê, thế mà mây cũng chưa no chán!

³⁰ Chúa Giê-hô-va phán: Ôi! lòng mây lột lát là dường nào, mây phạm mọi việc đó, là việc của đàn bà tà dâm không biết xấu.

³¹ Khi mây xây vòng khung mình nơi lối vào mỗi đường, dựng nơi cao trên mỗi đường phố, mây không giống như đũa điểm đi, bởi mây khinh tiền công;

³² mây là đàn bà ngoại tình, tiếp người lạ thay vì chồng mình.

³³ Hễ là đũa điểm dĩ thì được tiền công; nhưng mây thì dâng lễ vật cho hết thủy tình nhân mây; mây đã hối lộ cho chúng, để chúng đến tư bề mà hành dâm với mây.

³⁴ Mây đã làm trái với đàn bà khác trong sự tà dâm mây, vì người ta không tìm mây; và mây trả tiền công, còn người ta không cho mây chi hết. Ááy là mây trái với những kẻ khác!

³⁵ Vậy nên, hỡi kẻ điểm dĩ, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va.

³⁶ Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Vì có mây đã đổ ra sự ô uế, tỏ ra sự trần truồng bởi sự hành dâm với tình nhân mây; và vì có mọi thần tượng gớm ghiếc của mây, cũng vì có máu con cái mây đã dâng cho chúng nó,

³⁷ cho nên, này, ta sẽ nhóm hết thủy tình nhân mây, tức những kẻ mây ưa thích, mọi kẻ mây yêu, mọi kẻ mây ghét; ta sẽ nhóm chúng nó từ mọi bề đến nghịch cùng mây; ta sẽ lột truồng mây cho chúng nó, chúng nó sẽ thấy hết.

³⁸ Ta sẽ đoán phạt mây như đoán phạt đàn bà bội chồng và làm đổ máu; ta sẽ lấy máu của sự giận dữ và ghen tương mà đổ trên mây.

³⁹ Ta cũng sẽ phó mây vào tay chúng nó: chúng nó sẽ phá vòng khung và đổ các nơi cao của mây; lột áo xống mây, cất lấy đồ trang sức đẹp để mây, để mây ở lỗ và truồng trần.

⁴⁰ Chúng nó sẽ khiến một lũ người lên nghịch cùng mây, ném đá mây và đâm mây bằng gươm.

⁴¹ Chúng nó sẽ lấy lửa đốt nhà mây, đoán xét mây trước mắt nhiều đàn bà; ta sẽ làm cho mây

hết hành dâm và mây cũng không cho tiền công nữa.

⁴² Vậy thì cơn giận ta sẽ dứt, sự ghen tương ta lìa khỏi mây, và ta yên lặng, không giận nữa.

⁴³ Vì mây không nhớ lúc mình còn thơ bé, và đã nóng giận nghịch cùng ta trong mọi việc; cho nên, này, ta cũng sẽ làm cho đường lối mây lại đổ trên đầu mây, Chúa Giê-hô-va phán vậy; mây sẽ không thêm sự hành dâm này vào mọi sự gớm ghiếc mây nữa.

⁴⁴ Phàm người hay dùng tục ngữ, sẽ lấy câu tục ngữ này mà nói về mây: Mẹ thế nào, con gái thế ấy!

⁴⁵ Mây là con gái của mẹ mây, mẹ mây đã chán bỏ chồng con mình; mây là em các chị mây, các chị mây đã chán bỏ chồng con mình; mẹ mây là người Hê-tít, và cha mây là người A-mô-rít.

⁴⁶ Chị mây là Sa-ma-ri cùng các con gái nó, ở bên tả mây; em mây là Sô-đôm cùng các con gái nó, ở bên hữu mây.

⁴⁷ Còn mây không bước đi trong đường chúng nó, và không phạm những sự gớm ghiếc giống nhau; mây cho điều đó là nhỏ mọn, nhưng mây đã tự làm ra xấu hơn chúng nó trong mọi đường lối mây nữa.

⁴⁸ Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, Sô-đôm, em mây, chính mình nó và con gái nó chưa từng làm sự mây và con gái mây đã làm.

⁴⁹ Này, đây là sự gian ác của em gái mây là Sô-đôm và các con gái nó: ở kiêu ngạo, ăn bánh no nê, và ở nề cách sung sướng; nó lại không bỏ

sức cho tay kẻ nghèo nàn và thiếu thốn.

⁵⁰ Chúng nó đã trở nên cao ngạo, phạm những sự gớm ghiếc trước mặt ta; nên ta đã trừ chúng nó đi, vừa khi ta thấy mọi điều đó.

⁵¹ Sa-ma-ri chưa phạm đến phân nửa tội mà mây đã phạm; mây đã thêm nhiều sự gớm ghiếc hơn nó, và bởi những sự gớm ghiếc mây đã phạm, thì chị em mây còn được kể là công bình.

⁵² Mây xét đoán chị em mây, ấy là mây chuốc lấy sự xấu hổ mình. Vì có tội lỗi mây còn là đáng gớm hơn chúng nó, thì chúng nó là công bình hơn mây. Vậy, mây cũng hãy mang như chịu hổ, vì mây đã làm cho chị em mây được kể là công bình!

⁵³ Ta sẽ đem những phu tù của Sô-đôm và các con gái nó trở về, đem những phu tù của Sa-ma-ri và các con gái nó trở về, cũng đem các phu tù của mây ở giữa chúng nó trở về nữa;

⁵⁴ để mây mang nhục mình, và chịu hổ về mọi điều mây đã làm, vì đã làm cho chúng nó được yên ủi.

⁵⁵ Chị em mây, Sô-đôm và con gái nó, sẽ trở lại như khi xưa. Sa-ma-ri cùng con gái nó cũng trở lại như khi xưa. Mây cùng con gái mây cũng sẽ trở lại như khi xưa.

⁵⁶ Trong ngày mây kiêu ngạo, miệng mây chẳng nhắc đến tên Sô-đôm, em mây;

⁵⁷ lúc đó sự dự của mây chưa lộ ra, mây còn chưa bị những lời nhức mót của con gái Sy-ri và hết thấy các xứ lân cận, của các con gái Phi-li-tin nó khinh dễ mây tư bề.

⁵⁸ Mây đã mang lấy sự hành dâm và sự gớm ghiếc của mây, Đức Giê-hô-va phán vậy.

⁵⁹ Vì Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Mây đã khinh dễ lời thề mà dứt bỏ giao ước ta, ta sẽ đổi đãi mây như mây đã làm.

⁶⁰ Dầu vậy, ta sẽ nhớ lại giao ước ta đã lập với mây đang ngày mây thơ bé, ta vì mây sẽ lập một giao ước đời đời.

⁶¹ Khi mây sẽ nhận lấy những chị em mây, mây sẽ nhớ lại đường lối mình mà hổ thẹn; bấy giờ ta sẽ trao chúng nó cho mây làm con gái, nhưng không cứ theo giao ước mây.

⁶² Ta sẽ lập giao ước ta với mây, mây sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va;

⁶³ hầu cho mây được nhớ lại và hổ người; vì có sự xấu hổ mây, mây chẳng còn mở miệng nữa, khi ta đã tha thứ mọi điều mây đã làm, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

17

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

² Hỡi con người, khá ra câu đố, kể lời ví dụ cho nhà Y-sơ-ra-ên.

³ Người khá nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Có một chim ưng lớn, cánh lớn lông dài, đầy lông và có nhiều sắc, đến Li-ban và lấy ngọn cây hương bách đi.

⁴ Nó bẻ nhánh non rất cao, đem đến trong một đất thương mãi, và để trong một thành của người buôn bán.

⁵ Sau rồi nó lấy giống của đất ấy đem trồng nơi đất tốt; đặt gần nơi nhiều nước, và trồng như cây liễu.

⁶ Cây nức lên, trở nên một gốc nho diềm dề, nhưng không cao mấy: những nhánh nó hướng về phía chim ưng, rễ nó càng ra ở dưới; vậy nó trở nên một gốc nho, sanh ra những tược và nức chồi.

⁷ Nhưng có một chim ưng lớn khác, cánh lớn, lông nhiều; này, gốc nho từ chỗ đất mình đã được trồng, căng rễ ra và ngả nhánh hướng về nó, hầu cho chim ưng ấy đến tưới mình.

⁸ Gốc nho đã được trồng nơi đất tốt, gần nơi nhiều nước, hầu cho nức tược, ra trái, trở nên cây nho tốt.

⁹ Người khá nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Cây nho há được thành tốt sao? Chim ưng kia há chẳng nhổ rễ nó, cắt trái nó, cho đến nỗi làm khô héo hết những lá non nó đã nức ra sao? Không cần có cánh tay mạnh, cũng không cần nhiều người để làm trốc rễ nó.

¹⁰ Kìa, đã trồng nó, nó có được thành tốt chẳng? Vừa khi gió đông đụng đến nó, nó há chẳng khô héo cả sao? Phải, nó sẽ khô nơi cùng một luống đất mà nó đã được trồng.

¹¹ Vả, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

¹² Hãy nói cùng nhà bạn nghịch ấy rằng: Các người không biết điều đó có ý nghĩa thế nào sao? Lại khá nói rằng: Này, vua Ba-by-lôn đã đi đến Giê-ru-sa-lem; đã bắt vua và các quan trưởng

đem đi với mình về Ba-by-lôn.

¹³ Vua ấy đã chọn một con vua, lập giao ước với, khiến phát lời thề, và đã điệu những người mạnh trong đất đi,

¹⁴ đặng cho nước phải sa sút, không tự dấy lên được; song bởi giữ giao ước, thì nước còn lại.

¹⁵ Nhưng vua đã dấy loạn nghịch cùng vua Ba-by-lôn, mà sai sứ thần đến Ê-díp-tô, đặng người ta giúp cho những ngựa và nhiều dân. Người há được thanh vượng sao? Người đã làm những việc như vậy, há thoát nạn được sao? Đã dứt bỏ lời giao ước, còn mong thoát nạn!

¹⁶ Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ấy là tại nơi ở của vua đã tôn nó lên ngôi, mà nó đã khinh dễ lời thề và dứt bỏ giao ước, thì nó cũng sẽ chết với vua ấy tại giữa Ba-by-lôn.

¹⁷ Pha-ra-ôn sẽ không đi với một đạo binh lớn và những toán lính đông đến cứu viện trong sự giao chiến, hi người ta đắp lũy dựng đồn để hủy diệt nhiều người.

¹⁸ Thật vậy, Sê-đê-kia đã khinh dễ lời thề, phạm đến giao ước; này, đã trao tay ra rồi, thế mà nó còn làm những sự ấy. Nó chắc không thoát khỏi!

¹⁹ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Thật như ta hằng sống, nó đã khinh dễ lời thề ta, dứt bỏ giao ước ta, ta sẽ khiến điều đó đổ lại trên đầu nó.

²⁰ Ta sẽ giăng lưới ta trên nó, nó sẽ mắc vào lưới ta; ta sẽ đem nó qua Ba-by-lôn, tại đó ta sẽ đoán xét nó về tội nghịch cùng ta.

²¹ Phàm những quân lính nó đi trốn sẽ ngã dưới lưỡi gươm; những kẻ còn sót lại sẽ bị tan lạc hướng về mọi gió. Bấy giờ các người sẽ biết ấy chính ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng đã phán vậy.

²² Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Chính ta cũng sẽ lấy ngọn cây hương bách cao, và ta sẽ trồng. ỳ nơi cuối cùng những nhánh nó, ta sẽ bẻ một chồi non, và chính ta sẽ trồng nó trên hòn núi cao chót vót.

²³ Thật, ta sẽ trồng nó trên núi cao của Y-sơ-ra-ên; nó sẽ nứt nhánh, và ra trái; sẽ trở nên cây hương bách tốt, cả loài chim sẽ đến núp dưới nó; hết thảy những giống có cánh sẽ ở dưới bóng của nhánh cây.

²⁴ Mọi cây ngoài đồng sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va, đã hạ cây cao xuống và cất cây thấp lên, ta đã làm khô cây xanh, và làm cho cây khô tốt lên. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán và làm thành sự đó.

18

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

² Các người dùng câu tục ngữ này về đất Y-sơ-ra-ên, rằng: Cha ăn trái nho chua, mà con ghê rằng, câu đó có nghĩa gì?

³ Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, các người sẽ không cần dùng câu tục ngữ ấy trong Y-sơ-ra-ên nữa.

⁴ Nay, mọi linh hồn đều thuộc về ta; linh hồn của cha cũng như linh hồn của con, đều thuộc về ta; linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết.

⁵ Nếu người nào là công bình, làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật,

⁶ không ăn trên núi, không ngược mắt trông các thần tượng của nhà Y-sơ-ra-ên, không làm nhục vợ kẻ lân cận mình, không lại gần đàn bà đang có kinh nguyệt;

⁷ người mà không làm hại ai, trả của cầm lại cho kẻ mắc nợ, không cướp vật gì của ai, bán bánh cho kẻ đói, mặc áo cho kẻ trần truồng,

⁸ không cho vay mà ăn lời, không lấy thêm, rút tay lại khỏi sự gian ác, theo lẽ thật mà xét đoán trong người này với người khác;

⁹ noi theo luật lệ ta và vâng giữ mạng lịnh ta, ăn ở cách thật thà, thì người ấy là người công bình; chắc thật người sẽ sống, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁰ Nếu người đã sanh con là trộm cướp, làm đổ máu, làm điều nào trong những điều ác đã nói trên kia,

¹¹ chẳng làm điều nào trong những điều thiện đã nói trên kia, nhưng đã ăn trên núi, làm nhục vợ kẻ lân cận mình,

¹² làm hại kẻ nghèo nàn thiếu thốn, cướp vật gì của ai, và không trả của cầm, ngược mắt trông các thần tượng và phạm sự gớm ghiếc,

¹³ cho vay ăn lời và lấy thêm, thì đứa con đó sẽ sống không? Không nó sẽ không sống! Vì nó đã phạm mọi sự gớm ghiếc ấy, chắc thật nó sẽ chết, và máu nó sẽ ở trên nó.

¹⁴ Nhưng, nếu người ấy sanh con trai, con thấy mọi sự tội cha mình đã phạm, thì lo sợ, không

làm điều chi giống như vậy hết;

¹⁵ nếu con ấy không ăn trên núi, nếu nó không ngược mắt trông thần tượng của nhà Y-sơ-ra-ên, nếu nó không làm nhục vợ kẻ lân cận mình,

¹⁶ nếu nó không làm hại ai, nếu nó không lấy của cầm và không cướp vật gì của ai, nhưng nó ban bánh cho kẻ đói, và mặc áo cho kẻ trần truồng;

¹⁷ rút tay lại khỏi hại kẻ nghèo, không đòi lời lãi và lấy thêm, vâng giữ mạng linh ta và noi theo luật lệ ta, thì đứa con ấy sẽ không chết vì sự gian ác cha nó, mà chắc nó sẽ sống.

¹⁸ Còn như cha nó đã dùng sự hung bạo ức hiếp, và phạm sự trộm cướp đối với anh em mình, đã làm điều không lành giữa dân sự mình, này, chính nó sẽ chết trong sự gian ác mình.

¹⁹ Các người còn nói rằng: Làm sao đứa con không mang sự gian ác của cha nó? Ấy là đứa con đã làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật; ấy là nó đã giữ hết thấy luật lệ ta và làm theo; chắc thật nó sẽ sống.

²⁰ Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết. Con sẽ không mang sự gian ác của cha và cha không mang sự gian ác của con. Sự công bình của người công bình sẽ được kể cho mình, sự dữ của kẻ dữ sẽ chất trên mình.

²¹ Song nếu kẻ dữ xây bỏ hết thấy tội mình đã phạm, nếu nó giữ mọi luật lệ ta, và nếu nó làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật, chắc thật nó sẽ sống và không chết đâu.

²² Không có một tội nào nó đã phạm sẽ bị nhớ

lại nghịch cùng nó; nó sẽ sống vì có sự công bình nó đã làm.

²³ Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ta há có vui chút nào về sự chết của kẻ dữ sao? há chẳng thà vui về sự nó xây bỏ đường lối mình và nó sống sao?

²⁴ Nhưng nếu kẻ công bình xây bỏ sự công bình của mình, nếu nó phạm sự gian ác, nếu nó bắt chước mọi sự gớm ghiếc mà kẻ dữ tự làm, thì nó sẽ sống không? Không có một việc công bình nào nó đã làm sẽ được nhớ lại; vì có sự phạm pháp mà nó đã làm, và tội lỗi nó đã phạm, nên nó sẽ chết trong đó.

²⁵ Các người lại nói rằng: Đường lối của Chúa là không bằng phẳng! Vậy, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe: Đường lối của ta há không bằng phẳng sao? Há chẳng phải đường lối của các người là không bằng phẳng sao?

²⁶ Nếu kẻ công bình xây bỏ sự công bình mình, nếu nó phạm sự gian ác, và nếu nó vì cố ấy mà chết; ấy là vì tội ác nó đã phạm mà nó chết.

²⁷ Nếu kẻ dữ xây bỏ sự dữ mình đã phạm, nếu nó làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật, thì nó sẽ cứu linh hồn mình cho được sống.

²⁸ Vì nó suy xét và xây bỏ mọi sự phạm pháp mình đã làm, chắc thật nó sẽ sống và không chết đâu.

²⁹ Nhưng mà nhà Y-sơ-ra-ên nói rằng: Đường lối của Chúa là không bằng phẳng. Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên có phải là đường lối của ta không bằng phẳng sao? Há chẳng phải đường lối của các người là không bằng phẳng sao?

³⁰ Vậy nên Chúa Giê-hô-va phán rằng: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta sẽ đoán xét các ngươi, mỗi người theo việc làm của nó. Hãy trở lại và xây bỏ mọi sự phạm pháp của các ngươi; vậy thì sự gian ác không trở nên có hư nát cho các ngươi.

³¹ Hãy liệng xa các ngươi mọi sự phạm pháp mà tự mình đã làm. Hãy làm cho mình lòng mới và thần mới; vì, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, làm sao mà các ngươi muốn chết?

³² Chúa Giê-hô-va phán rằng: Thật vậy, ta không vui đâu về sự chết của kẻ phải chết, vậy các ngươi hãy xây lại, mà được sống!

19

¹ Vậy ngươi hãy đọc bài ca thương về các quan trưởng Y-sơ-ra-ên,

² mà rằng: Mẹ ngươi xưa kia là thế nào? Là sư tử cái nằm giữa những sư tử đực; nuôi nấng con nó giữa những sư tử con.

³ Nuôi nấng một con trong các con nó, trở nên một sư tử tơ; tập bắt mồi, và nuốt người ta.

⁴ Các dân nghe tiếng về nó; nó bị bắt trong hàm; sau khi đã đặt móc nơi hàm, các nước điệu nó sang đất Ê-díp-tô.

⁵ Khi sư tử cái đợi chờ đã lâu, và sự trông cậy mình đã mất, bèn lấy một con khác và nuôi nên một sư tử tơ.

⁶ Nó đi lại giữa những sư tử, trở nên một sư tử tơ; tập bắt mồi, và nuốt người ta.

⁷ Nó biết cung đến chúng nó, và hủy phá các thành; đất này cùng mọi vật trong nó đều bị

hoang vu, vì tiếng gầm của nó.

⁸ Các nước ở mọi miền chung quanh bày hàng ra nghênh cùng nó, bủa lưới trên nó; nó bị bắt trong hầm.

⁹ Lấy móc móc hàm và nhốt nó vào cũi, rồi điệu đến nơi vua nước Ba-by-lôn; dắt nó vào nơi đồn lũy, hầu cho tiếng nó không vang ra nữa trên núi Y-sơ-ra-ên.

¹⁰ Mẹ người như một cây nho, trong máu người, trồng nơi mé nước. Trội những trái và nhành, nhờ có nhiều nước.

¹¹ Nó mang những nhành mạnh mẽ, trở nên gây của kẻ cai trị. Thân nó cao quá các nhành sum sê; làm cho thấy được vì nó cao, và vì nó có nhiều nhánh.

¹² Nhưng nó đã bị nhổ bởi cơn giận, và bị quăng nơi đất. Gió đông đã làm khô trái nó; những nhánh mạnh mẽ của nó đã bị bẻ ra và khô; lửa đã nuốt nó đi!

¹³ Bây giờ nó bị trồng nơi đồng vắng, trong đất khô và khát.

¹⁴ Lửa đã ra từ các nhành của nó, và đã nuốt trái nó, đến nỗi không còn có nhành mạnh mẽ nữa, để làm gây mà cai trị. Ấy là bài ca thương, về sau sẽ lấy làm bài ca thương.

20

¹ Năm thứ bảy, ngày mồng mười tháng năm, có một vài trưởng lão Y-sơ-ra-ên đến dâng cầu hỏi Đức Giê-hô-va, họ ngồi trước mặt ta.

² Bây giờ, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

³ Hỡi con người, hãy nói cùng các trưởng lão Y-sơ-ra-ên, bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Có phải các người đến dâng câu hỏi ta chẳng? Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ta không để cho các người cầu hỏi.

⁴ Hỡi con người, người muốn xét đoán chúng nó, người muốn xét đoán chúng nó chẳng? Hãy làm cho chúng nó bởi thể những sự gớm ghiếc của tổ phụ mình.

⁵ Vậy người khá nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Đang ngày mà ta chọn Y-sơ-ra-ên, mà ta thề cùng dòng dõi nhà Gia-cốp, mà ta tỏ mình cho chúng nó biết ta trong đất Ê-díp-tô, khi ta thề cùng chúng nó, và rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người;

⁶ ngày đó ta thề hứa cùng chúng nó rằng ta sẽ đem chúng nó ra khỏi đất Ê-díp-tô dâng vào đất mà ta đã tìm sẵn cho chúng nó, tức là đất đượm sữa và mật ong, vinh hiển nhất trong các đất.

⁷ Ta nói cùng chúng nó rằng: Các người ai nấy khá quăng xa mình những sự gớm ghiếc của mắt các người, và chớ làm ô uế mình với các thần tượng của Ê-díp-tô! Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người.

⁸ Nhưng mà chúng nó dấy loạn nghịch cùng ta, và không muốn nghe ta; ai nấy không ném bỏ những sự gớm ghiếc của mắt mình, và không lìa bỏ các thần tượng của Ê-díp-tô. Bấy giờ ta nói rằng ta sẽ đổ cơn giận ta trên chúng nó, làm trọn sự giận ta nghịch cùng chúng nó giữa đất

Ê-díp-tô.

⁹ Nhưng ta đã vì cố danh ta mà làm, hầu cho danh ấy khỏi bị nói phạm trước mắt các dân ngoại mà chúng nó ở giữa, trước mắt các dân ấy ta đã tỏ mình cho chúng nó biết, khi đem chúng nó ra khỏi đất Ê-díp-tô.

¹⁰ Vậy ta đã làm cho chúng nó ra khỏi đất Ê-díp-tô, và đem chúng nó đến nơi đồng vắng.

¹¹ ta ban cho chúng nó luật lệ ta, và làm cho chúng nó biết mạng lệnh ta, là điều nếu người ta làm theo thì được sống bởi nó.

¹² Ta cũng cho chúng nó những ngày sa bát ta làm một dấu giữa ta và chúng nó,ặng chúng nó biết rằng ta là Đức Giê-hô-va biệt chúng nó ra thánh.

¹³ Nhưng nhà Y-sơ-ra-ên nổi loạn nghịch cùng ta trong đồng vắng. Chúng nó không noi theo lệ luật ta, khinh bỏ mạng lệnh ta, là điều nếu người ta làm theo thì được sống bởi nó, và phạm các ngày sa-bát ta nặng lắm. Bấy giờ ta nói ta sẽ đổ cơn giận ta trên chúng nó trong đồng vắng, đặng diệt hết đi.

¹⁴ Nhưng ta đã vì cố danh ta mà làm hầu cho danh ấy không bị nói phạm trước mắt các dân ngoại, trước mắt các dân ấy ta đã đem chúng nó ra khỏi.

¹⁵ Vả, ta cũng đã thề cùng chúng nó trong đồng vắng rằng ta sẽ không đem chúng nó vào đất mà ta đã định cho chúng nó, là đất đượm sữa và mật ong, vinh hiển nhất trong mọi đất;

¹⁶ vì chúng nó đã bỏ mạng lệnh ta, không

noi theo lệ luật ta, và phạm những ngày sa-bát ta; bởi lòng chúng nó đã hướng về thần tượng mình.

¹⁷ Dầu vậy, mắt ta đã thương tiếc chúng nó, ta không hủy diệt chúng nó, ta không làm tận tuyệt chúng nó trong đồng vắng.

¹⁸ Ta phán cùng con cái chúng nó trong đồng vắng rằng: Đừng noi theo luật lệ của ông cha các người, đừng giữ mạng lệnh họ, và tự làm ô uế với những thần tượng của họ.

¹⁹ Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, hãy noi theo luật lệ ta, vâng giữ mạng lệnh ta và làm theo.

²⁰ Hãy biệt những ngày sa-bát ta ra thánh, nó sẽ làm dấu giữa ta và các người, hầu cho các người biết rằng ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người.

²¹ Nhưng con cái dấy loạn nghịch cùng ta; không noi theo luật lệ ta, không vâng giữ và không làm theo mạng lệnh ta, là điều người ta nếu làm theo thì được sống bởi nó; và chúng nó phạm những ngày sa-bát ta nữa. Bấy giờ, ta nói rằng ta sẽ đổ cơn giận ta trên chúng nó, và làm trọn sự giận của ta nghịch cùng chúng nó trong đồng vắng.

²² Song le ta đã kéo tay ta lại, và đã vì danh ta mà làm, hầu cho danh ấy không bị nói phạm trước mắt các dân ngoại, trước mắt các dân ấy ta đã đem chúng nó ra khỏi.

²³ Vả, ta đã thề cùng chúng nó nơi đồng vắng rằng ta sẽ làm cho chúng nó tan lạc giữa các nước và rải ra trong nhiều nước;

24 vì chúng nó không vâng làm mạng lệnh ta, nhưng đã bỏ lệ luật ta, đã phạm những ngày sabát ta, và mắt chúng nó đã hướng về các thần tượng của tổ phụ mình.

25 Ta cũng đã ban cho chúng nó những luật lệ chẳng lành, và mạng lệnh mà bởi đó chúng nó không được sống.

26 Ta làm ô uế chúng nó bởi của cúng chúng nó, khi chúng nó khiến mọi con đầu lòng qua trên lửa, hầu ta làm cho chúng nó ra hoang vu, đến nỗi chúng nó biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

27 Vậy nên, hỡi con người, hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên, bảo nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Tổ phụ các ngươi đã nói phạm ta, bởi chúng nó đã phạm pháp nghịch cùng ta.

28 Khi ta đã đem chúng nó vào đất mà ta đã thề ban cho chúng nó, bấy giờ chúng nó đã tìm thấy các gò cao và các cây rậm, mà dâng của lễ mình tại đó; chúng nó đã bày ra tại đó những của cúng chọc giận ta, cũng đã đặt tại đó những hương có mùi thơm, và đã làm lễ quán.

29 Bấy giờ ta nói cùng chúng nó rằng: Nơi cao mà các ngươi đi đó là gì? Cho nên nơi cao ấy còn gọi là Ba-ma cho đến ngày nay.

30 Vậy nên, hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Các ngươi tự làm ô uế mình theo cách tổ phụ các ngươi, và các ngươi hành dâm theo những sự gớm ghiếc của họ sao?

31 Khi các ngươi dâng lễ vật, khi các ngươi cho con trai mình qua lửa, các ngươi còn tự làm ô uế

với những thần tượng mình cho đến ngày nay sao? Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta há để cho các người cầu hỏi sao? Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ta không để cho các người cầu hỏi!

³² Chẳng có sự gì sẽ xảy ra như điều các người tưởng, khi các người nói rằng: Chúng ta muốn nên như các dân tộc và các họ hàng ở các nước, thờ gỗ và đá.

³³ Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ấy là dùng tay mạnh mẽ và cánh tay giang ra, lấy thanh nộ đổ ra mà ta sẽ làm vua trên các người!

³⁴ Ta sẽ đem các người ra khỏi giữa các dân; ta sẽ dùng tay mạnh mẽ và cánh tay giang ra và sự thanh nộ đổ ra để nhóm các người lại từ các nước mà các người đã bị tan tác trong đó.

³⁵ Ta sẽ đem các người vào nơi đồng vắng của các dân, tại đó ta sẽ đối mặt xét đoán các người.

³⁶ Như ta đã xét đoán tổ phụ các người trong đồng vắng đất Ê-díp-tô thế nào, thì ta cũng xét đoán các người thế ấy, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

³⁷ Ta sẽ làm cho các người qua dưới gậy, và sẽ đem các người vào trong dây giao ước.

³⁸ Ta sẽ tẩy sạch khỏi các người những kẻ bần nghịch, và những kẻ phạm pháp nghịch cùng ta; ta sẽ đem chúng nó ra khỏi đất mình trú ngụ, nhưng chúng nó sẽ không vào đất Y-sơ-ra-ên. Như vậy các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

³⁹ Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, về các người, thì Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hãy đi, mỗi người trong các người khá thờ thần tượng mình! Sau

sự đó, các người chắc sẽ nghe ta và sẽ không nói phạm danh thánh của ta nữa bởi của cúng và bởi thần tượng các người.

⁴⁰ Chúa Giê-hô-va phán rằng: Vì trên núi thánh ta, trên núi cao của Y-sơ-ra-ên, tại đó cả nhà Y-sơ-ra-ên, hết thấy chúng nó, sẽ hầu việc ta ở trong đất. Tại đó ta sẽ nhận lấy chúng nó; và tại đó ta sẽ đòi của lễ các người, và những trái đầu mùa của của lễ các người, cùng mọi vật thánh.

⁴¹ Ta sẽ nhận lấy các người như mùi thơm tho, khi ta đem các người ra khỏi giữa các dân, và nhóm các người từ những nước mà các người đã bị tan tác; và ta sẽ được tỏ ra thánh trong các người ở trước mắt dân ngoại.

⁴² Các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta sẽ đem các người vào đất của Y-sơ-ra-ên, trong nước mà ta đã dùng lời thề hứa ban cho tổ phụ các người.

⁴³ Tại đó các người sẽ nhớ lại đường lối mình và mọi việc tự mình làm nên ô uế; các người sẽ tự chán ngán trước mắt mình, vì có mọi sự dữ mình đã phạm.

⁴⁴ Các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta sẽ vì danh ta mà đỗi các người, chớ không theo đường lối xấu xa và việc làm hư nát của các người, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

⁴⁵ (20:1-1) Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

⁴⁶ (20:2-2) Hỡi con người, hãy xây mặt về phía

nam, đối với phương nam mà nói: đối với rừng của đồng nội phương nam mà nói tiên tri.

⁴⁷ (021-3) Khá nói cùng rừng phương nam rằng: Hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va! Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Này, ta sẽ nhen lửa trong người, lửa sẽ thiêu nuốt hết cả cây xanh và cả cây khô nơi người. Ngọn lửa hừng sẽ không tắt, mọi mặt sẽ bị cháy bởi nó từ phương nam chí phương bắc.

⁴⁸ (021-4) Mọi xác thịt sẽ thấy rằng ấy là ta, Đức Giê-hô-va, đã nhen lửa; lửa sẽ không hề tắt.

⁴⁹ (021-5) Bấy giờ ta nói rằng: Ôi! Hỡi Chúa Giê-hô-va, họ nói về tôi rằng: Nó chẳng phải là kẻ nói thí dụ sao?

21

¹ (021-6) Đoạn có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vầy:

² (021-7) Hỡi con người, hãy xây mặt về phía Giê-ru-sa-lem; đối với các nơi thánh mà buông lời; đối với đất Y-sơ-ra-ên mà nói tiên tri.

³ (021-8) Khá nói cùng đất Y-sơ-ra-ên rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Này, ta nghịch cùng người. Ta sẽ rút gươm ta ra khỏi vỏ nó, đặt đứt kẻ công bình và kẻ dữ khỏi giữa người.

⁴ (021-9) Vì ta sẽ đứt kẻ công bình và kẻ dữ khỏi giữa người, thì gươm ta sẽ ra khỏi vỏ nó nghịch cùng mọi xác thịt từ phương nam đến phương bắc,

⁵ (021-10) và mọi xác thịt sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, đã rút gươm ra khỏi vỏ nó, nó sẽ không

trở vào nữa!

⁶ (021-11) Hỡi con người, còn như người, hãy than thở, như gãy lưng; phải, hãy than thở trước mặt chúng nó cách cay đắng.

⁷ (021-12) Nếu chúng nó nói cùng người rằng: Làm sao người than thở? thì người trả lời rằng: Ấy là bởi có tin tức, vì nó đến, làm cho mọi lòng đều tan chảy, mọi tay đều yếu đuối, mọi trí đều hao mòn, mọi đầu gối đều yếu như nước. Nay, nó hầu đến, lời ấy sẽ làm thành, Chúa Giê-hô-va phán vậy!

⁸ (021-13) Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

⁹ (021-14) Hỡi con người, hãy nói tiên tri, và rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy nói rằng: cái gương, cái gương nhọn và sáng!

¹⁰ (021-15) Nó nhọn cho sự chém giết; nó sáng đặng văng ra như chớp. Chúng ta có nên vui mừng chăng? Cái gây của con trai ta, nó khinh để mọi cây khác.

¹¹ (021-16) Người ta đã cho cái gương này được sáng, đặng cầm nơi tay; ấy là cái gương nhọn và sáng để cho vào tay kẻ giết.

¹² (021-17) Hỡi con người, khá kêu la và than van; vì gương ở trên dân ta, ở trên mọi quan trưởng Y-sơ-ra-ên, là những kẻ đã bị nộp cho gương với dân ta. Vậy nên, hãy vỗ vế!

¹³ (021-18) Phải, có sự thử thách; cây gây khinh để sẽ thành ra hư không, thì làm thế nào? Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁴ (021-19) Hỡi con người, vậy người khá nói

tiên tri đi; khá đập tay, hãy đánh gươm gấp lên đôi ba lần; ấy là gươm của người bị thương đến chết: ấy là gươm của người lớn bị thương đến chết, vào trong buồng kín.

¹⁵ (021-20) Aáy là để làm cho lòng chúng nó tan chảy, cho thêm nhiều sự vấp ngã, mà ta đã đặt gươm hăm dọa nghịch cùng mọi cửa chúng nó. Ôai! gươm đã như chớp nhoáng; đã bén nhọn để giết!

¹⁶ (021-21) Người hãy nhóm lại về bên hữu, và dàn trận về bên tả, tùy nơi mặt người hướng về.

¹⁷ (021-22) Ta cũng đập hai tay, và khiến cơn giận ta yên lặng. Aáy chính ta, Đức Giê-hô-va, phán điều đó.

¹⁸ (021-23) Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

¹⁹ (021-24) Hỡi con người, người cũng hãy chỉ định cho mình hai con đường đặt dùng làm lối đi qua cho cái gươm của vua nước Ba-by-lôn. Hai con đường ấy khá đi ra cả hai từ một đất; lại vạch một dấu, vạch ở đầu đường đi đến thành kia.

²⁰ (021-25) Người khá chỉ định đường lối cho gươm đi qua, một đường thì hướng về Ráp-ba, thành của con cái Am-môn, và một đường hướng về Giu-đa tại Giê-ru-sa-lem, là thành bền vững.

²¹ (021-26) Vì vua Ba-by-lôn đứng lại nơi cháng ba, là nơi vào hai con đường ấy, đặt bói khoa. Vua ấy lắc những cái tên; hỏi các thần tượng, và xem xét gan.

²² (021-27) Trong tay hữu người có diêm chỉ

về thành Giê-ru-sa-lem, đóng dùng máy để phá thành, đóng mở miệng giết lát, đóng cất tiếng kêu la, đóng dùng những máy phá thành nghịch cùng cửa thành, đóng đắp lũy và lập đồn tại đó.

²³ (021-28) Những kẻ đã thề lời thề, đều thấy trong những lời đó chỉ là một điềm dối, nhưng vua thì sẽ nhắc lại cho chúng nó nhớ sự gian ác mình, mà bắt đi làm phu tù.

²⁴ (021-29) Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì các người đã nhắc cho nhớ lại sự gian ác mình, làm cho sự phạm tội bày ra, tỏ ra tội lỗi mình trong mọi việc làm; vì các người nhắc lại cho nhớ, thì các người sẽ bị tay bắt.

²⁵ (021-30) Về phần người, vua chúa Y-sơ-ra-ên, người gian ác bị thương đến chết kia, ngày của người đã đến, trong k" gian ác về cuối cùng.

²⁶ (021-31) Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hãy cất mũ này, lột mão triều thiên này; sự này chẳng giống như trước nữa! Cái gì thấp hãy lại cất lên, cái gì cao hãy hạ xuống.

²⁷ (021-32) Ta sẽ úp đổ, úp đổ, úp đổ nó; sự này cũng sẽ không còn nữa, cho đến chừng nào Đấng đáng được sẽ đến, thì ta sẽ giao cho.

²⁸ (021-33) Hỡi con người, hãy nói tiên tri mà rằng: Về con cái Am-môn và sự khinh lờn của chúng nó, thì Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hãy nói: Thanh gươm, thanh gươm đã tuốt ra cho sự giết lát; đã mài sáng đang nuốt đi, đang nên như chớp!

²⁹ (021-34) Đang khi chúng nó vì người thấy sự hiện thấy giả dối, bói khoa sự dối cho người, hầu

cho đặt người trên cổ kẻ gian ác bị thương hầu chết, ngày chúng nó đã đến trong kỳ gian ác về cuối cùng.

³⁰ (221-35) Hãy nạp gương người vào vỏ! Aáy là ở trong nơi mà người đã được dựng nên, trong đất người sanh ra, mà ta sẽ xét đoán người.

³¹ (221-36) Ta sẽ đổ cơn giận ta trên người; lấy lửa của sự thanh nộ ta mà thổi trên người, và ta sẽ phó người trong tay người tàn bạo, giỗi sự hủy diệt.

³² (221-37) Người sẽ làm củi cho lửa; máu người sẽ ở giữa đất; và người ta sẽ không còn nhớ người nữa; vì ta, Đức Giê-hô-va, đã phán.

22

¹ Có lời Đức Giê-hô-va được phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, có phải người sẽ đoán xét, có phải người sẽ đoán xét thành huyết này chăng? thì hãy làm cho nó biết mọi sự gớm ghiếc của nó.

³ Hãy nói cùng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Một thành đổ máu ở giữa nó, hầu cho k" nó đến, và làm ra thần tượng nghịch cùng mình để làm ô uế mình!

⁴ Bởi máu mầy đã đổ ra, mầy tự chuốc lấy tội, và bởi các thần tượng mà mầy đã làm thì mầy tự làm ô uế. Như vậy mầy đã làm cho những ngày mầy gần và những năm mầy đến. Vậy nên, ta đã lấy mầy làm sự hổ nhục cho các dân tộc, làm trò cười nhạo cho hết thảy các nước.

⁵ Những người ở gần và ở xa sẽ nhạo cười mây, là thành nhơ danh và đầy loạn.

⁶ Hãy xem: các quan trưởng Y-sơ-ra-ên ở trong mây, ai nấy đều theo sức mình để làm đổ máu.

⁷ Nơi mây, người ta khinh cha mẹ; nơi mây, người ta dùng sự bạo ngược đối với khách lạ; nơi mây, người ta hiếp đáp kẻ mồ côi cùng người góa bụa.

⁸ Mây khinh dể các vật thánh ta, và phạm các ngày sa-bát ta!

⁹ Nơi mây, có những kẻ gièm chê gây nên sự đổ máu; nơi mây, có kẻ làm tiệc trên các núi; giữa mây, có kẻ phạm tội tà dâm.

¹⁰ Nơi mây, có kẻ bày tỏ sự lỏa lồ của cha ra; nơi mây, có kẻ làm nhục đàn bà đang có kinh nguyệt.

¹¹ Nơi mây, kẻ này phạm sự gớm ghiếc với vợ người lân cận mình; kẻ khác làm ô uế dâm mình; kẻ khác nữa thì hãm chị em mình, là con gái của cha mình.

¹² Nơi mây, người ta nhận của hối lộ đặt làm đổ máu; mây đã lấy lời lãi và lấy thêm; mây ức hiếp kẻ lân cận, lấy của không biết chán, và đã quên ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹³ Vả, ta đập tay vì sự trộm cướp mây đã phạm, và vì máu đã bị đổ ra giữa mây.

¹⁴ Khi những ngày ta xử mây sẽ đến, lòng mây có chịu được, và tay mây có sức chăng? Ta, Đức Giê-hô-va, đã nói ra thì sẽ làm trọn.

¹⁵ Ta sẽ làm cho mây tan tác giữa các dân tộc, chia rẽ ra trong các nước, và ta sẽ làm tiêu diệt

sự ô uế khỏi giữa mây.

¹⁶ Bấy giờ chính mình mây sẽ bị khinh dễ trước mắt các dân tộc, và mây sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

¹⁷ Có lời Đức Giê-hô-va được phán cùng ta rằng:

¹⁸ Hỡi con người, nhà Y-sơ-ra-ên đã trở nên cho ta như là cái cặn; hết thảy chúng nó chỉ là đồng, thiếc, sắt, chì trong lò, ấy là cái cặn của bạc.

¹⁹ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì các người hết thảy đã trở nên cái cặn, cho nên, nay, ta sẽ nhóm các người lại giữa Giê-ru-sa-lem.

²⁰ Như người ta hiệp bạc, đồng sắt, chì thiếc lại trong lò, và thổi lửa ở trên cho tan chảy ra thể nào, thì trong cơn giận và sự thịnh nộ của ta, ta sẽ nhóm các người lại và đặt vào lò mà làm cho tan chảy ra cũng thể ấy.

²¹ Thật, ta sẽ nhóm các người lại và thổi lửa của cơn giận ta trên các người, thì các người sẽ tan chảy ra giữa nó.

²² Như bạc tan chảy ra trong lò, thì các người cũng sẽ tan chảy ra giữa thành ấy, và các người sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va đã đổ cơn thịnh nộ ta trên các người.

²³ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

²⁴ Hỡi con người, hãy nói cùng nó rằng: Mây là đất chẳng được tẩy sạch, nơi ngày thịnh nộ chẳng được mưa dào.

²⁵ Những tiên tri của nó lập mưu giữa nó; như sư tử hay gầm cắn xé mồi của nó, chúng nó nuốt

các linh hồn, cướp lấy của cải và những vật quý, làm cho kẻ góa bụa thêm nhiều ra giữa thành.

²⁶ Các thầy tế lễ nó phạm luật pháp ta, và làm dơ vật thánh ta; chẳng phân biệt cái gì là thánh, cái gì là tục; chẳng khiến người ta phân biệt cái gì là ô uế, cái gì là tinh sạch; nhắm mắt chẳng xem các ngày sa-bát ta, và ta bị nói phạm giữa chúng nó.

²⁷ Các quan trưởng ở giữa nó giống như muông sói xé mồi, chỉ lo làm đổ máu, làm mất linh hồn, để được lợi bất nghĩa.

²⁸ Các tiên tri nó dùng bùn không pha rơm trét cho chúng nó; thấy sự hiện thấy giả dối, và bói khoa sự dối cho chúng nó, mà rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy, song Đức Giê-hô-va chưa hề phán.

²⁹ Dân trong đất làm sự bạo ngược, phạm sự trộm cướp, khuấy rối kẻ nghèo nàn thiếu thốn, và ức hiếp người trú ngụ cách trái phép.

³⁰ Ta đã tìm một người trong vòng chúng nó, đứng xây lại tường thành, vì đất mà đứng chỗ sụt mẻ trước mặt ta, hầu cho ta không hủy diệt nó; song ta chẳng tìm được một ai.

³¹ Vậy nên ta đổ cơn thịnh nộ trên chúng nó, và lấy lửa giận của ta đốt chúng nó; ta đã làm cho đường lối của chúng nó lại đổ về trên đầu chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

23

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, có hai người đàn bà, là con gái của một mẹ.

³ Chúng nó hành dâm trong Ê-díp-tô, chúng nó hành dâm từ khi còn trẻ; tại đó vú chúng nó bị bóp, tại đó chúng nó mất hoa con gái.

⁴ Đứa chị tên là Ô-hô-la, và đứa em tên là Ô-hô-li-ba. Chúng nó trở nên thuộc về ta, và để con trai con gái. Ô-hô-la, tức là Sa-ma-ri; còn Ô-hô-li-ba, tức là Giê-ru-sa-lem.

⁵ Ô-hô-la hành dâm khi nó đã thuộc về ta, theo tình nhân nó, là dân A-si-ri, kẻ lân cận nó,

⁶ Mặc áo tím, làm tổng đốc và quan cai trị, thấy đều là trai tráng đẹp đẽ, hay cỡi ngựa.

⁷ Nó hành dâm với những người con trai tốt nhất của A-si-ri; nó tự làm ô uế với những kẻ mà nó yêu thương, cùng mọi thần tượng của chúng nó.

⁸ Nó không chừa sự hành dâm mà nó đã đem đến từ Ê-díp-tô, là nơi người ta đã làm nhục nó lúc còn trẻ, đã làm cho nó mất hoa con gái, và đổ sự hành dâm của chúng nó trên nó.

⁹ Vậy nên, ta đã phó nó trong tay tình nhân nó, tức là trong tay những người A-si-ri, mà nó đã thương yêu.

¹⁰ Chúng đã lột truồng nó, đã bắt lấy con trai con gái nó, và làm cho chính mình nó phải chết vì gươm. Nó đã trở nên một câu chuyện trong đám đàn bà; vì chúng nó đã làm thành sự phán xét trên nó.

¹¹ Em gái nó là Ô-hô-li-ba đã xem thấy mọi việc đó; dầu vậy, nó buông mình theo tình dục hơn

chị nó; và sự hành dâm của nó lại còn nhiều hơn.

¹² Nó phải lòng những người A-si-ri, tổng đốc, và quan cai trị, tức là kẻ lân cận nó, ăn mặc sang trọng, hay cỡi ngựa, thấy đều là trai tráng đẹp đẽ.

¹³ Ta thấy nó cũng đã tự làm ô uế, và cả hai chị em cùng theo một đảng.

¹⁴ Khi nó thấy những người được vẽ trên vách thành, những hình tượng của người Canh-đê sơn son, thì nó lại càng thêm sự hành dâm nó.

¹⁵ Chúng nó thắt dây lưng và bịt khăn trên đầu thả thông xuống, thấy đều có dáng các quan trưởng. Chúng nó làm ra như người Ba-by-lôn trong Canh-đê, là quê hương mình.

¹⁶ Nó phải lòng chúng, mới thấy lần đầu, thì sai sứ giả đến cùng chúng nó trong Canh-đê.

¹⁷ Những người Ba-by-lôn đến cùng nó lên giường âu yếm, và chúng làm ô uế nó bởi sự hành dâm mình. Nó cũng tự làm ô uế với chúng; rồi thì lòng nó sinh chán.

¹⁸ Nó đã tỏ bày sự dâm ô mình, đã lột truồng mình ra, thì lòng ta cũng chán nó, như đã chán chị nó.

¹⁹ Nhưng nó thêm nhiều sự hành dâm, nhớ lại những ngày nó còn trẻ và thuở nó hành dâm trong đất Ê-díp-tô.

²⁰ Nó phải lòng những kẻ yêu mình, những kẻ ấy thịt như thịt lừa, dâm quá như ngựa.

²¹ Aáy vậy, mây đã nhắc lại sự dâm dục hồi còn trẻ, lúc mà những người Ê-díp-tô bóp vú mây, và làm mất hoa con gái mây.

²² Vậy nên, hỡi Ô-hô-li-ba, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ giục những tình nhân mây mà lòng mây đã chán, dấy nghịch cùng mây, và ta đem chúng nó đến từ mọi bề nghịch cùng mây:

²³ tức là những người Ba-by-lôn, hết thầy người Canh-đê, Phê-cốt, Soa, và Coa, và hết thầy người A-si-ri với chúng nó, là trai tráng đẹp đẽ, mọi tổng đốc và quan cai trị, quan trưởng và người có danh tiếng, hết thầy đều cỡi ngựa.

²⁴ Chúng nó đem những khí giới, những xe đánh giặc, xe chở đồ, và một đoàn dân đông đến nghịch cùng mây; chúng nó dùng những thuẫn, những mộc, và đội mào trụ mà vây chung quanh mây. Ta sẽ giao sự phán xét cho chúng nó, và chúng nó sẽ xét đoán mây theo luật pháp mình.

²⁵ Ta sẽ thả sự ghen của ta ra nghịch cùng mây, và chúng nó đãi mây bằng sự giận dữ. Chúng nó sẽ cắt mũi và tay mây; kẻ còn sót lại trong mây sẽ ngã bởi gươm. Chúng nó sẽ bắt con trai con gái mây; kẻ còn sót lại trong mây sẽ bị nuốt bởi lửa.

²⁶ Chúng nó bóc lột áo xống mây, và cướp lấy đồ châu báu mây.

²⁷ Vậy ta sẽ dứt sự hành dâm mây và thói xấu hổ mây đã đem đến từ đất Ê-díp-tô, đến nỗi mây sẽ không ngược mắt ngó chúng nó, và không nhớ đến Ê-díp-tô nữa.

²⁸ Vì Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ phó mây trong tay những kẻ mà mây ghét, trong tay những kẻ mà lòng mây đã chán.

29 Chúng nó sẽ lấy sự hờn ghét đả mầy, cướp lấy công lao mầy, để mầy trần truồng, bị bóc lột hết cả; như vậy sẽ tỏ điều xấu hổ về sự hành dâm, tội ác và dâm dăng của mầy ra.

30 Mầy sẽ bị đả như vậy, vì mầy đã hành dâm cùng các dân, đã tự làm ô uế với thần tượng chúng nó.

31 Mầy đã đi theo đường của chị mầy; vậy nên ta sẽ để chén của nó vào trong tay mầy.

32 Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Mầy sẽ uống chén của chị mầy, là chén sâu và rộng, chứa được rất nhiều; mầy sẽ bị chê cười nhạo báng.

33 Mầy sẽ phải đầy sự say sưa và buồn rầu; vì chén của chị Sa-ma-ri mầy, là chén gổ lạ và hoang vu.

34 Mầy sẽ uống chén ấy, sẽ uống cạn, sẽ lấy răng gặm các mảnh nó, và mầy tự xé vú mầy. Vì ta đã phán, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

35 Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì mầy đã quên ta, bỏ ta ra sau lưng mầy, vậy mầy cũng hãy chịu hình phạt về sự tà dục hành dâm của mầy!

36 Vả, Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, người há không xét đoán Ô-hô-la và Ô-hô-li-ba hay sao? Hãy tỏ cho chúng nó biết những sự gớm ghiếc của mình.

37 Chúng nó đã phạm tội tà dâm, và có máu nơi tay; chúng nó đã phạm tội tà dâm với những thần tượng mình; rất đỗi những con cái chúng nó đã sanh cho ta, chúng nó cũng khiến qua trên lửa đặng cho thiêu nuốt hết!

38 Chúng nó lại còn làm sự này nghịch cùng ta: cùng trong một ngày chúng nó đã làm ô uest nơi thánh ta, và phạm các ngày sa-bát ta;

39 sau khi đã giết con cái mình dâng cho thần tượng, trong ngày ấy chúng nó vào trong nơi thánh ta đặt làm ô uest! Ấy đó là điều chúng nó đã làm giữa nhà ta!

40 Vả lại, các người đã sai sứ giả gọi những người từ phương xa đến cùng mình, này, chúng nó đã đến; đây đã tắm rửa vì chúng nó, vẽ con mắt và giồi đồ trang sức.

41 Đây ngồi trên giường sang trọng, trước giường dựng một cái bàn, nơi bàn đó đây đã đặt hương ta và dầu ta.

42 Nơi nó có tiếng ồn ào của đám đông ở rồi; và có người hèn hạ cùng người say sưa từ nơi đồng vắng được đem đến; chúng nó đeo vòng nơi tay hai chị em, và đội mũ rực rỡ trên đầu.

43 Ta bèn phán về kẻ đã già trong sự tà dâm rằng: Bây giờ chúng sẽ gian dâm với nó, và nó với chúng.

44 Chúng đến cùng nó như đến cùng điểm đi; thì chúng đến cùng Ô-hô-la và Ô-hô-li-ba, là những đàn bà tà dâm, cũng vậy.

45 Vả, ấy là những người công bình sẽ đoán xét chúng nó, như người ta đoán xét đàn bà ngoại tình và đàn bà làm đổ máu; vì chúng nó là ngoại tình, và có máu trong tay chúng nó.

46 Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta sẽ đem một đám đông lên nghịch cùng chúng nó, và sẽ phó chúng nó bị ném đi ném lại và bị

cướp bóc.

⁴⁷ Đám đông ấy sẽ lấy đá đánh đập chúng nó, và lấy gươm đâm chúng nó; giết con trai con gái chúng nó, và lấy lửa đốt nhà chúng nó.

⁴⁸ Như vậy ta sẽ làm cho hết sự tà dâm trong đất, hầu cho mọi đàn bà được học biết không làm theo sự dâm dục của các người.

⁴⁹ Người ta sẽ đổ lại sự dâm dục các người trên chính mình các người; các người sẽ mang tội lỗi về thần tượng mình, và các người sẽ biết rằng ta là Chúa Giê-hô-va.

24

¹ Năm thứ chín, ngày mồng mười, có lời Đức Giê-hô-va phán cho ta rằng:

² Hỡi con người, hãy ghi chép tên ngày này, chính ngày này; cũng chính ngày này vua Ba-by-lôn đến gần thành Giê-ru-sa-lem.

³ Hãy nói một lời thí dụ cho nhà bạn nghịch ấy, và rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hãy đặt nồi, hãy đặt, và đổ nước vào.

⁴ Hãy để những tấm thịt vào, là hết thảy những tấm thịt tốt, những đùi và vai, và làm cho đầy xương rất tốt.

⁵ Hãy chọn con rất tốt trong bầy, và vì xương chất củi dưới nồi. Hãy làm cho sôi sục sục lên, để nấu xương trong nồi.

⁶ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho thành hay đổ máu, khốn cho nồi bị ten rét mà ten rét chưa trừ hết! Hãy lấy từ tấm từ tấm ra cho hết, không có bắt thăm.

⁷ Vì máu mà nó đã đổ ra còn ở giữa nó; nó đã đổ máu ấy trên vàng đá láng bóng; chớ không đổ trên đất để cho bụi che lấp đi.

⁸ Ấy là để là cho cơn giận nổi lên và báo thù, mà ta đổ máu nó trên vàng đá láng bóng; đến nỗi nó không có thể che đậy được.

⁹ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn cho thành hay đổ máu! Ta cũng sẽ chất một đồng củi lớn.

¹⁰ Hãy chất củi, làm cho lửa hực lên, làm cho rục thịt, cho đặc nước, và cho xương cháy đi.

¹¹ Đoạn, hãy đặt nồi không trên những than lửa đỏ, hầu cho đồng nó cháy lên, cho sự ô uế nó tan ra ở bề trong, và cho ten rét của nó sạch hết.

¹² Nó làm việc mệt nhọc; nhưng ten rét quá lắm của nó còn chưa ra khỏi; dầu bỏ ten rét nó vào lửa cũng không ra!

¹³ Sự ô uế này là tà dâm: vì ta đã tẩy sạch này và này không trở nên sạch, thì này sẽ không được chùi sự dơ bẩn của mình nữa, cho đến chừng nào ta đã làm cho cơn giận của ta được yên nghỉ đối với này.

¹⁴ Ta là Đức Giê-hô-va, ta đã phán; sự đó sẽ xảy đến, và ta sẽ làm thành. Ta sẽ không lui đi, không tiếc, không ăn năn. Người ta sẽ xét đoán mây theo đường lối mây và theo việc làm mây, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

¹⁶ Hỡi con người, này, thành linh ta sẽ cất khỏi người sự con mắt người ưa thích; nhưng người

sẽ chẳng than thở, chẳng khóc lóc, và nước mắt người chẳng chảy ra.

¹⁷ Hãy than thầm; chớ phát tang cho những kẻ chết; khá vấn cái khăn trên đầu người; mang giày ở chân người. Chớ che môi lại, và đừng ăn bánh của kẻ khác.

¹⁸ Sớm mai ta nói cùng dân sự; đến chiều thì vợ ta chết. Sáng bữa sau ta làm theo như lời đã phán cho ta.

¹⁹ Bấy giờ dân sự nói cùng ta rằng: Người không tổ cho chúng ta về cách người làm như vậy là nghĩa gì sao?

²⁰ Ta trả lời rằng: Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

²¹ Hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Này, ta sẽ làm ô uế nơi thánh ta, là nơi các người lấy làm khoe khoang về quyền năng mình, mắt các người ưa thích, lòng các người thương xót; và những con trai con gái các người mà các người đã để lại, sẽ ngã bởi gươm.

²² Bấy giờ các người sẽ làm như ta đã làm; các người không che môi, không ăn bánh của kẻ khác.

²³ Khăn các người sẽ để yên trên đầu, giày các người sẽ mang luôn dưới chân; các người không kêu thương, không khóc lóc; song sẽ bị hao mòn vì có tội ác mình, và các người cùng nhau than thở.

²⁴ Ê-xê-chi-ên sẽ là một dấu hiệu cho các người, phạm sự nó đã làm, thì các người cũng sẽ làm. Khi mọi sự đó xảy đến, các người sẽ biết

ta là Chúa Giê-hô-va.

²⁵ Hỡi con người, về người thì, ngày nào ta sẽ cất khỏi chúng nó sức mạnh, sự vui mừng, sự vinh hiển, sự ưa thích của mắt chúng nó, sự lòng chúng nó yêu mến, con trai và con gái chúng nó,

²⁶ trong ngày đó sẽ có kẻ trốn đến báo tin cho tai người nghe.

²⁷ Trong ngày đó, miệng người sẽ mở ra cùng một lúc với miệng của kẻ trốn. Người sẽ nói, và không bị câm nữa: người sẽ là một dấu hiệu cho chúng nó, và chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

25

¹ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy xây mặt về con cái Am-môn, và nói tiên tri nghịch cùng chúng nó.

³ Hãy nói cùng con cái Am-môn rằng: Hãy nghe lời của Chúa Giê-hô-va. Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Vì người có nói rằng: Hay! hay! về nơi thánh ta, khi nó bị ô uế, về đất Y-sơ-ra-ên, khi nó bị làm nên hoang vu, cùng về nhà Giu-đa, khi nó bị bắt làm phu tù,

⁴ bởi cớ đó, nay, ta sẽ phó người cho các con cái phương đông làm cơ nghiệp. Chúng nó sẽ đóng trại giữa người, và cất nhà mình ở đó; chúng nó sẽ ăn trái người và uống sữa người.

⁵ Ta sẽ khiến Ra-ba làm chuồng lạc đà, và con cái Am-môn làm chỗ bày vật nằm, thì các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

⁶ Vì Chúa Giê-hô-va phán như vậy: bởi người đã vỗ tay, đập chân, đẩy lòng khinh dể và vui vẻ về đất Y-sơ-ra-ên,

⁷ bởi có đó, này, ta đã giá tay ta trên người. Ta sẽ phó người làm mồi cho các nước; ta sẽ trừ người ra khỏi các dân; ta sẽ diệt người khỏi các nước; ta sẽ hủy hoại người, và người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

⁸ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì Mô-áp và Sê-i-rơ có nói rằng: Này, nhà Giu-đa cũng như các nước khác,

⁹ bởi có đó, này, ta sẽ phá các thành của bờ cõi người Mô-áp, tức là hết thảy các thành trong đất chúng nó làm vinh hiển cho xứ ấy, là thành Bết-Giê-si-mốt, thành Ba-anh-Mê-ôn, và thành Ki-ri-a-ta-im.

¹⁰ Ta sẽ phó xứ này và xứ của người Am-môn cho các con trai phương đông. Ta sẽ ban những xứ này cho chúng nó làm sản nghiệp, hầu cho con cái Am-môn không được ghi nhớ giữa các nước nữa.

¹¹ Ta cũng sẽ làm sự phán xét trên Mô-áp; và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

¹² Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì dân Ê-đôm đã làm sự báo thù nghịch cùng nhà Giu-đa, và nhân báo thù nhà ấy mà phạm tội nặng, nên Chúa Giê-hô-va phán như vậy:

¹³ Ta sẽ giá tay nghịch cùng Ê-đôm, sẽ dứt người và vật ở đó; ta sẽ làm thành ấy nên hoang vu; từ Thê-man đến Đê-đan, chúng nó sẽ ngã bởi gươm.

¹⁴ Ta sẽ làm sự báo thù ta trên Ê-đôm, bởi tay

của dân Y-sơ-ra-ên ta; dân ấy sẽ đả dân Ê-đôm theo như sự thanh nộ và tức giận của ta. Bấy giờ chúng nó sẽ biết sự báo thù của ta là thế, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì dân Phi-li-tin làm sự báo thù, làm sự báo thù theo lòng ghen ghét vô cùng mà muốn hủy diệt,

¹⁶ bởi đó, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ giã tay trên các người Phi-li-tin; sẽ dứt những người Cơ-rét; và ta sẽ làm cho chết hết những kẻ còn sót lại ở trên mé biển.

¹⁷ Ta sẽ làm sự báo thù lớn nghịch cùng chúng nó, mà dùng cơn giận quả trách chúng nó; chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta sẽ làm sự báo thù nghịch cùng chúng nó.

26

¹ Năm thứ mười một, ngày mồng một đầu tháng, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, Ty-rơ đã nói về Giê-ru-sa-lem rằng: Hay! hay! thành làm cửa của các dân, đã vỡ nát rồi! Nó đã trở về cùng ta; rày nó đã trở nên hoang vu, thì ta sẽ được đầy đầy.

³ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán rằng: Hỡi Ty-rơ! Này, ta địch cùng mày. Ta sẽ khiến nhiều nước đầy nghịch cùng mày, như sóng biển đầy lên vậy.

⁴ Chúng nó sẽ hủy phá những vách thành Ty-rơ, và Xô-đô-tháp của nó; ta sẽ cào bụi, khiến nó làm một vầng đá sạch láng.

⁵ Nó sẽ làm một chỗ người ta phơi lưới ở giữa biển; vì Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ta đã phán. Nó sẽ làm môi của các nước.

⁶ Các con gái nó ở đồng ruộng nó sẽ bị giết bằng gươm; và chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

⁷ Vì Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ đem Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, là vua của các vua, với những ngựa, những xe, những lính kỵ, cùng đạo quân, và dân đông từ phương bắc đến nghịch cùng thành Ty-rơ.

⁸ Người sẽ dùng gươm giết các con gái của mầy ngoài đồng ruộng, sẽ lập đồn đắp lũy, và dấy cái thuẫn lên nghịch cùng mầy.

⁹ Người sẽ đặt máy phá vách thành, và dùng búa phá các tháp mầy.

¹⁰ Ngựa của người nhiều lắm đến nổi bụi đất che mầy đi. Các vách thành mầy rung động vì tiếng của lính kỵ, của xe chở đồ, và của xe binh, khi kẻ nghịch vào bởi các cửa mầy, như vào trong một thành đã bị thua.

¹¹ Người sẽ dẫn vó ngựa trên các đường phố mầy; người sẽ giết dân mầy bằng gươm, và những trụ của sức mạnh mầy sẽ bị ném xuống đất.

¹² Đoạn, quân nghịch mầy sẽ lấy cửa báu mầy, cướp hàng hóa mầy, phá đổ vách thành mầy; chúng nó sẽ phá đến đài mầy, và quăng những đá, gỗ, và bụi đất của mầy dưới nước.

¹³ Ta sẽ làm cho dứt tiếng hát của mầy, và người ta sẽ không còn nghe tiếng đàn cầm của

mây nữa.

¹⁴ Ta sẽ khiến mây nên vàng đá sạch láng; mây sẽ nên một chỗ người ta phơi lưới, và không được cất dựng lại nữa; vì ta là Đức Giê-hô-va đã phán, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Chúa Giê-hô-va phán cùng thành Ty-rô rằng: Nghe tiếng mây đổ xuống, kẻ bị thương rên siết, sự giết lát làm ra giữa mây, các cù lao nghe vậy, há chẳng rung động sao?

¹⁶ Hết thấy các quan trưởng miền biển điều xuống khỏi ngai mình; cởi áo châu ra, và lột bỏ những áo thêu. Họ như là mang lấy sự run rẩy và ngồi xuống đất. Họ sẽ sợ sệt luôn, và lấy làm lạ vì cơn mây.

¹⁷ Họ sẽ vì mây hát bài ca thương, mà nói cùng mây rằng: Hỡi thành có tiếng, vững bền ở giữa biển, là chỗ người đi biển ở; nó với dân cư nó làm cho hết thấy người ở đó khiếp sợ, mây bị hủy phá là dường nào!

¹⁸ Bây giờ các cù lao sẽ run rẩy nơi ngày mây đổ nát, và các cù lao trong biển sẽ kinh khiếp về sự diệt mất của mây!

¹⁹ Thật thế, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khi ta sẽ làm cho mây ra thành hoang vu, như những thành không có dân ở; khi ta sẽ khiến sóng của vực sâu phủ lên trên mây, và các dòng nước lớn che lấp mây,

²⁰ bây giờ ta sẽ khiến mây với những kẻ đã xuống hố đến cùng dân đời xưa. Ta sẽ khiến mây ở trong những nơi rất thấp của đất, trong những chỗ hoang vu từ đời xưa, với những kẻ

đã xuống hố, hầu cho mây không có dân ở nữa; song ta sẽ đặt vinh hiển trong đất người sống.

²¹ Ta sẽ dùng mây làm một sự kinh khiếp. Mây sẽ không còn nữa; và dầu người ta tìm mây, sẽ không hề thấy mây nữa, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

27

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về thành Ty-rơ.

³ Hãy nói cùng thành Ty-rơ rằng: Hỡi mây là thành ở nơi cửa biển, buôn bán với các dân của nhiều cù lao, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi Ty-rơ, mây có nói: Ta là sự tốt đẹp trọn vẹn.

⁴ Bờ cõi mây ở trong lòng biển; những kẻ xây dựng mây đã làm cho mây nên một thành tốt đẹp trọn vẹn.

⁵ Họ đã ghép ván của mây bằng cây tùng của Sê-nia; lấy cây bách của Li-ban dựng làm cột buồm cho mây;

⁶ làm chèo của mây bằng cây dẻ của Ba-san; lấy cây hoàng dương của đảo Kít-tim làm ván lợp, và cần bằng ngà voi.

⁷ Vải gai mịn có thêu của Ê-díp-tô dùng làm buồm, để làm cờ xí cho mây; vải sắc tía sắc xanh của các cù lao Ê-li-sa dùng làm màn cháng.

⁸ Dân cư Si-đôn và A-vát là bạn chèo của mây; hỡi Ty-rơ, những người khôn ngoan trong mây làm kẻ cầm lái của mây.

⁹ Các trưởng lão ở Ghê-banh và người thông thái xứ ấy, thì mây dùng để tu bổ chỗ hư hỏng của tàu mây. Hết thấy những tàu biển cùng thủy thủ nó đều ở trong mây, đặng đổi lấy hàng hóa của mây.

¹⁰ Người Phe-rơ-sơ, người Lút, người Phút, làm lính chiến trong đạo binh mây. Chúng nó treo thuẫn và mào trụ trong mây, và làm nên sự đẹp đẽ của mây.

¹¹ Những người A-vát cùng quân lính riêng của mây đẩy vách thành mây, những người mạnh mẽ thì ở trên các tháp; chúng nó treo thuẫn chung quanh vách thành mây, và làm sự đẹp đẽ trọn vẹn của mây.

¹² Những dân ở thành Ta-rê-si buôn bán với mây đủ mọi thứ của cải, lấy bạc, sắt, thiếc, chì mà đổi đồ hàng hóa của mây.

¹³ Các dân ở Gia-van, ở Tu-banh và ở Mê-siéc buôn bán với mây, đổi lấy hàng hóa mây thì cho mây những tôi mọi và đồ bằng đồng.

¹⁴ Những người của nhà Tô-ga-ma đem ngựa, ngựa chiến, la, mà đổi lấy đồ hàng của mây.

¹⁵ Những người Ê-đan là bạn hàng mây; sự buôn bán của nhiều cù lao ở trong tay mây, đem cho mây những ngà voi, gỗ mun, mà đổi lấy hàng hóa.

¹⁶ Vì tay mây chế tạo rất nhiều, nên Sy-ri buôn bán với mây, và lấy bích ngọc, vải điều, đồ thêu, vải gai mịn, san hô, hồng ngọc mà đổi hàng của mây.

¹⁷ Giu-đa và đất Y-sơ-ra-ên cũng buôn bán với

mây, thì đem cho mây những lúa mì ở Min-nít, bánh ngọt, mật ong, dầu, và nhũ hương.

¹⁸ Bởi tay mây chế ra nhiều đồ, của cải đầy dẫy, nên Đa-mách lấy rượu nho ở Hên bôn và lông chiên trắng của nó mà đổi chác cùng mây.

¹⁹ Vê-đan và Gia-van đem chỉ đổi lấy hàng hóa mây; trong hàng hóa đó có sắt sáng, nhục quế, và xương bồ.

²⁰ Những người ở Ê-đan buôn với mây bằng thứ vải hoa để phủ trên ngựa.

²¹ Người A-rập và mọi quan trưởng ở Kê-đa buôn bán với mây, và đem đến cho mây những chiên con, chiên đực, và dê đực.

²² Những con buôn ở Sê-ba và Ra-a-ma buôn bán với mây, lấy mọi thứ hương tốt nhất, mọi thứ đá quý và vàng mà đổi lấy hàng hóa mây.

²³ Ha-ran, Can nê, và Ê-đen, những con buôn ở Sê-ba, A-si-ri và Kin-mát đều là bạn hàng của mây;

²⁴ chúng nó buôn bán với mây những hàng trọng thể: áo màu tía và thêu, vải quý báu xếp trong hòm, dây bện, ván bằng gỗ hương bách.

²⁵ Các thuyền Ta-rê-si vì sự buôn mây mà chở chạy, và mây được đầy dẫy cùng được vinh hiển cả thể trong lòng biển.

²⁶ Nhưng mà những tay chèo của mây đã dẫn mây trên nước lớn, và gió đông đã đập nát mây trong lòng biển.

²⁷ Đến ngày hủy phá của mây, thì của cải, hàng hóa, việc buôn bán của mây, thủy thủ và kẻ coi

hoa tiêu của mây, những kẻ tu bổ chỗ hư hỏng của tàu bè mây, những kẻ buôn bán hàng hóa với mây, hết thấy lính chiến của mây ở trong mây, cả đoàn dân đông đầy giữa mây, đều sẽ ngã xuống trong lòng biển.

²⁸ Bởi tiếng kêu của những kẻ coi hoa tiêu, các xóm chung quanh mây đều run rẩy;

²⁹ hết thấy những kẻ cầm chèo, hết thấy những thủy thủ, hết thấy những kẻ coi hoa tiêu ngoài biển đều xuống khỏi tàu mình và đứng vững trên đất.

³⁰ Chúng nó sẽ làm vang tiếng than khóc mây, và trỗi tiếng kêu la cay đắng vì mây; chúng nó ném bụi trên đầu mình, và lăn lóc trong tro.

³¹ Chúng nó sẽ cạo đầu vì có mây, và thắt lưng bằng bao gai, trong lòng đau đớn, vì mây khóc lóc cay đắng.

³² Nhân lòng chúng nó đau thương, thì làm một bài ca thương về mây, và than rằng: Ai sánh với thành Ty-rơ, là thành bây giờ đã vắng lặng giữa biển?

³³ Thuở hàng hóa mây ra khỏi các biển, mây làm cho no đủ nhiều dân. Bởi sự giàu có và sự buôn bán của mây thịnh vượng lên, thì làm giàu cho các vua trên đất.

³⁴ Bây giờ, کیا mây đã tan nát vì các biển, chìm dưới nước sâu; sự buôn bán và dân chúng của mây đều cùng mây chìm đắm.

³⁵ Hết thấy những dân ở các cù lao đều vì có mây mà sống sờ, các vua chúng nó đều khiếp sợ, sắc mặt lo buồn.

³⁶ Những con buôn lập nghiệp trong các dân xỉ báng mây. Mây đã trở nên cố kinh khiếp, đòi đòi mây sẽ không còn nữa!

28

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy nói cùng vua của Ty-rơ rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người đã tự cao, và người nói rằng: Ta là một vị thần, ta ngồi trên ngai Đức Chúa Trời, ở giữa các biển; dầu lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời, người còn là loài người, không phải là Đức Chúa Trời.

³ Nay, người khôn hơn Đa-ni-ên; chẳng có sự mầu nhiệm nào giấu kín khỏi người!

⁴ Người đã được giàu có bởi sự khôn ngoan và thông sáng của mình; đã thâu chứa vàng bạc trong kho tàng người;

⁵ bởi sự thông thạo và sự buôn bán mình, thì người đã làm cho sự giàu có mình tấn tới. Vậy lòng người đã đem lên vì có sự giàu có của người.

⁶ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì lòng người tự cao lên bằng lòng Đức Chúa Trời,

⁷ cho nên, nay, ta sẽ khiến những người ngoại quốc hung bạo hơn hết trong các dân, nổi dậy nghịch cùng người; chúng nó sẽ rút gươm nghịch cùng sự khôn sáng hoa mỹ người, và làm ô uế sự vinh hiển người.

⁸ Chúng nó sẽ xô người xuống hầm hố và người sẽ chết trong lòng biển, như người bị giết.

⁹ Trước mặt kẻ giết người, người còn dám nói rằng: Ta là Đức Chúa Trời chăng? Khi ấy người ở trong tay của kẻ làm người bị thương, thì người là loài người, chẳng phải là Đức Chúa Trời.

¹⁰ Người sẽ chết bởi tay người ngoại quốc như những kẻ chưa chịu cắt bì. Chúa Giê-hô-va phán rằng: Aáy chính ta đã nói như vậy.

¹¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

¹² Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về vua Ty-rơ và nói cùng người rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Người gồm đủ tất cả, đầy sự khôn ngoan, tốt đẹp trọn vẹn.

¹³ Người vốn ở trong Ê-đen, là vườn của Đức Chúa Trời. Người đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu, là ngọc mã não, ngọc vàng lợt, ngọc kim cương, ngọc thủy thương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành, cùng vàng nữa. Nghề làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sẵn sẵn rồi.

¹⁴ Người là một chê-ru-bin được xức dầu đang che phủ; ta đã lập người lên trên hòn núi thánh của Đức Chúa Trời; người đã đi dạo giữa các hòn ngọc sáng như lửa.

¹⁵ Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người.

¹⁶ Nhân người buôn bán thanh lợi, lòng người đầy sự hung dữ, và người đã phạm tội; vậy ta đã xô người như là vật ô uế xuống khỏi núi Đức

Chúa Trời; hỡi chê-ru-bin che phủ kia, ta diệt người giữa các hòn ngọc sáng như lửa!

¹⁷ Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy.

¹⁸ Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy.

¹⁹ Hết thảy những kẻ biết người trong các dân sẽ sững sờ về người. Kìa, người đã trở nên một cơ kinh khiếp, đời đời người sẽ không còn nữa.

²⁰ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

²¹ Hỡi con người, hãy xây mặt về phía Si-đôn, và nói tiên tri nghịch cùng nó.

²² Người khá nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi Si-đôn, này, ta nghịch cùng mày; ta muốn làm sáng danh ta ở giữa mày. Chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta sẽ làm sự phán xét và tỏ mình ra thánh trong nó.

²³ Ta sẽ sai ôn dịch đến giữa nó, và sẽ có máu trong các đường phố nó. Những kẻ bị thương sẽ ngã xuống giữa nó, vì gươm sẽ đổ trên nó tư bề; và chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

²⁴ Vừa lúc ấy, sẽ không có chà chuôm hay châm chích, gai gốc hay đau đớn cho nhà Y-sơ-ra-ên, trong những kẻ ở chung quanh dân ấy, và đải dân ấy cách khinh dễ. Bấy giờ chúng nó sẽ biết

ta là Chúa Giê-hô-va.

²⁵ Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Khi ta đã nhóm nhà Y-sơ-ra-ên lại từ giữa các dân mà chúng nó đã bị tan tác trong đó, và ta đã tỏ mình ra thánh giữa chúng nó trước mắt các dân, thì chúng nó sẽ ở trong đất mình mà ta đã ban cho tôi tớ ta là Gia-cốp.

²⁶ Chúng nó sẽ ở đó yên ổn, sẽ cất nhà và trồng vườn nho. Chúng nó sẽ ở đó yên ổn, khi ta đã làm sự phán xét ta nghịch cùng những kẻ ở chung quanh chúng nó, là kẻ đải chúng nó cách khinh dễ; và chúng nó sẽ biết rằng ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình.

29

¹ Năm thứ mười, tháng mười, ngày mười hai, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vầy:

² Hỡi con người, hãy xây mặt nghịch cùng Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, mà nói tiên tri nghịch cùng người và cùng cả Ê-díp-tô nữa.

³ Hãy nói mà rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Hỡi Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, này, ta nghịch cùng ngươi, ngươi là con vật quái gở nằm giữa các sông mình, mà rằng: Sông của ta thuộc về ta, ấy là ta đã làm nên cho ta.

⁴ ã, ta sẽ đặt những móc trong hai hàm ngươi, và khiến những cá trong các sông ngươi đều dính nơi vảy ngươi. Ta sẽ kéo ngươi lên khỏi giữa các sông ngươi, ngươi và những cá trong các sông ngươi đã dính nơi vảy ngươi nữa.

⁵ Ta sẽ quăng người vào đồng vắng, người và những cá của các sông người. Người sẽ ngã xuống trên mặt đồng ruộng; sẽ chẳng được lượm lại, cũng chẳng được thu lại. Ta đã phó người làm đồ ăn cho loài thú dưới đất và loài chim trên trời.

⁶ Bấy giờ hết thấy dân cư Ê-díp-tô sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, vì chúng nó đã nên cây gậy bằng sậy cho nhà Y-sơ-ra-ên.

⁷ Khi chúng nó cầm lấy người bởi tay, thì người tự gãy, và làm xây xác chúng nó cả vai; khi chúng nó nường dựa trên người, thì người tự giập ra, và làm cho lưng chúng nó xiêu tó.

⁸ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Này, ta sẽ đem gươm đến trên người, và sẽ dứt khỏi người cả người và loài thú.

⁹ Đất Ê-díp-tô sẽ trở nên nơi hoang vu vắng vẻ; và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va. Vì Pha-ra-ôn có nói rằng: Sông thuộc về ta, ấy là ta đã làm nên;

¹⁰ cho nên, này, ta nghịch cùng người và các sông người, và sẽ khiến đất Ê-díp-tô thành ra đồng vắng hoang vu, từ tháp Sy-e-nê cho đến bờ cõi Ê-thi-ô-bi.

¹¹ Chẳng có bàn chân người sẽ đi qua nó, cũng chẳng có bàn chân thú vật đi qua nó, cũng chẳng có dân cư ở đó nữa trong bốn mươi năm.

¹² Ta sẽ khiến Ê-díp-tô làm một đất hoang vu ở giữa các nước nào hoang vu, và các thành nó ở giữa các thành tàn phá sẽ hoang vu trong bốn mươi năm. Ta sẽ làm tan tác dân Ê-díp-tô trong

các dân, và rải chúng nó ra trong các nước.

¹³ Vì Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Mãn bốn mươi năm, ta sẽ nhóm dân Ê-díp-tô lại từ giữa các dân mà trong đó chúng nó đã bị tan tác.

¹⁴ Ta sẽ làm cho những phu tù Ê-díp-tô trở về, và đem chúng nó về trong đất Pha-trốt, là đất quê quán của chúng nó, nhưng chúng nó chỉ lập nên một nước yếu hèn.

¹⁵ Nước Ê-díp-tô sẽ là một nước yếu hèn hơn hết các nước, và sẽ không đẩy lên trên các nước nữa; ta sẽ khiến chúng nó kém đi, hầu cho chúng nó không cai trị các nước nữa.

¹⁶ Nước ấy sẽ không còn làm sự nhờ cậy cho nhà Y-sơ-ra-ên; khi nhà Y-sơ-ra-ên trông xem chúng nó thì sẽ nhắc lại sự gian ác; và chúng nó sẽ biết rằng ta là Chúa Giê-hô-va.

¹⁷ Năm thứ hai mươi bảy, ngày mồng một tháng giêng, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

¹⁸ Hỡi con người, Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã gán cho đạo binh mình những việc rất nặng nhọc nghịch cùng Ty-rơ; mọi đầu đều đã trở nên trơn, mọi vai đều đã bị mòn; mà vua ấy chưa được tiền công nào của thành Ty-rơ, hoặc cho mình, hoặc cho đạo binh mình, để bù lại công khó mình đã đánh thành ấy.

¹⁹ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ phó đất Ê-díp-tô cho Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn; người sẽ bắt lấy dân chúng, cất lấy của cướp và mồi nó; đó sẽ là tiền công của đạo binh người.

²⁰ Ta đã phó đất Ê-díp-tô cho người để thưởng sự khó nhọc người đã chịu, vì chúng nó đã làm việc cho ta. Chúa Giê-hô-va phán vậy.

²¹ Trong ngày đó, ta sẽ khiến nhà Y-sơ-ra-ên nứt ra một cái sừng, và ta sẽ cho người mở miệng giữa chúng nó; và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

30

¹ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy nói tiên tri và rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Hãy khóc than! Ngày khốn nạn dường nào!

³ Thật vậy, ngày ấy gần rồi, phải, là ngày của Đức Giê-hô-va; ngày có mây, k" của các dân tộc.

⁴ Gươm sẽ đánh trên Ê-díp-tô; sự buồn rầu ở trong Ê-thi-ô-bi, khi những kẻ bị giết sẽ ngã xuống trong Ê-díp-tô; chúng nó sẽ cất lấy đoàn dân nó, và những nền nó bị đổ.

⁵ Ê-thi-ô-bi, Phút, Lút, mọi người lộn giống, Cúp, và con cái của đất đồng minh, sẽ cùng chúng nó ngã xuống bởi gươm.

⁶ Đức Giê-hô-va phán như vầy: Những cái nâng đỡ Ê-díp-tô sẽ ngã; sức mạnh kiêu ngạo của nó sẽ hạ xuống. Chúng nó sẽ ngã trong nó bởi gươm, từ tháp Sy-e-nê, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

⁷ Chúng nó sẽ hoang vu ở giữa các nước hoang vu, và các thành của nó sẽ ở giữa các thành tàn phá.

⁸ Thật, chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta đã đặt lửa trong Ê-díp-tô, và khi mọi kẻ giúp nó bị tan nát.

⁹ Trong ngày đó, sẽ có sứ giả từ trước mặt ta đi trong tàuặng làm cho người Ê-thi-ô-bi đang ở yên phải sợ hãi. Dân sự nó sẽ buồn rầu như trong ngày của Ê-díp-tô; vì, nay nó đến gần rồi!

¹⁰ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta sẽ cậy tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, để diệt đoàn dân của Ê-díp-tô.

¹¹ Vua ấy cùng dân mình, là dân đáng sợ trong các dân, sẽ được đem đến đặng phá hại đất. Chúng nó sẽ rút gươm nghịch cùng Ê-díp-tô, và làm cho đất đầy những thầy bị giết.

¹² Ta sẽ làm cho các sông khô đi, và bán đất ấy trong tay những kẻ dữ. Ta sẽ cậy tay dân ngoại làm hoang vu đất ấy với mọi sự trong nó. Ta là Đức Giê-hô-va phán như vậy.

¹³ Chúa Giê-hô-va lại phán rằng: Ta sẽ hủy diệt các thần tượng và dứt các hình tượng khỏi thành Nốp. Trong đất Ê-díp-tô sẽ không có vua nữa, và ta sẽ rải sự kinh khiếp trong đất Ê-díp-tô.

¹⁴ Ta sẽ làm cho Pha-trốt nên hoang vu; đặt lửa tại Xô-an, và làm ra sự đoán phạt trên Nô.

¹⁵ Ta sẽ đổ cơn giận ta trên Sin, là thành vững bền của Ê-díp-tô, và sẽ diệt dân chúng của Nô.

¹⁶ Ta sẽ đặt lửa tại Ê-díp-tô, Sin sẽ bị đau đớn cả thể; Nô sẽ bị phá tan, và đang giữa ban ngày Nốp sẽ bị giặc hại.

¹⁷ Những người trai trẻ của A-ven và Phi-Bê-

sết sẽ ngã bởi gươm, và dân các thành ấy sẽ đi làm phu tù.

¹⁸ Tại Tác-pha-nết, ban ngày sẽ tối tăm, khi ta sẽ gãy các ách của Ê-díp-tô ở đó, và sức mạnh kiêu ngạo của nó sẽ hết. Về nó, sẽ có đám mây che lấp đất ấy, những con gái nó sẽ đi làm phu tù.

¹⁹ Ta sẽ làm sự đoán phạt ta trên Ê-díp-tô, và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

²⁰ Năm thứ mười một, ngày mồng bảy tháng giêng, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

²¹ Hỡi con người, ta đã bẻ cánh tay của Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô. Nay, không ai rịt thuốc để chữa lành; không ai quấn chỗ thương để hàn miệng và để lấy sức lại, hầu cho nó có thể cầm gươm.

²² Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nay, ta nghịch cùng Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, và sẽ bẻ hai cánh tay nó, cánh đang mạnh luôn với cánh đã gãy, và làm cho gươm rớt xuống khỏi tay nó.

²³ Ta sẽ làm cho tan tác dân Ê-díp-tô trong các dân, và rải hết thảy chúng nó ra trong các nước.

²⁴ Ta sẽ làm cho cánh tay vua Ba-by-lôn thêm mạnh, để gươm ta trong tay người; nhưng ta sẽ bẻ gãy cánh tay của Pha-ra-ôn, vua này rên la trước mặt vua kia, như một người bị thương hầu chết rên la vậy.

²⁵ Ta sẽ nâng đỡ hai cánh tay của vua Ba-by-lôn, và hai cánh tay của Pha-ra-ôn sẽ sa xuống. Chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta sẽ trao gươm ta trong tay vua Ba-by-lôn, và người

sẽ giơ gươm ấy ra nghịch cùng đất Ê-díp-tô.

²⁶ Ta sẽ làm tan tác dân Ê-díp-tô trong các dân, rải chúng nó ra trong các nước; và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

31

¹ Năm thứ mười một, ngày mồng một tháng ba, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy:

² Hỡi con người, hãy nói cùng Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, và cùng cả đoàn dân người rằng: Sự tôn đại của người so sánh cùng ai?

³ Hãy xem A-si-ri: ngày trước nó giống như cây hương bách của Li-ban, nhánh đẹp đẽ, bóng diềm dầy, cây cao, và ngọn nó lên đến mây.

⁴ Các dòng nước nuôi nó, có vực sâu chảy nước chung quanh chỗ nó tròng mà làm cho nó lớn lên, và tưới các tuổi mình cho mọi cây cối ở trong đồng.

⁵ Vậy nên cây hương bách ấy cao hơn hết thảy các cây trong đồng; nhánh nó lớn lên, và tước nó nứt thêm ra, là nhờ có nhiều nước làm cho nó nảy nở.

⁶ Mọi giống chim trời làm ổ trong những nhánh nó; mọi giống thú đồng để con dưới những tước nó, và hết thảy các dân tộc lớn đều ở dưới bóng nó.

⁷ Nó là xinh tốt bởi thân nó cao, bởi tước nó dài; vì rễ nó đâm trong chỗ nhiều nước.

⁸ Chẳng có cây hương bách nào trong vườn Đức Chúa Trời che khuất nó được; cây tùng không bằng cái nhánh nó, cây bàng không bằng

cái tước nó. Chẳng có cây nào của vườn Đức Chúa Trời xinh tốt bằng nó cả.

⁹ Ta đã làm cho nó xinh tốt bởi muôn vàn nhánh nó, và hết thảy những cây của Ê-đen, là những cây trong vườn Đức Chúa Trời đều ganh gố nó.

¹⁰ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Vì người cao lớn, và nó đã vượt ngọn nó đến tận mây, và lòng nó đã kiêu ngạo vì mình cao lớn;

¹¹ nên ta sẽ phó nó trong tay một đấng mạnh của các nước, người chắc sẽ xử với nó; ta đã đuổi nó ra vì những tội ác nó.

¹² Một dân hung bạo trong hết thảy các dân ngoại đã chặt nó và bỏ lại. Những nhánh nó rớt xuống trên các núi và trong mọi nơi trũng; những tước nó bị gãy nơi bờ khe, và mọi dân trên đất tránh xa bóng nó và lia bỏ nó.

¹³ Mọi loài chim trời sẽ đậu trên sự đổ nát của nó, và mọi loài thú đồng sẽ đến nghỉ trên những tước nó,

¹⁴ hầu cho chẳng có cây nào trồng gần nước dám kiêu ngạo về sự cao mình, hay là vượt ngọn lên đến tận mây, và cho không có những cây nào được các dòng nước tưới rộng cho mà khoe mình cao lớn; vì chúng nó hết thảy bị phó cho sự chết, cho vực sâu của đất, ở giữa con cái loài người, với những kẻ xuống trong hầm hố!

¹⁵ Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Ngày mà nó xuống nơi âm phủ, ta đã khiến kẻ thương khóc vì có nó, ta lấp vực sâu; ngăn cấm các sông chảy mạnh, và những dòng nước lớn bị tắt lại. Ta

khiến Li-ban buồn rầu vì cơ nó, và mọi cây ngoài đồng vì nó bị suy tàn.

¹⁶ Ta làm cho các dân tộc nghe tiếng nó đổ xuống mà rúng động, khi ta quăng nó xuống đến âm phủ, với hết thấy những kẻ xuống trong hầm hố! Bấy giờ mọi cây của Ê-đen, những cây rất xinh, những cây rất tốt của Li-ban, hết thấy những cây ngày trước được nhiều nước tưới, đều được yên ủi trong nơi vực sâu của đất.

¹⁷ Chúng nó cũng đã xuống với nó trong nơi âm phủ, kè những kẻ đã bị gươm giết, những kẻ ngày trước vốn là cánh tay của nó và ở dưới bóng nó giữa các dân.

¹⁸ Trong những cây của vườn Ê-đen, thì người là giống ai về sự vinh hiển tôn trọng? Người cũng sẽ bị xô xuống cùng với các cây của Ê-đen trong nơi vực sâu của đất; người sẽ nằm chính giữa những kẻ không chịu cắt bì, với những kẻ đã bị gươm giết. Pha-ra-ôn và hết thấy dân chúng người sẽ như vậy, Chúa Giê-hô-va phán.

32

¹ Năm thứ mười hai, ngày mồng một tháng chạp, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vầy:

² Hỡi con người, hãy làm một bài ca thương về Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, và nói rằng: Người giống như một con sư tử giữa các dân tộc; khác nào một vật quái dưới biển, mà đã trướng lên các sông. Người lấy chân vậy đục các dòng nước, và làm cho các sông đầy những bùn.

³ Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Ta sẽ giăng lưới ta trên người, có một đoàn dân đông vô số giùm giúp, chúng nó sẽ kéo người lên trong lưới ta.

⁴ Ta sẽ bỏ người lại trên đất, và quăng người trên mặt đồng ruộng. Ta sẽ khiến mọi loài chim trời đậu trên người, và các loài thú khắp đất ăn người mà no.

⁵ Ta sẽ đặt thịt người trên các núi, và lấy thân thể người lấp đầy các nơi trũng.

⁶ Ta sẽ lấy huyết người tưới nơi đất người lội bơi, cho đến các núi; và các khe nước sẽ đầy người.

⁷ Khi ta giập tắt người, thì ta sẽ che các tầng trời và làm tối các ngôi sao; dùng mây bao bọc mặt trời, và mặt trăng sẽ không chiếu sáng nữa.

⁸ Ta sẽ làm cho tối tăm trên người mọi sự sáng láng trên trời, và ta sẽ bủa sự mờ mịt ra trên đất người, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

⁹ Ta sẽ làm bối rối lòng nhiều dân khi ta sẽ sao sự hủy diệt của người ra trong các dân tộc, trong các nước mà người chưa biết đến.

¹⁰ Ta sẽ làm cho nhiều dân kinh sợ về người, và các vua chúng nó sẽ vì có người sợ hết hồn, khi ta huơ gươm trên mặt họ. Nơi ngày người bị ngã xuống, chúng nó mỗi người đều vì sự sống mình mà run rẩy luôn luôn.

¹¹ Thật vậy, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Gươm của vua Ba-by-lôn sẽ xông vào trên người.

¹² Ta sẽ khiến cả thầy dân người ngã xuống dưới gươm của những người mạnh bạo, thầy đều là kẻ đáng sợ trong các dân. Chúng nó sẽ

hạ sự kiêu ngạo của Ê-díp-tô xuống, và cả đoàn dân nó đều sẽ bị tiêu diệt.

¹³ Ta cũng sẽ làm cho cả súc vật nó chết hết nơi bờ sông lớn, nước sẽ không bị vấy đục nữa bởi chân của người ta hoặc bởi vó của thú vật.

¹⁴ Bấy giờ ta lại làm cho các dòng nước của chúng nó được trong sạch, và làm cho các sông chúng nó chảy như dầu, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Khi ta sẽ khiến đất Ê-díp-tô thành ra nơi hoang vu hủy phá, và đất ấy vị vết sạch cả của mình trước đã đầy dẫy, khi ta sẽ đánh hết thầy dân sự nó, thì chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

¹⁶ Kìa là bài ca thương mà chúng nó sẽ than vãn. Những con gái các nước sẽ than vãn bằng một giọng thảm thương. Chúng nó sẽ than vãn bài ấy để khóc Ê-díp-tô cùng cả thầy dân nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁷ Năm thứ mười hai, ngày rằm, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

¹⁸ Hỡi con người, hãy than vãn về đoàn dân Ê-díp-tô. Hãy xô dân ấy cùng với những con gái của các nước có danh tiếng xuống nơi vực sâu của đất, làm một với những kẻ xuống trong hầm hố!

¹⁹ Người há đẹp hơn ai sao? Vậy hãy xuống và nằm chung với những kẻ không chịu cắt bì.

²⁰ Phải, kìa những kẻ ấy sẽ ngã xuống chính giữa những người đã bị gươm giết. Nó bị phó cho gươm; hãy kéo nó ra với cả các đoàn dân

nó!

²¹ Từ giữa âm phủ, những lính chiến rất mạnh bạo, cùng những kẻ giúp đỡ nó, sẽ nói cùng nó mà rằng: Chúng nó đã xuống đó, chúng nó đã nằm yên, là kẻ chưa chịu cắt bì mà đã bị gươm giết!

²² Tại đó có A-si-ri với cả đoàn dân nó; chung quanh nó đều là mồ mả. Hết thấy chúng nó đã bị giết, và đã ngã xuống bởi gươm.

²³ Mồ mả nó ở trong những nơi sâu thẳm của hầm hố, và dân nó sắp hàng chung quanh mồ mả nó. Hết thấy đều đã bị giết; chúng nó vốn là những kẻ rải sự khiếp sợ ra trên đất người sống, mà nay đã ngã xuống bởi gươm.

²⁴ Tại đó có Ê-lam với cả dân sự nó ở chung quanh mồ mả nó. Hết thấy đều đã bị giết, và đã ngã xuống bởi gươm. Những kẻ chưa chịu cắt bì ấy đã xuống trong vực sâu của đất, tức là những kẻ từng rải sự khiếp sợ ra trên đất người sống; chúng nó chịu như nhuốc trong vòng những kẻ xuống nơi hầm hố.

²⁵ Giường của nó và của dân sự đã đặt ở giữa những kẻ bị giết, trong những mồ mả ở chung quanh nó. Hết thấy những kẻ chưa chịu cắt bì ấy đã chết bởi gươm, vì chúng nó từng rải sự khiếp sợ ra trên đất người sống. Chúng nó chịu như nhuốc trong vòng những kẻ xuống nơi hầm hố, và người ta đã sắp hàng nó ở giữa mọi kẻ bị giết.

²⁶ Tại đó có Mê-siéc và Tu-banh, và cả dân chúng nó; mồ mả chúng nó ở chung quanh

chúng nó; hết thảy đều là những kẻ chưa chịu cắt bì bị giết bởi gươm; vì chúng nó từng rải sự khiếp sợ trên đất người sống.

²⁷ Chúng nó không nằm chung với những lính chiến mạnh bạo đã ngã xuống trong vòng những kẻ chưa chịu cắt bì, những lính chiến ấy đã xuống nơi âm phủ với khí giới đánh giặc của mình, và người ta đã đặt gươm dưới đầu chúng nó. Song những kẻ kia, tội ác đã như giắt vào hài cốt mình; vì chúng nó rải sự sợ hãi cho những lính chiến mạnh bạo trên đất người sống.

²⁸ Nhưng người sẽ bị gây ở giữa những kẻ chưa chịu cắt bì, và sẽ nằm chung với những kẻ bị giết bởi gươm.

²⁹ Tại đó có Ê-đôm, với các vua và cả các quan trưởng nó, những người này mạnh bạo mặc dầu, đã bị sắp hàng với những kẻ bị giết bởi gươm, và nằm chung với những kẻ chưa chịu cắt bì, và với những kẻ xuống trong hầm hố.

³⁰ Tại đó cũng có hết thảy quan trưởng ở phương bắc và hết thảy dân Si-đôn đều xuống với những kẻ bị giết, dầu sự mạnh bạo của chúng nó đã làm cho khiếp sợ mặt lòng. Chúng nó mang xấu hổ; chúng nó, là những kẻ chưa chịu cắt bì ấy, đã nằm sóng sượt với những kẻ đã bị giết bởi gươm, và chúng nó chịu như nhuốc trong vòng những kẻ đã xuống nơi hầm hố.

³¹ Pha-ra-ôn sẽ thấy vậy, thì được yên ủi về cả đoàn dân mình, tức là Pha-ra-ôn và cả đạo binh mình bị giết bởi gươm, Chúa Giê-hô-va phán vậy;

³² vì ta rải sự khiếp sợ người ra trên đất người

sống. Thật, Pha-ra-ôn và cả dân người sẽ nằm giữa những kẻ chưa chịu cắt bì, với những kẻ đã bị giết bởi gươm, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

33

¹ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy nói cùng con cái dân người mà rằng: Khi ta sai gươm đến trên một đất nào, và dân đất ấy chọn một người trong chúng nó để đặt làm kẻ canh giữ,

³ nếu người này thấy gươm đến trong đất, thì thổi kèn để rao báo dân sự.

⁴ Bấy giờ, hễ ai nghe tiếng kèn mà không chịu răn báo, và nếu gươm đến bắt lấy nó, thì máu của người ấy sẽ đổ lại trên đầu nó;

⁵ vì nó có nghe tiếng kèn mà không chịu răn báo, vậy máu nó sẽ đổ lại trên nó; nhưng nếu nó chịu răn báo thì cứu được mạng sống mình.

⁶ Nhưng nếu kẻ canh giữ thấy gươm đến mà không thổi kèn, đến nỗi dân sự chẳng được răn báo, và gươm đến mà cắt sự sống của người này hoặc người kia đi, thì người đó sẽ chết trong sự gian ác mình; song ta sẽ đòi lại máu nó nơi người canh giữ.

⁷ Nay, hỡi con người, ta đã lập ngươi đăng làm kẻ canh giữ cho nhà Y-sơ-ra-ên; nên hãy nghe lời từ miệng ta, và thay ta răn báo trước cho chúng nó.

⁸ Khi ta phán cùng kẻ dữ rằng: Hỡi kẻ dữ, mày chắc chết! nếu ngươi không răn báo để cho kẻ dữ xây bỏ đường lối xấu của nó, thì kẻ dữ ấy sẽ

chết trong sự gian ác mình; nhưng ta sẽ đòi máu nó nơi tay người.

⁹ Nếu, trái lại, người đã răn bảo kẻ dữ đừng xây bỏ đường lối xấu của nó mà nó không xây bỏ, thì nó sẽ chết trong sự gian ác nó, còn người đã giải cứu mạng sống mình.

¹⁰ Hỡi con người, hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Các người nói như vậy mà rằng: Vì gian ác và tội lỗi chúng tôi chất nặng trên chúng tôi, và chúng tôi hao mòn vì có nó, thì thế nào chúng tôi còn sống được?

¹¹ Hãy nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ta chẳng lấy sự kẻ dữ chết làm vui, nhưng vui về nó xây bỏ đường lối mình và được sống. Các người khá xây bỏ, xây bỏ đường lối xấu của mình. Sao các người muốn chết, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên?

¹² Hỡi con người, khá nói cùng con cái của dân người rằng: Sự công bình của người công bình sẽ không cứu được nó trong ngày nó phạm tội, và sự dữ của kẻ dữ sẽ không làm cho nó sa ngã nơi ngày nó đã xây bỏ sự dữ ấy, cũng như người công bình sẽ không nhờ sự công bình đã qua rồi mà sống được nơi ngày mình phạm tội.

¹³ Dầu mà ta có nói với người công bình rằng nó chắc sẽ sống, nếu nó cậy sự công bình mình mà phạm tội, thì sẽ không nhớ đến một việc công bình nào của nó nữa; nhưng nó sẽ chết trong sự gian ác mình đã phạm.

¹⁴ Khi ta nói cùng kẻ dữ rằng: Mày chắc chết! nếu kẻ dữ ấy xây bỏ tội lỗi mình, theo luật pháp

và hiệp với lẽ thật;

¹⁵ nếu nó trả lại của cầm, đền bồi vật nó đã cướp lấy, bước theo lệ luật của sự sống, và không phạm sự gian ác nữa, thì chắc nó sẽ sống và không chết đâu.

¹⁶ Chẳng có một tội nào nó đã phạm sẽ được nhớ lại nghịch cùng nó; nó đã làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật, chắc nó sẽ sống.

¹⁷ Nhưng con cái của dân người nói rằng: Đường của Chúa không bằng phẳng. Aáy là được của chúng nó bằng phẳng cho chúng nó!

¹⁸ Nếu người công bình xây bỏ sự công bình của mình mà phạm sự gian ác, thì nó sẽ chết trong đó.

¹⁹ Nếu kẻ dữ xây bỏ sự dữ của mình mà làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật, ấy là bởi có đó mà nó sẽ sống.

²⁰ Nhưng các người nói rằng: Đường của Chúa không bằng phẳng! Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta sẽ xét đoán các người, mỗi người theo việc làm của nó.

²¹ Năm thứ mười hai sau khi chúng ta bị bắt làm phu tù, ngày mồng năm tháng mười, một người đã trốn khỏi Giê-ru-sa-lem đến nói cùng ta rằng: Thành hãm rồi!

²² Vả! buổi chiều trước khi người đi trốn ấy chưa đến, thì tay Đức Giê-hô-va ở trên ta; và Ngài đã mở miệng ta cho đến khi sớm mai người ấy đến cùng ta; thì miệng ta đã được mở, ta không câm nữa.

²³ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

²⁴ Hỡi con người, những kẻ ở trong nơi đổ nát

chất đồng trên đất Y-sơ-ra-ên nói rằng: Àu-p-ra-ham chỉ có một mình mà đã hưởng được đất này; chúng ta đông người, thì đất này sẽ được ban cho chúng ta làm cơ nghiệp.

²⁵ Vậy nên, khá bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Các người ăn huyết của thú vật, nhướng mắt hướng về thần tượng mình, và làm cho đổ máu; các người há sẽ được đất này sao?

²⁶ Các người cậy gươm mình, phạm những điều gớm ghiếc, mỗi người trong các người làm nhục vợ của kẻ lân cận mình; các người há sẽ được đất này sao?

²⁷ Vậy người khá nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Thật như ta hằng sống, những người ở nơi đổ nát chắc sẽ ngã bởi gươm, và ta sẽ phó những kẻ ở ngoài đồng cho thú vật cắn nuốt; còn những kẻ ở trong các đồn lũy hang hố thì sẽ chết dịch.

²⁸ Ta sẽ làm đất này ra hoang vu và gở lạ; quyền thế nó cậy mà kiêu ngạo sẽ đứt đi; các núi của Y-sơ-ra-ên sẽ hoang vu đến nỗi chẳng có ai qua lại nữa.

²⁹ Bây giờ chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta đã làm cho đất này ra hoang vu và gở lạ, vì có mọi sự gớm ghiếc mà chúng nó đã phạm.

³⁰ Hỡi con người, những con cái của dân người ở dọc tường thành và cửa các nhà mà nói chuyện về người; chúng nó nói với nhau, mỗi người cùng anh em mình rằng: Xin hãy đến nghe lời ra từ Đức Giê-hô-va là thế nào!

³¹ Đoạn chúng nó kéo cả đoàn cả lũ mà đến cùng người; dân ta ngồi trước mặt người, và nghe lời người; nhưng chúng nó không làm theo. Miệng chúng nó tỏ ra nhiều sự yêu mến, mà lòng chúng nó chỉ tìm lợi.

³² Nay, chúng nó coi người như là kẻ hát hay có tiếng vui và kẻ đàn giỏi; chúng nó nghe lời người, nhưng không làm theo.

³³ Vì vậy, khi tai nạn này sẽ đến, và kìa, nó đến, chúng nó sẽ biết đã có một tiên tri ở giữa mình.

34

¹ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng những kẻ chặn cửa Y-sơ-ra-ên; hãy nói tiên tri, và bảo những kẻ chặn ấy rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Khốn nạn cho kẻ chặn cửa Y-sơ-ra-ên, là kẻ chỉ nuôi mình! Há chẳng phải những kẻ chặn nên cho bầy chiên ăn sao?

³ Các người ăn mỡ, mặc lông chiên, giết những con chiên mập, mà các người không cho bầy chiên ăn!

⁴ Các người chẳng làm cho những con chiên mắc bệnh nên mạnh, chẳng chữa lành những con đau, chẳng rịt thuốc những con bị thương; chẳng đem những con bị đuổi về, chẳng tìm những con bị lạc mất; song các người lại lấy sự độc dữ gay gắt mà cai trị chúng nó.

⁵ Vì không có kẻ chặn thì chúng nó tan lạc; đã tan lạc thì chúng nó trở nên mồi cho hết thảy loài thú ngoài đồng.

⁶ Những chiên ta đi lạc trên mọi núi và mọi đồi cao; những chiên ta tan tác trên cả mặt đất, chẳng có ai kiếm, chẳng có ai tìm.

⁷ Vậy nên, hỡi kẻ chăn, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va:

⁸ Chúa Giê-hô-va phán rằng: Thật như ta hằng sống, vì tại không có kẻ chăn, nên những chiên ta đã làm mối, và đã trở nên đồ ăn của mọi loài thú ngoài đồng, những kẻ chăn của ta cũng không tìm kiếm chiên ta, nhưng chúng nó chỉ nuôi mình mà không chăn nuôi chiên ta,

⁹ vì có đó, hỡi kẻ chăn, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va:

¹⁰ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta nghịch cùng những kẻ chăn đó; ta sẽ đòi lại chiên của ta nơi tay chúng nó; ta không để cho chúng nó chăn chiên của ta nữa, và chúng nó cũng không thể tự chăn nuôi lấy mình nữa; nhưng ta sẽ móc chiên ta ra khỏi miệng chúng nó, hầu cho chiên không làm đồ ăn cho chúng nó.

¹¹ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, chính ta, tức là ta, sẽ kiếm chiên ta, ta sẽ tìm nó ra.

¹² Ví như kẻ chăn tìm bầy mình ra, trong ngày mà nó ở giữa những chiên mình bị tan lạc, thì ta cũng sẽ tìm chiên ta ra như vậy: ta sẽ cứu chúng nó ra khỏi mọi nơi mà chúng nó đã bị tan lạc trong ngày mây mù tăm tối.

¹³ Ta sẽ đem chúng nó ra khỏi giữa các dân; ta sẽ nhóm chúng nó lại từ các nước, và đem chúng nó về trong đất riêng chúng nó. Ta sẽ chăn chúng nó trên các núi của Y-sơ-ra-ên, kẻ khe

nước, và trong mọi nơi có dân cư trong nước.

¹⁴ Ta sẽ chặn chúng nó trong những đồng cỏ tốt, và chuồng chúng nó sẽ ở trên các núi nơi đất cao của Y-sơ-ra-ên; ở đó chúng nó sẽ nghỉ trong chuồng tử tế, và ăn cỏ trong đồng cỏ màu mỡ, tức là trên các núi của Y-sơ-ra-ên.

¹⁵ Ấy chính ta sẽ chặn chiên ta và cho chúng nó nằm nghỉ, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁶ Ta sẽ tìm con nào đã mất, dắt về con nào đã bị đuổi, rịt thuốc cho con nào bị gãy, và làm cho con nào đau được mạnh. Nhưng ta sẽ hủy diệt những con mập và mạnh. Ta sẽ dùng sự công bình mà chặn chúng nó.

¹⁷ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Còn như bay, hỡi bầy chiên ta, này, ta xét đoán giữa chiên và chiên, giữa chiên đực và dê đực.

¹⁸ Bay ăn trong vườn cỏ xinh tốt, mà lại lấy chân giày đạp những cỏ còn lại; đã uống những nước trong, lại lấy chân vậy đục nước còn thừa; bay há chẳng coi sự đó là việc nhỏ mọn sao?

¹⁹ Còn những chiên ta thì phải ăn cỏ chân bay đã giày đạp, và uống nước chân bay đã vậy đục!

²⁰ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta, chính ta, sẽ xét đoán giữa những chiên mập và chiên gầy.

²¹ Vì bay lấy hông lấy vai mà xốc, lấy sừng mà vích mọi chiên con có bệnh, cho đến chừng bay đã làm tan lạc chúng nó ra ngoài,

²² nên ta sẽ đến cứu bầy chiên ta, chúng nó sẽ không làm mối nữa, và ta sẽ xét đoán giữa chiên và chiên.

²³ Ta sẽ lập trên chúng nó chỉ một kẻ chặn,

người sẽ chăn chúng nó, tức là Đa-vít, tôi tớ ta. Ấy là người sẽ chăn chúng nó, người sẽ làm kẻ chăn chúng nó.

²⁴ Ta, Đức Giê-hô-va, sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, còn Đa-vít, tôi tớ ta, sẽ làm vua giữa chúng nó. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán vậy.

²⁵ Bấy giờ ta sẽ kết với chiên ta một giao ước hòa bình. Ta sẽ làm cho những thú dữ trong đất dứt đi, đặng dân ta có thể ở yên ổn trong đồng vắng và ngủ trong rừng.

²⁶ Ta sẽ làm cho chúng nó với các miền chung quanh đời ta nên nguồn phước. Ta sẽ khiến mưa sa nơi mùa thuận tiện, ấy sẽ là cơn mưa của phước lành.

²⁷ Cây ngoài đồng sẽ ra trái, và đất sẽ sanh hoa lợi. Chúng nó sẽ ở yên trong đất mình, và sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta đã bẻ gãy những đòn của ách chúng nó, và đã giải cứu chúng nó ra khỏi tay những kẻ bắt chúng nó phục dịch.

²⁸ Chúng nó sẽ chẳng làm mồi của các dân ngoại nữa; những loài thú của đất sẽ chẳng nuốt chúng nó nữa; chúng nó sẽ ở yên ổn, chẳng ai làm cho sợ hãi.

²⁹ Ta sẽ sắm vườn có danh tiếng cho chúng nó, chúng nó sẽ không chết đói trong đất mình nữa, và cũng không còn chịu sự hổ nhục của các nước nữa.

³⁰ Chúng nó sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời chúng nó, ở cùng chúng nó, và biết nhà Y-sơ-ra-ên chúng nó là dân ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

³¹ Bay là chiến của ta, là chiến của đồng cỏ ta; bay là loài người, và ta là Đức Chúa Trời bay, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

35

¹ Lời của Đức Giê-hô-va được phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy xây mặt hướng về núi Sê-i-rơ, và nói tiên tri nghịch cùng nó.

³ Hãy nói cùng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi núi Sê-i-rơ, này, ta nghịch cùng mây! Ta sẽ giá tay nghịch cùng mây, làm cho mây ra hoang vu và gở lạ.

⁴ Ta sẽ làm cho các thành của mây ra đồng vắng, còn mây sẽ trở nên hoang vu. Bấy giờ mây sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

⁵ Vì mây cứu sự ghen ghét vô cùng, và đã phó con cái Y-sơ-ra-ên cho quyền gươm dao nơi ngày tai vạ chúng nó, trong k" gian ác về cuối cùng,

⁶ vì cớ đó, Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ta sẽ sắm sẵn mây cho phải huyết, và huyết sẽ đuổi theo mây. Vì mây đã chẳng ghét huyết, nên huyết sẽ đuổi theo mây!

⁷ Vậy ta sẽ làm cho núi Sê-i-rơ ra gở lạ hoang vu, và hủy diệt cả người đi qua và người trở về.

⁸ Ta sẽ làm cho các núi nó đầy những kẻ bị giết của nó; những người bị gươm giết sẽ ngã xuống trên các đồi mây, trong các trũng và giữa dòng mọi sông suối mây.

⁹ Ta sẽ làm cho mây ra hoang vu đời đời; các thành mây sẽ không có dân ở nữa, và bay sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

¹⁰ Vì mây có nói rằng: Hai dân tộc ấy và hai nước ấy sẽ thuộc về ta, và chúng ta sẽ được nó làm kỷ vật, dầu Đức Giê-hô-va đang ở đó;

¹¹ nên Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, ta sẽ đãi mây bằng cơn giận và sự ghét mà mây đã bởi lòng ghen tương tỏ ra nghịch cùng chúng nó, và khi ta xét đoán mây, ta sẽ tỏ mình ra giữa chúng nó.

¹² Mây sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, đã nghe những lời sỉ nhục mây đã nói ra nghịch cùng các núi Y-sơ-ra-ên, mà rằng: Các núi ấy đã bị làm nên hoang vu; đã phó cho ta để nuốt.

¹³ Bay đã lấy miệng khoe mình nghịch cùng ta, và đã thêm những lời mình nghịch cùng ta. Thật, ta đã nghe điều đó!

¹⁴ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khi cả đất vui mừng, ta sẽ làm cho mây nên hoang vu.

¹⁵ Vì mây đã lấy làm vui về sản nghiệp nhà Y-sơ-ra-ên bị hoang vu, nên ta đãi mây cũng vậy. Hỡi núi Sê-i-rơ, mây với cả Ê-đôm, tức cả xứ ấy, sẽ bị hoang vu, và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

36

¹ Hỡi con người, hãy nói tiên tri về các núi của Y-sơ-ra-ên, và rằng: Hỡi các núi của Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va!

² Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Vì quân thù nghịch có nói về bay rằng: Ê! Những gò cao đồi xưa thuộc về chúng ta làm sản nghiệp!

³ Vì có đó, hãy nói tiên tri, và rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Thật, vì chúng nó đã làm cho bay nên hoang vu, và nuốt bay tư bề, đặng bay trở nên sản nghiệp của những kẻ sót lại của các nước, và bay bị miệng kẻ hay nói bàn luận, và bị dân sự chê bai,

⁴ vì có đó, hỡi các núi của Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời của Chúa Giê-hô-va: Chúa Giê-hô-va phán như vậy cho các núi và các gò, cho khe suối và đồng trống, cho nơi đổ nát hoang vu và các thành bị bỏ, đã phó cho những kẻ sót lại của các nước chung quanh bay cướp bóc và nhạo báng,

⁵ vì có đó, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Thật, trong cơn ghen tương nóng nảy, ta rao lời án nghịch cùng kẻ sót lại của các nước ấy và cả Ê-đôm, là những kẻ đầy lòng vui mừng và ý khinhể, định đất của ta cho mình làm kỷ vật, đặng phó nó cho sự cướp bóc.

⁶ Vậy nên, hãy nói tiên tri về đất của Y-sơ-ra-ên; hãy nói với các núi và các gò, khe suối và đồng trống rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Thật ta phán trong cơn ghen và cơn giận của ta, vì bay đã chịu sự hổ nhục của các nước.

⁷ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta đã thề rằng: Các nước chung quanh bay chắc sẽ chịu hổ nhục!

⁸ Nhưng bay, các núi Y-sơ-ra-ên, sẽ sanh những nhánh và ra trái cho dân Y-sơ-ra-ên ta; vì chúng nó sắp trở về.

⁹ Nay, ta hướng về bay, xây lại cùng bay, và bay sẽ bị cày cấy gieo vãi.

¹⁰ Trên đất bay ta sẽ thêm số dân cư và số con cái cả nhà Y-sơ-ra-ên. Các thành sẽ có người ở, các nơi đổ nát sẽ được dựng lại.

¹¹ Ta sẽ thêm loài người và loài vật trên đất bay, chúng nó sẽ thêm nhiều và nảy nở; ta sẽ làm cho bay đông dân như lúc trước, và ban ơn cho bay hơn thuở ban đầu. Bấy giờ bay sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

¹² Ta sẽ làm cho những dân cư bước đi trên đất người, tức là dân Y-sơ-ra-ên ta. Thật, chúng nó sẽ được mây làm kỷ vật; mây sẽ làm sản nghiệp chúng nó, và không làm mất con cái chúng nó nữa.

¹³ Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Vì người ta nói cùng bay rằng: Hỡi đất, mây nuốt người ta, và làm mất con cái của dân mây đi,

¹⁴ cũng vì có đó, mây chẳng nuốt người ta nữa, và không làm mất con cái của dân mây đi nữa, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Ta không để cho mây nghe những lời nhieéc móc của các nước nữa; mây sẽ không còn chịu sự nhuốc nhơ của các dân nữa, và mây không khiến dân mình vấp phạm nữa, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁶ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

¹⁷ Hỡi con người, khi nhà Y-sơ-ra-ên ở trong đất mình, đã làm ô ố đất ấy bởi đường lối và việc làm của mình: đường lối chúng nó ở trước mặt ta như là sự ô ố của một người đàn bà chẳng sạch.

¹⁸ Ta đã rải cơn thanh nộ của ta trên chúng

nó, vì có huyết mà chúng nó đã làm đổ ra trên đất, và vì chúng nó đã làm ô uế đất ấy bởi thần tượng mình.

¹⁹ Ta đã làm tan tác chúng nó trong các dân, và chúng nó đã bị rải ra trong nhiều nước; ta đã xét đoán chúng nó theo đường lối và việc làm.

²⁰ Khi chúng nó đã tới trong các nước mà chúng nó đã đi đến, thì chúng nó đã phạm danh thánh ta, đến nỗi người ta nói về chúng nó rằng: Ấy là dân của Đức Giê-hô-va; chúng nó đã ra đi từ đất Ngài!

²¹ Nhưng ta tiếc danh thánh của ta mà nhà Y-sơ-ra-ên đã phạm trong các dân tộc, là nơi nhà ấy đã đi đến.

²² Vậy nên hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ấy chẳng phải vì có các người mà ta làm cách ấy, nhưng vì có danh thánh ta mà các người đã phạm trong các dân, là nơi các người đã đi đến.

²³ Ta sẽ làm nên thánh danh lớn của ta, là danh đã bị phạm trong các dân, giữa các dân đó các người đã phạm danh ấy. Chúa Giê-hô-va phán: Như vậy các dân tộc sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi trước mắt chúng nó ta sẽ được tỏ ra thánh bởi các người.

²⁴ Ta sẽ thu lấy các người khỏi giữa các dân; ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước, và đem về trong đất riêng của các người.

²⁵ Ta sẽ rưới nước trong trên các người, và các người sẽ trở nên sạch; ta sẽ làm sạch hết mọi sự ô uế và mọi thần tượng của các người.

26 Ta sẽ ban lòng mới cho các người, và đặt thần mới trong các người. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các người, và ban cho các người lòng bằng thịt.

27 Ta sẽ đặt Thần ta trong các người, và khiến các người noi theo luật lệ ta, thì các người sẽ giữ mạng lệnh ta và làm theo.

28 Các người sẽ ở trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các người; các người sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời các người.

29 Ta sẽ giải cứu các người khỏi mọi sự ô uế; ta sẽ gọi lúa mì tốt lên, khiến cho nảy nở thêm nhiều, và không giáng cho các người sự đói kém.

30 Ta sẽ thêm nhiều trái cây và hoa lợi của đồng ruộng, hầu cho các người không vì đói kém chịu sự xấu hổ ở giữa các nước.

31 Bây giờ các người sẽ nhớ lại đường lối xấu xa của mình, và việc làm của mình là không tốt. Chính các người sẽ tự gớm ghét mình, vì có tội lỗi và những sự gớm ghiếc của các người.

32 Chúa Giê-hô-va phán: Chẳng phải vì có các người mà ta làm như vậy, các người khá biết rõ. Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, khá biết hổ và mắc cỡ về đường lối mình.

33 Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ngày mà ta sẽ làm sạch mọi tội lỗi các người, ta sẽ lại làm cho thành các người có dân ở, và những chỗ đổ nát sẽ dựng lại.

34 Đất hoang vu sẽ cây cối, dầu mà trước đã hoang vu trước mắt mọi kẻ đi qua.

35 Chúng nó sẽ nói rằng: Đất hoang vu này đã

trở nên như vườn Ê-đen; những thành đổ nát, hoang vu, tàn phá kia, kia đã có tường vách và dân ở!

³⁶ Bấy giờ các dân tộc còn sót lại xung quanh các người sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va, đã cất lại nơi bị phá, trồng lại nơi bị hủy. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán lời đó, và sẽ làm thành.

³⁷ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta còn muốn nhà Y-sơ-ra-ên cầu hỏi ta để ta làm sự này cho: Ta sẽ thêm nhiều người nam nó như một bầy chiên.

³⁸ Các thành đổ nát sẽ đầy những bầy người, như bầy chiên để làm của lễ, như bầy của Giê-ru-sa-lem trong ngày lễ trọng thể. Và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

37

¹ Tay của Đức Giê-hô-va đặt trên ta; Ngài dắt ta ra trong Thần Đức Giê-hô-va, và đặt ta giữa trứng; nó đầy những hài cốt.

² Đoạn Ngài khiến ta đi vòng quanh những hài cốt ấy; này, có nhiều lắm trên đồng trứng đó, và đều là khô lắm.

³ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, những hài cốt này có thể sống chăng? Ta thưa rằng: Lạy Chúa Giê-hô-va, chính Chúa biết điều đó!

⁴ Ngài bèn phán cùng ta rằng: Hãy nói tiên tri về hài cốt ấy, và bảo chúng nó rằng: Hỡi hài cốt khô, khá nghe lời Đức Giê-hô-va.

⁵ Chúa Giê-hô-va phán cùng những hài cốt ấy rằng: Này, ta sẽ phú hơi thở vào trong các người, và các người sẽ sống.

⁶ Ta sẽ đặt gân vào trong các người, sẽ khiến thịt mọc lên trên các người, và che các người bằng da. Ta sẽ phú hơi thở trong các người, và các người sẽ sống; rồi các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

⁷ Vậy ta nói tiên tri như Ngài đã phán dặn ta; ta đang nói tiên tri, thì có tiếng, và này, có động đất: những xương nhóm lại hiệp với nhau.

⁸ Ta nhìn xem, thấy những gân và thịt sanh ra trên những xương ấy; có da bọc lấy, nhưng không có hơi thở ở trong.

⁹ Bấy giờ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói tiên tri cùng gió; hãy nói tiên tri và bảo gió rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Hỡi hơi thở, khá đến từ gió bốn phương, thở trên những người bị giết, hầu cho chúng nó sống.

¹⁰ Vậy ta nói tiên tri như Ngài đã phán dặn ta, và hơi thở vào trong chúng nó; chúng nó sống, và đứng dậy trên chân mình, hiệp lại thành một đội quân rất lớn.

¹¹ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, những hài cốt này, ấy là cả nhà Y-sơ-ra-ên. Này, chúng nó nói rằng: Xương chúng ta đã khô, lòng trông cậy chúng ta đã mất, chúng ta đã tuyệt diệt cả!

¹² Vậy, hãy nói tiên tri, và bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Hỡi dân ta, này, ta sẽ mở mồ mả các người, làm cho các người lại

lên khỏi mồ mả, và ta sẽ đem các người về trong đất của Y-sơ-ra-ên.

¹³ Hỡi dân ta, các người sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta đã mở mồ mả các người, và làm cho các người lại lên khỏi mồ mả.

¹⁴ Ta sẽ đặt Thần ta trong các người, và các người sẽ sống. Ta sẽ lại lập các người trong đất riêng của các người; rồi các người sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va, sau khi hứa lời ấy thì đã làm thành, Đức Giê-hô-va phán vậy.

¹⁵ Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

¹⁶ Hỡi con người, hãy lấy một cây gậy và viết ở trên rằng: Cho Giu-đa, và cho con cái Y-sơ-ra-ên là bạn người. Hãy lấy một cây gậy khác và viết ở trên rằng: Cho Giô-sép, ấy là cây gậy của Eùp-ra-im, và của cả nhà Y-sơ-ra-ên là bạn người.

¹⁷ Hãy để gậy này với gậy kia hiệp làm một, đặt làm thành một cây trong tay người.

¹⁸ Khi các con cái dân người sẽ hỏi người mà rằng: Vậy xin cắt nghĩa cho chúng tôi điều đó là gì:

¹⁹ thì người khá trả lời rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ lấy gậy của Giô-sép và của các chi phái Y-sơ-ra-ên là bạn người, là gậy ở trong tay Eùp-ra-im. Ta sẽ hiệp lại với gậy của Giu-đa đặt làm nên chỉ một gậy mà thôi, và hai cái sẽ cùng hiệp làm một trong tay ta.

²⁰ Người khá cầm những gậy mà người đã viết chữ ở trên, hiệp lại trong tay người cho chúng nó thấy,

²¹ và nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va

phán như vậy: Này, ta sẽ kéo con cái Y-sơ-ra-ên ra khỏi giữa các nước mà trong các nước ấy chúng nó đã đi. Ta sẽ nhóm chúng nó lại từ bốn phương, và đem chúng nó về trong đất riêng của chúng nó.

²² Ta sẽ hiệp chúng nó lại làm chỉ một dân tộc trong đất ấy, ở trên núi của Y-sơ-ra-ên. Chỉ một vua sẽ cai trị chúng nó hết thảy. Chúng nó sẽ không thành ra hai dân tộc, và không chia ra hai nước nữa.

²³ Chúng nó sẽ không tự làm ô uế nữa bởi thần tượng chúng nó, hoặc bởi những vật đáng ghét, hoặc bởi mọi sự phạm tội của mình. Ta sẽ giải cứu chúng nó khỏi mọi nơi ở mà chúng nó đã phạm tội. Ta sẽ làm sạch chúng nó, vậy thì chúng nó sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó.

²⁴ Tôi tớ ta là Đa-vít sẽ làm vua trên chúng nó. Hết thảy chúng nó sẽ có chỉ một kẻ chăn; chúng nó sẽ bước theo các mạng lệnh của ta; chúng nó sẽ gìn giữ các luật lệ của ta và làm theo.

²⁵ Chúng nó sẽ ở đất mà ta đã ban cho tôi tớ ta là Gia-cốp, và là đất tổ phụ con người đã ở. Chúng nó, con cái chúng nó, và con cái của con cái chúng nó sẽ ở đó cho đến đời đời; tôi tớ ta là Đa-vít sẽ làm vua chúng nó mãi mãi.

²⁶ Vả, ta sẽ lập với chúng nó một giao ước hòa bình; ấy sẽ là một giao ước đời đời giữa chúng nó với ta. Ta sẽ lập chúng nó và làm cho đông đúc. Ta sẽ đặt nơi thánh ta giữa chúng nó đời đời.

²⁷ Đền tạm ta sẽ ở giữa chúng nó; ta sẽ làm

Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân ta.

²⁸ Bấy giờ các nước sẽ biết ta, là Đức Giê-hô-va, biệt Y-sơ-ra-ên ra thánh, vì nơi thánh ta sẽ ở giữa chúng nó đời đời.

38

¹ Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:

² Hỡi con người, hãy xây mặt lại cùng Gót ở đất Ma-gốc là vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, mà nói tiên tri nghịch cùng người.

³ Người khá nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Hỡi Gót, vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, này, ta nghịch cùng người.

⁴ Ta sẽ quay người lại, đặt những móc trong hàm người, khiến người ra khỏi bờ cõi mình, người và cả đạo binh người, ngựa cùng người cỡi ngựa, hết thấy đều mặc áo chiến, hiệp làm cơ binh đông lắm, mang những thuẫn lớn thuẫn nhỏ, và hết thấy đều cầm gươm.

⁵ Những lính chiến của Phe-rơ-sơ, Cút, và Phút sẽ ở cùng chúng nó, hết thấy đều mang thuẫn và đội mũ trụ.

⁶ Gô-me và hết thấy quân đội nó, nhà Tô-ga-ma ở phía cực bắc với hết thấy bè đảng nó, tức là nhiều dân sẽ phụ về người.

⁷ Người khá sẵn sàng; người cùng hết thấy dân chúng nhóm lại xung quanh người khá sửa soạn trước. Người hãy làm tướng chúng nó.

⁸ Sau nhiều ngày, người sẽ lãnh mạng ra đi; trong những năm sau rốt người sẽ đến trong một đất là đất đã được giải cứu khỏi gươm và nhóm

lại từ giữa nhiều dân tộc; người sẽ đến trên núi Y-sơ-ra-ên, là nơi đổ nát đã lâu, nhưng nó đã được đem về từ giữa các dân, và chúng nó hết thảy sẽ ở yên.

⁹ Người sẽ sấn tới, sẽ đến như gió bão, như một đám mây trùng cả đất, người, mọi đạo binh người, và nhiều dân tộc với người.

¹⁰ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Trong những ngày đó, có ý tưởng sẽ dậy lên trong trí người, người sẽ định mưu kế hung dữ.

¹¹ Người sẽ nói rằng: Ta sẽ đi đến đất có làng không có thành quách, ta sẽ đến cùng những dân yên lặng, an ổn, hết thảy ở trong những nơi không có tường, không then và không cửa.

¹² Ta sẽ ra trận đặng cướp và lấy của, đặng giang tay trên những nơi đổ nát đó mà nay đã có dân cư, và trên một dân đã được đem về từ giữa các nước, có những súc vật và của cải, ăn ở giữa thế gian.

¹³ Sê-ba và Đê-đan, những con buôn của Ta-rê-si và hết thảy những sư tử tơ của nó, sẽ nói cùng người rằng: Có phải người đến đặng bóc lột, người nhóm quân đội mình lại đặng cướp của, đặng đem bạc và vàng đi, đặng lấy những súc vật và của cải, đặng làm một sự cướp giựt lớn sao?

¹⁴ Vậy nên, hỡi con người, hãy nói tiên tri và bảo Gót rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Trong ngày đó, khi dân Y-sơ-ra-ên của ta ở yên ổn, người há chẳng phải sẽ biết sao?

¹⁵ Bấy giờ người sẽ đến từ nơi người, từ

phương cực bắc, người và nhiều dân ở với người, hết thấy đều cỡi ngựa, người đông nhiều hiệp nên một đạo binh mạnh.

¹⁶ Hỡi Gót! Người sẽ đến đánh dân Y-sơ-ra-ên ta, như một đám mây che phủ đất. Thật vậy, trong những ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đi đánh đất ta, hầu cho các dân tộc học mà nhìn biết ta, khi ta sẽ được tỏ ra thánh bởi người trước mắt chúng nó.

¹⁷ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Xưa kia ta đã cậy tôi tớ ta, là các tiên tri của Y-sơ-ra-ên, trong những thời đó, trải nhiều năm, họ đã nói tiên tri rằng ta sẽ khiến người đến nghịch cùng dân ta, ấy há chẳng phải là ta đã phán về người sao?

¹⁸ Chúa Giê-hô-va phán: Sẽ xảy đến trong ngày đó, là ngày Gót sẽ đi đánh đất Y-sơ-ra-ên, thì cơn giận của ta sẽ nổi trên lỗ mũi ta.

¹⁹ Ta đang ghen tương, đang giận phùng phùng mà nói rằng: Thật, trong ngày đó sẽ có sự rung động lớn phát ra trong đất Y-sơ-ra-ên.

²⁰ Trước mặt ta, những cá biển, những chim trời, những loài thú đồng, hết thấy những côn trùng bò trên đất, hết thấy những người ở trên mặt đất, sẽ đều run rẩy. Những núi đều bị quăng xuống, những vách đá đều đổ xuống, hết thấy những tường đều bị sụp xuống đất.

²¹ Chúa Giê-hô-va phán: Ta sẽ gọi gươm đến nghịch cùng nó ở trên mọi núi của ta. Ai nấy sẽ xây gươm lại nghịch cùng anh em mình.

²² Ta sẽ làm sự xét đoán nghịch cùng nó bởi dịch lệ và bởi máu. Ta sẽ khiến những trận mưa

dầm, mưa đá, lửa và diêm sinh đổ xuống trên nó, trên đạo binh nó, và dân đông đi với nó.

²³ Aáy vậy, ta sẽ làm sáng danh ta, sẽ tỏ mình ra thánh, và sẽ được nhận biết trước mắt nhiều dân tộc. Chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

39

¹ Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng Gót và bảo nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi Gót, vua của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, này, ta nghịch cùng ngươi.

² Ta sẽ quay ngươi lại. Ta sẽ dẫn ngươi đi, và khiến ngươi đến từ phía cực bắc, và đem ngươi lên trên các núi của Y-sơ-ra-ên.

³ Ta sẽ đánh rơi cung của ngươi khỏi tay tả, và làm rớt những tên của ngươi khỏi tay hữu.

⁴ Ngươi sẽ ngã xuống trên các núi của Y-sơ-ra-ên, ngươi và mọi đạo binh ngươi, cả đến những dân theo ngươi nữa. Ta sẽ phó ngươi cho mọi loài chim ăn thịt, và cho loài thú đồng nuốt đi.

⁵ Ngươi sẽ ngã xuống trên đồng ruộng; vì ta đã phán, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

⁶ Bấy giờ ta sẽ sai lửa xuống trên Ma-gốc, và trên những kẻ ở yên ổn nơi các cù lao; và chúng nó sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.

⁷ Ta sẽ tỏ danh thánh ta ra giữa dân Y-sơ-ra-ên ta, và ta không để cho nói phạm đến danh thánh ta nữa. Các dân tộc sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng Thánh trong Y-sơ-ra-ên.

⁸ Này, sự ấy đến, và sẽ làm thành, Chúa Giê-hô-va phán vậy; ấy là ngày mà ta đã rao!

⁹ Bảy giờ những dân cư các thành của Y-sơ-ra-ên sẽ đi ra, đặt đống đốt và phó cho lửa những khí giới, những thuẫn lớn và nhỏ, những cung và tên, những giáo và sào, chúng nó đem chum lửa được bảy năm.

¹⁰ Chúng nó sẽ không tìm củi trong đồng, không đốn củi trong rừng, vì lấy khí giới mà chum lửa. Chúng nó sẽ bóc lột những kẻ đã bóc lột mình, và cướp giựt những kẻ đã cướp giựt mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹¹ Sẽ xảy ra trong ngày đó, ta sẽ cho Gót một chỗ chôn tại Y-sơ-ra-ên, trong đồng trũng của những người qua lại, ở về phương đông biển; và chỗ chôn đó sẽ ngăn đường của khác bộ hành. Aáy tại đó người ta sẽ chôn Gót và cả đoàn dân nó; và người ta sẽ gọi đồng trũng ấy là đồng trũng của đảng Gót.

¹² Nhà Y-sơ-ra-ên sẽ phải mất bảy tháng để chôn chúng nó, hầu cho làm sạch trong đất.

¹³ Hết thấy dân cư trong đất sẽ chôn chúng nó, và ấy sẽ là một ngày danh tiếng cho dân, là ngày mà ta sẽ được vinh hiển, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁴ Chúng nó sẽ cắt những người hằng đi tuần trong đất, và với những người đó sẽ có người chôn những thầy còn lại trên mặt đất để làm cho sạch; qua khỏi bảy tháng, họ sẽ đi tìm kiếm.

¹⁵ Vậy nếu họ đi tuần trong đất, thấy những xương người ta, thì dựng tiêu chí một bên, cho đến chừng nào những kẻ chôn đã chôn những xương ấy trong đồng trũng của đảng Gót.

¹⁶ Cũng sẽ có một thành được gọi tên là Đàng. Aáy người ta sẽ làm sạch trong đất như vậy.

¹⁷ Hỡi con người, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hãy nói cùng cả loài chim và hết thủy các loài thú đồng rằng: Hãy nhóm lại, hãy từ bốn phương đến vì một cửa lễ mà ta dọn cho bay, tức là một cửa lễ lớn trên các núi Y-sơ-ra-ên, để bay được ăn thịt và uống huyết.

¹⁸ Bay sẽ ăn thịt của người mạnh bạo, uống huyết của các quan trưởng trong thiên hạ, những chiên đực, chiên con, dê đực, bò đực mập của Ba-san.

¹⁹ Bay sẽ ăn mỡ cho no, uống huyết cho say, trong hi sinh mà ta giết cho bay.

²⁰ Nơi bàn ta, bay sẽ ăn no những ngựa và xe trận, những người mạnh bạo, và mọi lính chiến, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

²¹ Ta sẽ tỏ sự vinh hiển ta ra trong các nước; hết thủy các dân tộc sẽ thấy sự đoán xét ta làm ra, và tay ta đặt trên chúng nó.

²² Từ ngày đó về sau, nhà Y-sơ-ra-ên sẽ biết ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của mình.

²³ Bấy giờ các dân tộc sẽ biết rằng nhà Y-sơ-ra-ên đã bị đem đi làm phu tù vì có tội lỗi nó, vì có nó đã phạm tội nghịch cùng ta. Aáy vì vậy mà ta giấu mặt ta khỏi chúng nó, mà ta đã phó chúng nó trong tay những kẻ nghịch thù, và chúng nó chết hết thủy bởi gươm.

²⁴ Ta đã đãi chúng nó như vậy, vì có sự ô uế và tội ác chúng nó, và ta đã che mặt khỏi chúng nó.

²⁵ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nay

ta sẽ đem những kẻ phu tù của Gia-cốp trở về; ta sẽ thương xót cả nhà Y-sơ-ra-ên, và vì danh thánh ta mà nổi ghen.

²⁶ Chúng nó sẽ mang xấu hổ và mắc tội lỗi về mọi tội lỗi mà chúng nó đã phạm nghịch cùng ta, khi chúng nó sẽ ở yên trong đất mình, không lo sợ ai hết.

²⁷ Là khi ta sẽ đem chúng nó về từ giữa các dân và thu lại khỏi các đất của kẻ thù chúng nó, thì ta sẽ được tỏ ra thánh bởi chúng nó ở trước mắt nhiều nước.

²⁸ Chúng nó sẽ biết rằng ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của mình, là khi ta đã đầy chúng nó làm phu tù giữa các nước rồi, và đã thu chúng nó lại đến đất của mình, chẳng để sót một kẻ nào ở đó.

²⁹ Ta sẽ không che mặt khỏi chúng nó nữa, vì ta sẽ đổ Thần ta trên nhà Y-sơ-ra-ên, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

40

¹ Năm thứ hai mươi lăm sau khi chúng ta bị làm phu tù, đầu năm, ngày mồng mười trong tháng, tức là mười bốn năm sau khi Giê-ru-sa-lem bị hãm, cũng trong ngày ấy, tay của Đức Giê-hô-va đặt trên ta; và Ngài đem ta vào trong thành ấy.

² Trong các sự hiện thấy của Đức Chúa Trời, Ngài đem ta vào đất Y-sơ-ra-ên, và đặt ta trên một hòn núi rất cao, trên núi đó, về phía nam, dường như có sự xây cất một thành.

³ Khi Ngài đã dắt ta vào đó, ta thấy một người hình dáng như người bằng đồng. Người ấy cầm trong tay một sợi dây gai và một cái cần để đo, đứng nơi hiên cửa.

⁴ Người bảo ta rằng: Hỡi con người, hãy lấy mắt xem, lấy tai nghe, và để lòng vào những việc mà ta sẽ tỏ ra cho ngươi; vì ấy là để cho ngươi thấy cả, mà đem ngươi đến đây. Vậy mọi điều ngươi sẽ thấy, khá thuật lại cho nhà Y-sơ-ra-ên biết.

⁵ Nay, có một cái tường ngoài bao chung quanh nhà. Người ấy cầm trong tay một cái cần để đo, dài sáu cu-đê, mỗi cu-đê dài hơn cu-đê thường một gang tay. Người đo bề rộng của tường là một cần, và bề cao là một cần.

⁶ Kế đó, người đi đến nơi hiên cửa phía đông, bước lên những cấp, đặt đo ngạch hiên cửa, bề rộng một cần; ngạch khác cũng rộng một cần.

⁷ Mỗi phòng dài một cần và rộng một cần. Giữa các phòng, có một khoảng hở năm cu-đê; ngạch cửa hiên cửa trong, gần bên nhà ngoài hiên cửa ấy, rộng một cần.

⁸ Người đo nhà ngoài cửa hiên cửa, về phía trong, cũng một cần.

⁹ Người đo nhà ngoài cửa hiên cửa, có tám cu-đê, và những cột nó hai cu-đê; ấy là nhà ngoài cửa hiên cửa về phía trong.

¹⁰ Những phòng cửa hiên cửa phía đông mỗi bên ba cái, cả ba lớn đồng nhau, và các cột mỗi bên đo bằng nhau.

¹¹ Người đo bề rộng của lối hiên cửa, có mười

cu-đê, và bề dài mười ba cu-đê.

¹² Trước các phòng mỗi bên có một cái cầu lớn một cu-đê; và mỗi phòng một bề có sáu cu-đê, bề kia cũng sáu cu-đê.

¹³ Người đo hiên cửa, từ mái của phòng này đến mái của phòng khác là hai mươi lăm cu-đê bề ngang, từ cửa này đến cửa kia.

¹⁴ Đoạn, người tính các cột là sáu mươi cu-đê, gần các cột ấy có hành lang bao lấy hiên cửa.

¹⁵ Khoảng hở giữa cửa vào và nhà ngoài của cửa trong là năm mươi cu-đê

¹⁶ Nơi các phòng và những cột nó, nơi phía trong hiên cửa, cả đến các nhà ngoài, thấy đều có những cửa sổ chấn song. Nơi phía trong, cả chung quanh có những cửa sổ, và trên các cột có những hình cây kè.

¹⁷ Rồi đó, người dẫn ta vào nơi hành lang ngoài; này, tại đó có những phòng, và có nền lót đá chung quanh hành lang; trên nền lót đá ấy có ba mươi cái phòng.

¹⁸ Nền lót đá ở bốn phía hiên cửa, và bề dài bằng hiên cửa ấy là nền lót đá dưới.

¹⁹ Người đo bề ngang từ phía trước hiên cửa dưới cho đến mép hành lang trong, là một trăm cu-đê, phía đông và phía bắc cũng vậy.

²⁰ Người lại đo bề dài và bề ngang của hiên cửa phía bắc thuộc về hành lang ngoài.

²¹ Những phòng của nó mỗi bên ba cái, các cột và nhà ngoài cũng đồng cỡ với cửa hiên cửa thứ nhất: năm mươi cu-đê bề dài và hai mươi lăm cu-đê bề ngang.

²² Những cửa sổ, nhà ngoài và hình cây kè của nó cũng đồng cỡ với cửa hiên cửa phía đông; có bảy cấp bước lên, cái nhà ngoài ở ngay trước các cấp ấy.

²³ Đối với hiên cửa phía bắc và hiên cửa phía đông thì có hiên cửa hành lang trong. Từ hiên cửa này đến hiên cửa khác độ một trăm cu-đê.

²⁴ Rồi đó, người dắt ta qua phía nam, này, tại đó có hiên cửa hướng nam; người đo các cột và các nhà ngoài, cũng đồng cỡ nhau.

²⁵ Hiên cửa ấy có những cửa sổ giống như những cửa sổ trước bao bọc lấy, các nhà ngoài cũng vậy; bề dài của hiên cửa này là năm mươi cu-đê, và bề ngang hai mươi lăm cu-đê.

²⁶ Có bảy cấp bước lên, ngay trước các cấp ấy có một cái nhà ngoài; mỗi phía có những hình cây kè trên các cột.

²⁷ Hành lang trong có một cái hiên cửa hướng nam, người ấy đo từ hiên cửa này đến hiên cửa khác, về phía nam, một trăm cu-đê.

²⁸ Đoạn người đem ta vào hành lang trong do hiên cửa phía nam; người đo hiên cửa phía nam, có đồng một cỡ.

²⁹ Những phòng, những cột, và những nhà ngoài của nó cũng đồng cỡ nhau. Hiên cửa này có những cửa sổ bao bọc lấy, các nhà ngoài nó cũng vậy; bề dài nó là năm mươi cu-đê, và bề ngang hai mươi lăm cu-đê.

³⁰ Cả chung quanh có nhà ngoài, bề dài hai mươi lăm cu-đê, bề ngang năm cu-đê.

³¹ Các nhà ngoài của hiên cửa ở về phía hành

lang ngoài; có những hình cây kè ở trên các cột nó, và có tám cấp bước lên.

³² Kế đó, người ấy dắt ta vào hành lang trong về phía đông; người đo hiên cửa đó cũng đồng một cỡ. Những phòng, những cột, và nhà ngoài của nó cũng đồng một cỡ, và hiên cửa này có những cửa sổ bao bọc lấy, các nhà ngoài cũng vậy.

³³ Hành lang dài năm mươi cu-đê, rộng hai mươi lăm cu-đê.

³⁴ Các nhà ngoài của hiên cửa này ở về phía hành lang ngoài; mỗi phía có hình cây kè trên các cột, và có tám cấp bước lên.

³⁵ Đoạn người ấy đem ta vào trong hiên cửa phía bắc; người đo hiên cửa, cũng đồng một cỡ,

³⁶ những phòng, những cột, và những nhà ngoài nó cũng vậy; lại có những cửa sổ khắp chung quanh. Hiên cửa này bề dài năm mươi cu-đê, rộng hai mươi lăm cu-đê.

³⁷ Những nhà ngoài của nó ở về phía hành lang ngoài; mỗi phía có những hình cây kè trên các cột, và có tám cấp bước lên.

³⁸ Có một cái phòng mà cửa nó ở gần các cột của hiên cửa, ấy người ta rửa các cửa lễ thiêu ở đó.

³⁹ Trong nhà ngoài của hiên cửa mỗi phía có hai cái bàn, trên đó người ta giết những con sinh về của lễ thiêu, về của lễ chuộc sự mắc lỗi, và về của lễ chuộc tội.

⁴⁰ Về phía ngoài, tại chỗ bước lên, hướng về hiên cửa phía bắc, có hai cái bàn; bên kia, về phía nhà ngoài của hiên cửa, cũng có hai cái

bàn.

⁴¹ Như vậy, bốn cái bàn ở bên này hiên cửa, và bốn cái bàn ở bên kia, cộng là tám cái; trên các bàn đó người ta giết những con sinh.

⁴² Lại có bốn cái bàn bằng đá vuông để dùng về của lễ thiêu, dài một cu-đê rưỡi, rộng một cu-đê rưỡi, cao một cu-đê. Người ta để trên đó những khí cụ dùng mà giết con sinh về của lễ thiêu và các của lễ khác.

⁴³ Có những móc rộng bằng lòng bàn tay cắm cùng bốn phía tường; thịt tế phải để trên các bàn.

⁴⁴ Phía ngoài hiên cửa trong, có những phòng để cho kẻ hát nơi hành lang trong, kề hiên cửa phía bắc, ngó về phía nam. Lại một cái phòng nữa ở về phía hiên cửa đông, ngó về phía bắc.

⁴⁵ Người ấy bảo ta rằng: Cái phòng ngó qua phía nam là để cho các thầy tế lễ giữ nhà;

⁴⁶ cái phòng ngó qua phía bắc để cho các thầy tế lễ giữ bàn thờ. Ấy là các con trai của Xa-đốc, tức là trong vòng các con trai Lê-vi, đến gần Đức Giê-hô-va dâng hầu việc Ngài.

⁴⁷ Đoạn người đo hành lang vuông, có một trăm cu-đê bề dài và một trăm cu-đê bề ngang. Bàn thờ thì ở trước mặt nhà.

⁴⁸ Kế đó người đem ta vào nhà ngoài của nhà, và người đo các cột ở đó, bên này năm cu-đê, bên kia năm cu-đê; bề ngang của hiên cửa bên này ba cu-đê, bên kia ba cu-đê.

⁴⁹ Nhà ngoài có hai mươi cu-đê bề dài, và mười một cu-đê bề ngang; có những cấp bước lên, kề

các cột lại có hai cây trụ, bên này một cây, bên kia một cây.

41

¹ Đoạn người đem ta vào trong đền thờ, và người đo các cột ở đó. Các cột có sáu cu-đê bề ngang về bên này, và sáu cu-đê về bên kia: cũng bằng bề ngang của đền tạm thuở xưa vậy.

² Bề ngang của cửa vào là mười cu-đê: năm cu-đê bên này, năm cu-đê bên kia. Người đo bề dài: bốn mươi cu-đê; và bề ngang: hai mươi cu-đê.

³ Người vào bên trong, đo các cột chỗ cửa vào: hai cu-đê; bề cao của cửa: sáu cu-đê; bề ngang của cửa: bảy cu-đê.

⁴ Người đo phía trong cùng, bề dài hai mươi cu-đê, bề ngang hai mươi cu-đê, và bảo ta rằng: Chính là chỗ rất thánh đây.

⁵ Rồi người đo tường nhà: sáu cu-đê; bề ngang của những phòng bên hông khắp chung quanh nhà: bốn cu-đê.

⁶ Những phòng bên hông có ba tầng, mỗi tầng ba mươi phòng; những phòng ấy giáp với một cái tường xây chung quanh nhà, khá dựa vào đó mà không gác lên trên tường nhà.

⁷ Nhà cầu càng cao càng rộng, vì tường chung quanh nhà càng cao càng hẹp, cho nên nhà cũng càng cao càng rộng. Người ta đi lên từ tầng dưới đến tầng trên do tầng giữa.

⁸ Ta thấy cả cái nhà nằm trên một cái nền cao trợn một căn, nghĩa là sáu cu-đê lớn, nền của các phòng bên hông cũng vậy.

⁹ Bề dày của tường ngoài về các phòng bên hông là năm cu-đê; cái tường ấy lò ra bởi nền của nhà bên hông nhà.

¹⁰ Khoảng trống ở giữa các phòng bên hông nhà và các phòng khác rộng là hai mươi cu-đê khắp chung quanh nhà.

¹¹ Những cửa của các phòng bên hông mở ra nơi đất không: một lối vào ở phía bắc, một lối phía nam; về bề ngang của chỗ đó đều là năm cu-đê.

¹² Cái nhà ở về trước khoảng đất biệt riêng, hướng tây, rộng là bảy mươi cu-đê; tường bao quanh nhà ấy dày năm cu-đê, dài chín mươi cu-đê.

¹³ Đoạn, người đo nhà, dài một trăm cu-đê; khoảng đất biệt riêng, nhà, và các tường cũng dài một trăm cu-đê.

¹⁴ Bề ngang của mặt nhà, với khoảng đất biệt riêng về phía đông, là một trăm cu-đê.

¹⁵ Kế đó, người đo bề dài của các nhà ở trước mặt khoảng đất biệt riêng trên chỗ đằng sau, và các nhà cầu của mỗi bên: lại là một trăm cu-đê. Đến thờ, về phía trong, các nhà ngoài của hành lang,

¹⁶ các ngạch cửa, các cửa sổ chấn song, các nhà cầu chung quanh, cùng ba tần phía trước các ngạch cửa, thấy đều lợp lá mái bằng ván. Từ đất đến các cửa sổ đều đóng lại,

¹⁷ trên cửa, bên trong và bên ngoài đến thờ, khắp tường chung quanh, bề trong và bề ngoài đều có đo cả.

¹⁸ Người ta đã chạm những chê-ru-bin và

những hình cây kè, một hình cây kè ở giữa hai chê-ru-bin; mỗi chê-ru-bin có hai mặt,

¹⁹ một mặt người ta xây bên này hướng về hình cây kè, một mặt sư tử xây bên kia hướng về hình cây kè, khắp cả nhà đều chạm như vậy.

²⁰ Từ đất đến trên cửa, có những chê-ru-bin và những cây kè chạm, trên tường đến thờ cũng vậy.

²¹ Khuôn cửa của đền thờ hình vuông, và mặt trước của nơi thánh cũng đồng một hình như hình trước cửa đền thờ.

²² Cái bàn thờ thì bằng gỗ, cao ba cu-đê, dài hai cu-đê. Những góc, mặt, và những cạnh của bàn thờ đều bằng gỗ. Người ấy bảo ta rằng: Đây là cái bàn ở trước mặt Đức Giê-hô-va.

²³ Đền thờ và nơi thánh có hai cửa;

²⁴ mỗi cửa có hai cánh khép lại được, cửa này hai cánh, cửa kia hai cánh.

²⁵ Có những chê-ru-bin và những cây kè chạm trên cửa đền thờ, cũng như trên tường. Trên phía trước nhà ngoài, về phía ngoài, có ngạch cửa bằng gỗ.

²⁶ Cũng có những cửa sổ chấn song, những hình cây kè ở bên này bên kia, nơi bốn phía ngoài, nơi các phòng bên hông đền và nơi ngạch cửa.

42

¹ Đoạn người dất ta vào hành lang ngoài, về phía bắc, và đem ta vào trong Cái phòng ở trước mặt khoảng đất biệt riêng, đối với nhà hướng bắc.

² Trên trước mặt là nơi có cửa vào về phía bắc, những phòng ấy choán bề dài một trăm cu-đê, bề ngang năm mươi cu-đê.

³ Các phòng đối nhau, trên một bề dài hai mươi cu-đê, nơi hành lang trong, đối với nền lót đá của hành lang ngoài, tại đó có những nhà cầu ba tầng.

⁴ Phía trước các phòng có đường đi rộng mười cu-đê, và phía trong có một con đường rộng một cu-đê; những cửa phòng đều xây về phía bắc.

⁵ Những phòng trên hẹp hơn những phòng dưới và những phòng giữa, vì các nhà cầu choán chỗ của những phòng trên.

⁶ Có ba tầng, song không có cột như cột của hành lang; cho nên những phòng trên và những phòng giữa hẹp hơn những phòng dưới.

⁷ Bức tường ngoài đi dọc theo các phòng về hướng hành lang ngoài, trước mặt các phòng, có năm mươi cu-đê bề dài;

⁸ vì bề dài của các phòng trong hành lang ngoài là năm mươi cu-đê, còn về trước mặt đền thờ thì có một trăm cu-đê.

⁹ Dưới các phòng ấy, về phía đông, có một cửa vào cho những người từ hành lang ngoài mà đến.

¹⁰ Cũng có những phòng trên bề ngang tường hành lang, về phía đông, ngay trước mặt khoảng đất biệt riêng và nhà.

¹¹ Có một con đường trước các phòng ấy, cũng như trước các phòng phía bắc; hết thấy các phòng ấy bề dài bề ngang bằng nhau, đường ra

lối vào và hình thể cũng giống nhau.

¹² Các cửa phòng phía nam cũng đồng như vậy. Nơi vào con đường, trước mặt tường phía đông đối ngay, có một cái cửa, người ta vào bởi đó.

¹³ Bấy giờ người bảo ta rằng: Các phòng phía bắc và các phòng phía nam, ngay trước khoảng đất biệt riêng, là những phòng thánh, là nơi các thầy tế lễ gần Đức Giê-hô-va ăn những vật rất thánh. Các thầy ấy sẽ để đó những vật rất thánh, của lễ chay, của lễ chuộc sự mắc lỗi, và của lễ chuộc tội; vì nơi đó là thánh.

¹⁴ Khi các thầy tế lễ đã vào đó rồi, không cởi tại đó những áo mình mặc mà hầu việc, thì không được từ nơi thánh ra đứng đi đến nơi hành lang ngoài nữa, vì những áo ấy là thánh, các thầy ấy phải thay áo khác đứng đến gần nơi dân sự.

¹⁵ Sau khi đã đo phía trong nhà xong rồi, người đem ta ra bởi hiên cửa phía đông, rồi người đo quanh vòng tròn.

¹⁶ Người dùng cần đo phía đông, có năm trăm cần.

¹⁷ Người đo phía bắc bằng cái cần dùng để đo, có năm trăm cần.

¹⁸ Người đo phía nam bằng cái cần dùng để đo, có năm trăm cần.

¹⁹ Người trở qua phía tây đặt đo, có năm trăm cần.

²⁰ Người đo bốn phía tường bao chung quanh nhà, bề dài là năm trăm cần, bề rộng là năm trăm. Tường này dùng để phân biệt nơi thánh với nơi tục.

43

¹ Rồi người dắt ta vào hiên cửa, tức là hiên cửa phía đông.

² Ta thấy vinh quang của Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên từ phương đông mà đến. Tiếng Ngài giống như tiếng nước lớn, và đất sáng rực vì vinh quang Ngài.

³ Sự hiện thấy mà ta thấy bấy giờ, giống như sự hiện thấy đã hiện ra cho ta khi ta đến đặng hủy diệt thành này. Ấy là những sự hiện thấy giống như sự hiện thấy mà ta đã thấy trên bờ sông Kê-ba, và ta sắp mặt xuống.

⁴ Vinh quang của Đức Giê-hô-va vào trong nhà do hiên cửa hướng đông.

⁵ Thần cất ta lên và đem ta vào nơi hành lang trong; và, này, vinh quang của Đức Giê-hô-va đầy nhà.

⁶ Ta nghe có ai nói với ta từ trong nhà; có một người đứng gần bên ta.

⁷ Người nói cùng ta rằng: Hỡi con người, đây là nơi đặt ngai ta, là nơi để bàn chân ta, tại đây ta sẽ ở đời đời giữa con cái Y-sơ-ra-ên. Từ nay về sau, không cứ là nhà Y-sơ-ra-ên, là các vua nó, cũng sẽ không phạm đến danh thánh ta nữa, bởi sự hành dâm chúng nó, và bởi những xác chết của các vua chúng nó trên các nơi cao;

⁸ vì chúng nó đã đặt ngạch cửa của nơi thánh mình gần ngạch cửa ta, đặt trụ cửa của mình gần trụ cửa ta, cho đến nỗi giữa ta và chúng nó chỉ có cái tường mà thôi. Ấy vậy chúng nó đã làm ô uế danh thánh ta bởi những sự gớm ghiếc

mà chúng nó đã phạm; nên ta giận mà tuyệt diệt chúng nó đi.

⁹ Bây giờ chúng nó khá bỏ sự hành dâm mình và những xác chết của vua mình cách xa ta, thì ta sẽ ở giữa chúng nó đời đời.

¹⁰ Hỡi con người, khá cho nhà Y-sơ-ra-ên biết nhà này, hầu cho chúng nó xấu hổ về tội lỗi mình. Chúng nó khá đo theo kiểu nó.

¹¹ Khi chúng nó hổ thẹn về mọi điều mình đã làm, người khá giơ hình nhà này ra cho chúng nó, là những hình thế, đường ra, lối vào, hết thấy các hình trạng, hết thấy những mạng lịnh nó, hình nó, và hết thấy lệ luật nó. Hãy viết mà tả ra mọi điều đó trước mặt chúng nó, hầu cho chúng nó giữ lấy cả hình nó và cả lệ luật nó để làm theo.

¹² Đây là luật của nhà: Cả châu vi nó ở trên chót núi, là nơi rất thánh. Đây là luật của nhà như vậy.

¹³ Đây là mực thước của bàn thờ, bằng cu-đê mà mỗi cu-đê dài hơn cu-đê thường một gang tay. Cái nền cao một cu-đê, và rộng một cu-đê, cái lợi vòng quanh theo nó cao một gang; đó là cái đế bàn thờ.

¹⁴ Từ cái nền ngang mặt đất cho đến cái khuôn dưới, có hai cu-đê, với cái lợi một cu-đê. Từ khuôn nhỏ cho đến khuôn lớn là bốn cu-đê, với cái lợi một cu-đê.

¹⁵ Mặt bàn thờ có bốn cu-đê, và từ mặt bàn thờ mọc lên bốn cái sừng.

¹⁶ Mặt bàn thờ có mười hai cu-đê bề dài và mười hai cu-đê bề ngang, sẽ là vuông.

17 Khuôn giữa, hoặc bề dài hoặc bề ngang, bốn phía mỗi phía đều có mười bốn cu-đê; có một cái lợi chung quanh nửa cu-đê; và một cái nền một cu-đê, những cấp của nó sẽ xây về phía đông.

18 Người nói cùng ta rằng: Hỡi con người, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Đây là các luật về bàn thờ, vừa ngày nó đã được xây xong đặng người ta có thể dâng của lễ thiêu và làm lễ rưới huyết trên đó.

19 Chúa Giê-hô-va phán: Các thầy tế lễ họ Lê-vi về dòng Xa-đốc, đến gần ta đặng hầu việc ta, người khá cho họ một con bò đực tơ đặng họ làm lễ chuộc tội.

20 Người khá lấy huyết nó bôi trên bốn sừng bàn thờ và bốn góc khuôn, và trên lợi vòng theo, đặng làm sạch bàn thờ và làm lễ chuộc tội cho nó.

21 Người khá đem con bò đực dâng làm lễ chuộc tội mà đốt đi trong nơi định sẵn của nhà, ở ngoài nơi thánh.

22 Ngày thứ hai, người khá dâng một con dê đực không tì vết vì lễ chuộc tội, vì sự làm sạch bàn thờ, như đã dùng bò đực mà làm sạch vậy.

23 Khi người đã xong sự làm sạch, thì khá dâng một con bò đực tơ không tì vết, và một con chiên đực không tì vết, bắt ra từ trong bầy.

24 Người sẽ đem hai vật đó gần trước mặt Đức Giê-hô-va, các thầy tế lễ rưới muối lên, và dâng làm của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-va.

25 Thăng bảy ngày, mỗi ngày người khá sắm một con dê đực, để làm lễ chuộc tội; và sắm

một con bò đực tơ, một con chiên đực không tỉ vít, bắt ra từ trong bầy.

²⁶ Thăng bảy ngày, phải làm lễ chuộc tội cho bàn thờ, phải làm sạch nó, biệt nó riêng ra thánh.

²⁷ Sau những ngày ấy qua rồi, từ ngày thứ tám trở đi, khi các thầy tế lễ sẽ dâng của lễ thiêu và của lễ thù ân của các người trên bàn thờ ấy, thì ta sẽ nhậm cho, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

44

¹ Đoạn người đem ta đến hiên cửa ngoài của nơi thánh, ngó về phía đông. Cửa ấy vẫn đóng.

² Đức Giê-hô-va bèn phán cùng ta rằng: Hiên cửa này sẽ đóng luôn không mở nữa. Chẳng ai được vào bởi hiên cửa này, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã vào bởi đó; vậy cửa ấy sẽ đóng lại.

³ Chỉ có vua, vì người là vua, thì có thể đến ngồi tại đó dâng ăn bánh trước mặt Đức Giê-hô-va. Vua sẽ vào bởi nhà ngoài của hiên cửa, và cũng ra bởi đường ấy.

⁴ Rồi người dắt ta bởi hiên cửa phía bắc đến trước nhà. Ta nhìn xem, và này, vinh quang của Đức Giê-hô-va đầy đầy nhà Đức Giê-hô-va, thì ta sấp mặt xuống.

⁵ Bấy giờ Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, khá chú ý kỹ càng; lấy mắt ngó và lấy tai nghe mọi điều ta sẽ phán cùng người, về mọi mạng lịnh mọi lệ luật của nhà Đức Giê-

hô-va. Hãy cẩn thận coi sóc lối vào của nhà, và hết thảy các đường ra của nơi thánh.

⁶ Người khá nói cùng kẻ bạn nghịch tức là nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, mọi sự đáng gớm ghiếc của các người đã đủ rồi.

⁷ Các người đã dắt những con cái dân ngoại, là những kẻ không cắt bì bề lòng chúng nó cũng như về thịt chúng nó, vào trong nơi thánh ta đặt làm ô uế nhà ta, khi các người dâng bánh, mỡ và huyết của ta; như vậy các người đã phạm lời giao ước ta bởi mọi sự gớm ghiếc của các người.

⁸ Chính các người không giữ vật thánh ta; nhưng các người đã lập người khác thay mình mà giữ vật thánh ta trong nơi thánh ta.

⁹ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Chẳng có một người ngoại nào không cắt bì về lòng nó cũng như về thịt nó mà được vào trong nơi thánh ta; không, chẳng có một người ngoại nào ở giữa con cái Y-sơ-ra-ên được vào đó.

¹⁰ Vả lại, khi dân Y-sơ-ra-ên lầm lạc, thì những người Lê-vi đã đi cách xa ta, bỏ ta đặt hầu việc thần tượng nó, sẽ mang tội lỗi mình.

¹¹ Dầu vậy, chúng nó sẽ hầu việc trong nơi thánh ta, làm kẻ giữ cửa nhà, sẽ hầu việc nơi nhà, sẽ vì dân sự giết những con sinh định làm của lễ thiêu và các của lễ khác, sẽ đứng trước mặt dân sự đặt hầu việc nó.

¹² Vì chúng nó đã hầu việc dân sự trước mặt những thần tượng của nó, và đã nên dịp tội cho

nhà Y-sơ-ra-ên; vì có đó, ta đã giơ tay lên nghịch cùng chúng nó, vậy chúng nó sẽ mang tội lỗi mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹³ Chúng nó sẽ không đến gần ta để làm trọn các công việc thầy tế lễ trước mặt ta. Chúng nó sẽ không đến gần vật thánh nào của ta, hoặc vật rất thánh; song sẽ mang sự nhuốc nhơ và những sự gớm ghiếc mình đã phạm.

¹⁴ Nhưng mà ta sẽ lập chúng nó lên để coi giữ nhà, để làm trọn chức vụ và mọi công việc cần trong đó.

¹⁵ Đến như các thầy tế lễ họ Lê-vi, con cháu của Xa-đốc, còn coi giữ nơi thánh ta khi con cái Y-sơ-ra-ên lầm lạc cách xa ta, những kẻ đó sẽ gần ta để hầu việc, sẽ đứng trước mặt ta để dâng mỡ và huyết, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁶ Ấy là những kẻ sẽ vào nơi thánh ta, đến gần nơi bàn ta để hầu việc ta, và giữ vật ta.

¹⁷ Khi chúng nó vào bởi các cửa của hành lang trong, thì sẽ mặc áo bằng gai; chúng nó sẽ không mặc đồ bằng lông chiên trong khi hầu việc nơi các hiên cửa của hành lang trong và nơi nhà.

¹⁸ Chúng nó sẽ đội khăn bằng gai trên đầu và mặc quần đùi bằng gai nơi lưng, thứ vải nào hay đổ mồ hôi thì không mặc lấy.

¹⁹ Nhưng khi chúng nó đi qua nơi hành lang ngoài, là nơi dân sự đứng, thì phải cởi áo xông hầu việc, để trong các phòng thánh, và mặc áo khác, hầu cho không lấy áo mình làm cho dân sự nên thánh.

²⁰ Chúng nó sẽ không cạo đầu, và không để

tóc dài, nhưng sẽ cắt tóc.

²¹ Chẳng có thầy tế lễ nào được uống rượu khi vào nơi hành lang trong.

²² Chúng nó không được lấy đàn bà góa hoặc bị để mà làm vợ; nhưng phải lấy gái đồng trinh về dòng nhà Y-sơ-ra-ên, hay là lấy vợ góa của một thầy tế lễ.

²³ Chúng nó sẽ dạy dân ta phân biệt điều chi là thánh với điều chi là tục; làm cho dân ta biết điều ô uế và điều thánh sạch khác nhau là thế nào.

²⁴ Khi có sự kiện xảy đến, chúng nó phải xử đoán, và phải xử đoán theo mạng lệnh ta; chúng nó sẽ vâng giữ các luật pháp ta và các lệ luật ta trong mọi k"lễ của ta, và làm cho các ngày sa-bát ta nên thánh.

²⁵ Chẳng có một ai trong chúng nó được đến gần thầy kẻ chết, e bị ô uế chẳng; song le, thầy tế lễ có thể bị ô uế vì cha mình, vì mẹ mình, vì con trai mình, vì con gái mình, vì một người anh em, hay là vì một người chị em không chồng.

²⁶ Sau sự được sạch, sẽ kể là bảy ngày.

²⁷ Cái ngày mà thầy tế lễ ấy sẽ vào trong nơi thánh, trong hành lang trong, đặt hầu việc tại đó, thì phải dâng của lễ chuộc tội mình, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

²⁸ Còn như gia tài để dành cho chúng nó, thì chính ta là gia tài của chúng nó đây. Các người chớ cho chúng nó sản nghiệp gì trong Y-sơ-ra-ên; chính ta là sản nghiệp chúng nó.

²⁹ Chúng nó sẽ nuôi mình bằng những của lễ

chay, của lễ chuộc sự mắc lỗi, và của lễ chuộc tội; lại hễ vật chi khẩn dâng bởi trong dân Y-sơ-ra-ên thì sẽ thuộc về chúng nó.

³⁰ Các hoa quả đầu mùa của mọi thứ sản vật, cùng hết thảy của lễ chay mà các người dâng, đều sẽ thuộc về thầy tế lễ. Các người cũng sẽ cho các thầy tế lễ bột nhồi đầu mùa của mình, hầu làm cho sự chúc phước yên nghỉ nơi nhà các người.

³¹ Các thầy tế lễ không nên ăn thịt của một con thú nào chết tự nhiên, hay là bị xé, hoặc thịt chim, hoặc thịt thú.

45

¹ Khi các người bắt thăm mà chia xứ ra làm sản nghiệp, khá lấy trước một phần của đất mà dâng cho Đức Giê-hô-va, phần ấy sẽ là thánh. Bề dài nó sẽ là hai mươi lăm ngàn càn, và bề ngang người ngàn càn; giới hạn nó đến đâu đều là thánh cả.

² Trên phần đất ấy, các người khá lấy một miếng vuông bề dài năm trăm, bề ngang năm trăm, để làm nơi thánh; chung quanh miếng đất đó sẽ có một khoảng đất trống là năm mươi cu-đê.

³ Xứ đã đo một lần, vậy các người khá để riêng ra một khoảng dài hai mươi lăm ngàn và rộng mười ngàn, để đặt nơi thánh, là nơi rất thánh tại đó.

⁴ Ấy sẽ là phần thánh của miếng đất ấy; nó sẽ thuộc về các thầy tế lễ, là kẻ hầu việc nơi thánh, đến gần Đức Giê-hô-va đặng làm chức vụ mình.

Đó sẽ là chỗ để xây nhà cho họ, và một chỗ thánh cho nơi thánh.

⁵ Một phần khác bề dài hai mươi lăm ngàn, bề ngang mười ngàn, sẽ thuộc về các người Lê-vi. Các người này làm chức vụ trong nhà, sẽ có được hai mươi cái phòng.

⁶ Về phần đất thành phố, các người khá lấy năm ngàn bề ngang, và hai mươi lăm ngàn bề dài; chạy dọc theo phần đất thánh đã lấy trước; ấy sẽ về phần cả nhà Y-sơ-ra-ên.

⁷ Ý nơi đất thánh đã dâng cùng đất dựng thành phố, chỗ bên tả bên hữu đối nhau, sẽ thuộc về phần vua; phía tây đến giới hạn phía tây của nước, phía đông đến giới hạn phía đông của nước, bề dài cùng giới hạn đông tây của đất thánh đồng nhau.

⁸ Aáy sẽ là phần đất của vua, sản nghiệp của người trong Y-sơ-ra-ên; và các vua ta sẽ không hà hiếp dân ta nữa, nhưng các vua sẽ chia phần còn lại của miếng đất cho trong các chi phái nhà Y-sơ-ra-ên.

⁹ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi các vua Y-sơ-ra-ên, thế đã đủ cho các người rồi! Khá bỏ sự bạo ngược và hà hiếp; làm sự đoán xét và công bình; hãy giải cứu dân ta khỏi những sự hà lạm của các người, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁰ Hãy có những cái cần công bình, cái ê-pha công bình, cái bát công bình.

¹¹ Cái ê-pha và cái bát phải có sức chứa bằng nhau; cái bát chứa được một phần mười của hô-me; và cái ê-pha cũng một phần mười của hô-

me; cái lường của nó sẽ theo hô-me làm mực.

¹² Một siếc-lơ bằng hai mươi ghê-ra; hai mươi siếc-lơ, cộng với hai mươi lăm siếc-lơ, cộng với mười lăm siếc-lơ, là một min.

¹³ Đây là lễ vật dâng mà các người phải lấy ra trước: mỗi một hô-me lúa mì lấy một phần sáu ê-pha, mỗi một hô-me mạch nha lấy một phần sáu ê-pha,

¹⁴ còn như dầu và những bát dầu thì mỗi cô-rơ khá lấy trước một phần mười, một cô-rơ bằng một hô-me mười bát, vì mười bát là một hô-me.

¹⁵ Trong những đồng cỏ đượm nhuần của Y-sơ-ra-ên, mỗi hai trăm con chiên thì sẽ lấy một chiên con để làm của lễ chay, của lễ thiêu, của lễ thù ân, dâng làm con sinh chuộc tội cho dân sự, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

¹⁶ Hết thầy dân trong xứ sẽ phải lấy trước lễ vật dâng ấy ra dâng cho vua trong Y-sơ-ra-ên.

¹⁷ Nhưng vua khá giữ mà sắm sửa những của lễ thiêu, của lễ chay, và lễ quán khi ngày lễ, ngày trăng mới, ngày sa-bát, cùng mọi ngày lễ của nhà Y-sơ-ra-ên. Vua sẽ dâng của lễ chuộc tội, của lễ chay, của lễ thiêu, và của lễ thù ân, dâng vì nhà Y-sơ-ra-ên làm sự chuộc tội.

¹⁸ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ngày mồng một tháng giêng, người khá lấy một con bò đực tơ không tì vết, và khá làm sạch nơi thánh.

¹⁹ Thầy tế lễ sẽ lấy huyết của con sinh tế chuộc tội mà bôi lên các trụ cửa nhà, trên bốn góc khuôn bàn thờ, và trên các trụ cổng của hành lang trong.

²⁰ Ngày mồng bảy tháng ấy, người cũng làm sự đó cho những người vì lầm lỗi hoặc ngu dại mà phạm tội; ấy các người sẽ làm lễ chuộc tội cho nhà như vậy.

²¹ Ngày mười bốn tháng giêng, các người khá giữ lễ Vượt-qua trong bảy ngày; phải ăn bánh không men.

²² Ngày đó, vua sẽ vì mình và vì cả dân sự của đất mà sắm một con bò đực làm của lễ chuộc tội.

²³ Trong bảy ngày của k" lễ, mỗi ngày vua sẽ sắm bảy con bò đực và bảy con chiên đực không tì vết làm của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-va thẳng bảy ngày; và mỗi ngày một con dê đực làm của lễ chuộc tội.

²⁴ Vua cũng thêm vào đó cứ mỗi con bò đực một ê-pha, mỗi con chiên đực một ê-pha, mỗi ê-pha một hin dầu dâng làm của lễ chay.

²⁵ Ngày rằm tháng bảy về k" lễ, thẳng trong bảy ngày, vua cũng sẽ sắm những của lễ chuộc tội, của lễ thiêu, của lễ chay và dầu y như trước.

46

¹ Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Cổng của hành lang trong, ngó về phía đông, sẽ đóng luôn trong sáu ngày làm việc; nhưng ngày sa-bát thì sẽ mở, và ngày trăng mới cũng sẽ mở.

² Vua sẽ đến nơi đó do cổng nhà ngoài, và đứng gần trụ cổng trong khi các thầy tế lễ sắm của lễ thiêu và của lễ thù ân. Vua sẽ lạy trên

ngạch hiên cửa, rồi, bước ra, và cửa sẽ không đóng lại trước khi chiều tối.

³ Những ngày sa-bát và ngày trăng mới, dân sự của đất sẽ thờ lạy trước mặt Đức Giê-hô-va nơi lối vào hiên cửa ấy.

⁴ Cửa lễ thiêu mà vua sẽ dâng cho Đức Giê-hô-va nơi ngày sa-bát là sáu con chiên con không tì vết và một con chiên đực không tì vết.

⁵ Cửa lễ chay sẽ là một ê-pha theo con chiên đực, còn về các chiên con thì vua muốn dâng chi tùy sức, và mỗi ê-pha đèo một hin dầu.

⁶ Ngày trăng mới, vua sẽ sắm một con bò đực tơ không tì vết, sáu con chiên con và một con chiên đực cũng phải cho không tì vết.

⁷ Về cửa lễ chay, vua sẽ sắm một ê-pha theo con bò đực, một ê-pha theo con chiên đực, còn về các chiên con thì vua dâng chi tùy sức, và mỗi ê-pha đèo một hin dầu.

⁸ Khi vua vào, thì do đường thuộc về nhà ngoài của cổng mà qua, và cũng sẽ ra theo đường ấy.

⁹ Khi dân sự của đất vào đặt châu trước mặt Đức Giê-hô-va nơi k" lễ, thì kẻ nào vào bởi đường cổng phía bắc mà thờ lạy, sẽ ra bởi đường cổng phía nam; còn kẻ nào vào bởi đường cổng phía nam, sẽ ra bởi đường cổng phía bắc: không được trở ra bởi đường cổng mà mình đã vào, nhưng phải ra thẳng trước mặt mình.

¹⁰ vua sẽ vào cùng với dân sự một lúc; và khi ai nấy ra thì chính vua cũng ra.

¹¹ Trong các k" lễ và các ngày lễ trọng thể, của lễ chay sẽ là một ê-pha theo con bò đực, một ê-

pha theo con chiên đực, và về các chiên con thì vua muốn dâng chi tùy sức, mỗi một ê-pha đèo một hin dầu.

¹² Khi vua sắm cho Đức Giê-hô-va một của lễ lạc hiến (của lễ thiêu hoặc của lễ thù ân), thì sẽ mở cổng hướng đông cho người, và người khá sắm của lễ thiêu mình và những của lễ thù ân mình như người sắm các của lễ ấy trong ngày sa-bát; đoạn người trở lui, và khi đã ra rồi khá đóng cổng lại.

¹³ Mỗi ngày người khá sắm cho Đức Giê-hô-va một con chiên con giáp năm, không tì vết, vào mỗi buổi mai.

¹⁴ Mỗi buổi mai người khá sắm theo chiên con một phần sáu ê-pha với một phần ba hin dầu để hòa bột, là của lễ chay. Của lễ chay dâng cho Đức Giê-hô-va hằng ngày theo lệ luật đời đời.

¹⁵ Hết thảy những buổi mai, người ta sẽ sắm chiên con, của lễ chay, và dầu, làm của lễ thiêu mãi mãi.

¹⁶ Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Khi vua lấy vật chi mà ban cho một trong các con trai mình, thì vật ấy sẽ thuộc về các con trai người làm gia tài; ấy là thuộc về chúng nó bởi quyền ăn gia tài.

¹⁷ Nhưng nếu vua lấy vật chi của sản nghiệp mình mà ban cho một trong các đầy tớ mình, thì vật ấy sẽ thuộc về kẻ đầy tớ cho đến năm phóng mọi; rồi thì vật ấy trở về vua. Cơ nghiệp của vua thì phải thuộc về các con trai người.

¹⁸ Vua chớ lấy chi hết về gia tài của dân, mà đuổi chúng nó khỏi cơ nghiệp chúng nó; vua sẽ

lấy của riêng mình mà ban cho các con trai mình làm cơ nghiệp, hầu cho dân ta ai nấy không bị tan lạc khỏi cơ nghiệp mình.

¹⁹ Rồi đó, người dẫn ta do lối vào kề bên cổng, mà dắt ta vào các phòng thánh của các thầy tế lễ, hướng về phía bắc; và này, có một chỗ ở trong nơi sâu, về phía tây.

²⁰ Người bảo ta rằng: Đó là nơi các thầy tế lễ nấu những của lễ chuộc tội và chuộc sự mắc lỗi, và hấp những của lễ chay, hầu cho không đem ra nơi hành lang ngoài để cho dân nên thánh.

²¹ Đoạn người đem ta ra nơi hành lang ngoài, và đem ta qua gần bốn góc hành lang; này, mỗi góc hành lang có một cái sân.

²² Nơi bốn góc hành lang có những sân bao lấy, dài bốn mươi cu-đê và rộng ba mươi cu-đê; hết thấy bốn sân đều dài rộng bằng nhau trong cả bốn góc.

²³ Có một cái tường bao lấy bốn cái sân ấy, và chung quanh dưới chân tường có những chỗ để nấu.

²⁴ Người bảo ta rằng: Đây là những nhà bếp, là nơi những kẻ làm việc trong nhà nấu thịt tế của dân sự.

47

¹ Kế đó, người dẫn ta đem ta về cửa nhà; và này, có những nước văng ra từ dưới ngạch cửa, về phía đông; vì mặt trước nhà ngó về phía đông, và những nước ấy xuống từ dưới bên hữu nhà, về phía nam bàn thờ.

² Người đem ta ra bởi đường cổng phía bắc, và dẫn ta đi vòng quanh bởi đường phía ngoài, cho đến cổng ngoài, tức là bởi đường cổng hướng đông; và này, có những nước chảy về bên hữu.

³ Người dẫn ta sấn lên phía đông, tay cầm một cái dây, lấy dây đo được một ngàn cu-đê; người khiến ta lội qua nước, nước vừa đến mắt cá ta.

⁴ Người lại đo một ngàn, và khiến ta lội qua nước, nước vừa đến đầu gối ta. Người lại đo một ngàn, và khiến ta lội qua nước, nước lên đến hông ta.

⁵ Người lại đo một ngàn nữa; bấy giờ là một con sông, ta không lội qua được; vì nước đã lên, phải đập bơi; ấy là một con sông mà người ta không có thể lội qua.

⁶ Bấy giờ người bảo ta rằng: Hỡi con người, có thấy không? Rồi người đem ta trở lại nơi bờ sông.

⁷ Khi đến đó rồi, này, bên này và bên kia bờ sông có cây rất nhiều.

⁸ Người bảo ta rằng: Những nước này chảy thẳng đến phương đông, xuống nơi đồng bằng, và chảy về biển; và khi đã chảy về biển, nước biển sẽ trở nên ngọt.

⁹ Khắp nơi nào sông ấy chảy đến, thì mọi vật hay sống, tức là vật động trong nước, đều sẽ được sống; và ở đó sẽ có loài cá rất nhiều. Nước ấy đã đến đó thì nước biển trở nên ngọt, và khắp nơi nào sông ấy chảy đến thì mọi vật sẽ sống ở đó.

¹⁰ Những kẻ đánh cá sẽ đứng trên bờ sông ấy;

từ Ê-an-Ghê-di cho đến Ê-an-Ê-la-im sẽ làm một nơi để giăng lưới; những cá trong đó đủ thứ và rất nhiều, cũng như ở trong biển lớn.

¹¹ Nhưng những chằm những bưng của biển ấy sẽ không trở nên ngọt, mà bỏ làm đất muối.

¹² Gần bên sông ấy, trên bờ này và bờ kia, sẽ sanh đủ thứ cây có trái ăn được, lá nó không hề héo rụng, và trái nó không hề dứt. Mỗi tháng nó sẽ sanh ra trái mới, vì những nước tưới nó chảy ra từ nơi thánh. Trái nó dùng để ăn, lá nó dùng để làm thuốc.

¹³ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Đây là giới hạn của cõi đất mà các người sẽ chia cho mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp. Giô-sép sẽ có hai phần.

¹⁴ Các người sẽ được nó mà chia nhau làm sản nghiệp; vì ta đã thề sẽ ban xứ này cho tổ phụ các người, thì các người sẽ được đất ấy làm kỷ phần.

¹⁵ Đây là giới hạn của đất; về phía bắc, từ biển lớn, theo con đường Hết-lôn cho đến đường sang Xê-đát,

¹⁶ Ha-mát, Bê-rốt và Síp-ra-im, giữa bờ cõi Đa-mách và bờ cõi Ha-mát, Hát-se-Hát-thi-côn trên bờ cõi Ha-vơ-ran.

¹⁷ Aáy vậy bờ cõi chạy dài từ biển đến Hát-sa-Ê-nôn, trên bờ cõi Đa-mách về phía bắc lấy Ha-mát làm giới hạn; ấy sẽ là phía bắc.

¹⁸ Phía đông chạy dài giữa Ha-vơ-ran, Đa-mách, Ga-la-át và đất Y-sơ-ra-ên, dọc theo sông Giô-đanh. Các người khá đo phần đất từ bờ cõi

phía bắc cho đến biển phía đông; ấy sẽ là phía đông.

¹⁹ Phía nam chạy từ Tha-ma cho đến sông Mê-ri-ba, tại Ca-đe, đến khe Ê-díp-tô, cho đến biển lớn; ấy là phía nam.

²⁰ Phía tây sẽ là biển lớn, từ bờ cõi phía nam cho đến lối vào Ha-mát; ấy là phía tây.

²¹ Các người khá chia đất này cho nhau, theo chi phái Y-sơ-ra-ên;

²² các người khá bắt thăm mà chia cho các người và cho những người ngoại trú ngụ giữa các người và sanh con cái giữa các người. Các người sẽ coi chúng nó như là kẻ bốn tộc giữa con cái Y-sơ-ra-ên. Chúng nó sẽ được sản nghiệp với các người ở giữa chi phái Y-sơ-ra-ên.

²³ Người ngoại sẽ trú ngụ trong chi phái nào, thì các người sẽ lấy sản nghiệp ở đó mà cấp cho nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

48

¹ Đây là tên các chi phái: phần đất khởi từ phía cực bắc và chạy dài từ phía Hết-lôn cho đến đường vào Ha-mát và Hát-sa-Ê-nôn, nơi bờ cõi Đa-mách hướng về phía bắc đến Ha-mát, từ phía đông đến phía tây, là phần đất thuộc về của Đan.

² Trên bờ cõi Đan, từ phía đông đến phía tây, sẽ là phần của A-se.

³ Trên bờ cõi A-se, từ phía đông đến phía tây, sẽ là phần của Nép-ta-li.

⁴ Trên bờ cõi của Nép-ta-li, từ phía đông đến phía tây, sẽ là phần của Ma-na-se.

⁵ Trên bờ cõi của Ma-na-se, từ phía đông đến phía tây, sẽ là phần của Eùp-ra-im.

⁶ Trên bờ cõi của Eùp-ra-im, từ phía đông đến phía tây, sẽ là phần của Ru-bên.

⁷ Trên bờ cõi của Ru-bên, từ phía đông đến phía tây, sẽ là phần của Giu-đa.

⁸ Trên bờ cõi của Giu-đa, từ phía đông đến phía tây, sẽ là phần mà các người sẽ dâng; phần ấy sẽ là hai mươi lăm ngàn cân bề ngang, và bề dài từ đông sang tây bằng mỗi một phần của các phần. Nơi thánh ta sẽ ở giữa phần ấy.

⁹ Phần đất mà các người sẽ dâng cho Đức Giê-hô-va sẽ có hai mươi lăm ngàn cân bề dài và mười ngàn cân bề ngang.

¹⁰ Phần đất thánh ấy sẽ để cho các thầy tế lễ; sẽ có hai mươi lăm ngàn cân về phía bắc, mười ngàn cân bề ngang về phía tây, mười ngàn cân bề ngang về phía đông, về phía nam hai mươi lăm ngàn cân bề dài; nơi thánh của Đức Giê-hô-va sẽ ở chính giữa.

¹¹ Phần đất ấy sẽ để cho các thầy tế lễ đã được biệt ra thánh, tức là cho các con trai của Xa-đốc, là những kẻ làm chức vụ ở nơi thánh ta không lẫn lộn trong khi con cái Y-sơ-ra-ên cùng người Lê-vi đi lẫn lộn.

¹² Chúng nó sẽ có một phần sẵn dành trong phần đã trích ra trên địa hạt, là phần rất thánh, ở kề bờ cõi người Lê-vi;

¹³ vì người Lê-vi sẽ choán phần rọc theo bờ cõi

các thầy tế lễ, hai mươi lăm ngàn cần bễ dài và mười ngàn cần ngang; nghĩa là cả bễ dài hai mươi lăm ngàn cần, bễ ngang mười ngàn cần.

¹⁴ Phần ấy chúng nó sẽ không được bán, không được đổi, không được nhượng lại đầu mùa của đất cho người khác, vì nó đã biệt ra thánh cho Đức Giê-hô-va.

¹⁵ Còn lại năm ngàn cần bễ ngang trên hai mươi lăm ngàn cần bễ dài, thì sẽ là một nơi tục, để làm thành phố, để làm nhà cửa và đất ngoại ô; thành phố sẽ ở chính giữa.

¹⁶ Đây là tư vuông của nó: phía bắc bốn ngàn năm trăm, phía nam bốn ngàn năm trăm cần, phía đông bốn ngàn năm trăm, phía tây bốn ngàn năm trăm.

¹⁷ Đất ngoại ô của thành phố về phía bắc sẽ có hai trăm năm chục cần, phía nam hai trăm năm chục, phía đông hai trăm năm chục, và phía tây hai trăm năm chục.

¹⁸ Còn như miếng đất thừa lại, rọc theo phần đất thánh, bễ dài là mười ngàn cần phía đông và mười ngàn cần phía tây, tức là bễ dài của phần đất thánh ấy, thì hoa lợi nó sẽ dùng làm đồ ăn cho những kẻ làm việc trong thành.

¹⁹ Những kẻ làm việc trong thành, thuộc về hết thảy các chi phái Y-sơ-ra-ên, sẽ cày cấy phần đất ấy.

²⁰ Tổng cộng bễ mặt của phần trích ra là hai mươi lăm ngàn cần bễ dài, hai mươi lăm ngàn cần bễ ngang; các người khác trích ra một góc tư của phần đất thánh ấy để làm địa phận thành

phố.

²¹ Phần còn lại sẽ thuộc về vua, ở về hai bên đất thánh đã trích ra và địa phận thành phố, bề dài hai mươi lăm ngàn cân của phần đất trích ra, cho đến bờ cõi phía đông; và về phía tây, bề dài hai mươi lăm ngàn cân cho đến bờ cõi phía tây, rọc theo các phần của các chi phái. Aáy sẽ là phần của vua; và phần đất thánh đã trích ra cùng nơi thánh của nhà sẽ ở chính giữa.

²² Như vậy thì phần của vua sẽ là cả một khoảng gồm giữa bờ cõi Giu-đa và bờ cõi Bên-gia-min, trừ ra sản nghiệp của người Lê-vi và địa phận thành phố, còn thấy cả sẽ thuộc về vua.

²³ Về phần các chi phái còn lại: từ đông đến tây một phần cho Bên-gia-min;

²⁴ trên bờ cõi Bên-gia-min, từ đông đến tây, một phần cho Si-mê-ôn;

²⁵ trên bờ cõi Si-mê-ôn, từ đông đến tây, một phần cho Y-sa-ca;

²⁶ trên bờ cõi Y-sa-ca, từ đông đến tây, một phần cho Sa-bu-lôn;

²⁷ trên bờ cõi Sa-bu-lôn, từ đông đến tây, một phần cho Gát;

²⁸ và trên bờ cõi Gát nơi phía nam hướng về phía nam, bờ cõi chạy từ Tha-ma đến sông Mê-ri-ba, ở Ca-đê, đến khe Ê-díp-tô, cho đến biển lớn.

²⁹ Aáy là đất mà các người sẽ dùng cách bắt thăm chỉ định cho các chi phái Y-sơ-ra-ên làm cơ nghiệp; và ấy sẽ là phần của chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

³⁰ Đây là những lối ra của thành phố: Về phía bắc, bốn ngàn năm trăm căn;

³¹ những cửa thành sẽ đổi tên của các chi phái Y-sơ-ra-ên. Phía bắc ba cửa: cửa Ru-bên là một; cửa Giu-đa là một; cửa Lê-vi là một.

³² Phía đông bốn ngàn năm trăm căn, và ba cửa: cửa Giô-sép là một; cửa Bê-n-gia-min là một; cửa Đan là một.

³³ Phía nam, đo bốn ngàn năm trăm căn, và ba cửa: cửa Si-mê-ôn là một; cửa Y-sa-ca là một; cửa Sa-bu-lôn là một.

³⁴ Phía tây, bốn ngàn năm trăm căn, và ba cửa: cửa Gát là một; cửa A-se là một; cửa Nép-ta-li là một.

³⁵ Châu vi thành sẽ có mười tám ngàn căn; và rày về sau tên thành sẽ là: “Đức Giê-hô-va

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)
Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 19 Dec 2025 from source files dated 12 Dec 2025
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e